

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 121

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 5 de desembre del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 10416/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alemany i Cladera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a corrupció a les Illes Balears (I). 6074
- 2) RGE núm. 10405/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a batles implicats en casos de corrupció. 6075
- 3) RGE núm. 10417/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a corrupció a les Illes Balears (II). 6076
- 4) RGE núm. 10406/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a corrupció a les Balears. 6078
- 5) RGE núm. 10418/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a corrupció a les Illes Balears (III). 6079
- 6) RGE núm. 10419/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socas, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a corrupció a les Illes Balears (IV). 6080
- 7) RGE núm. 10424/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inversió en matèria
-

de depuració a Eivissa i Formentera.

6081

8) RGE núm. 10428/06, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració de les retransmissions d'IB3 dels esdeveniments esportius on participen esportistes de les Illes Balears.

6082

9) RGE núm. 10429/06, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a incendi de la fàbrica Denix.

6082

10) RGE núm. 10425/06, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modernització de les dependències del SOIB.

6083

11) RGE núm. 10426/06, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte Pluvials d'Alaior.

6084

12) RGE núm. 10427/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a novetats en el curs 2006-2007 al Conservatori Superior de Música i Dansa.

6085

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 7935/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general del Govern de les Illes Balears en matèria de desindustrialització de les Illes Balears.

6086

III. Debat del Dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals, del Projecte de llei RGE núm. 2962/06, municipal i de règim local de les Illes Balears.

6094

IV. Debat del Dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, del Projecte de llei RGE núm. 2963/06, de reforma de l'impost sobre successions i donacions.

6107

V) Debat del Dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals, de la Proposició de llei RGE núm. 4726/06, d'atribució de competències als consells insulars de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa i Formentera en matèria de joventut i lleure.

6120

Declaració institucional contra la violència cap a les dones.

6129

EL SR. PRESIDENT:

Començam la sessió plenària d'avui. El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 10416/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alemany i Cladera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a corrupció a les Illes Balears (I).

Primera pregunta, RGE núm. 10416/06, relativa a corrupció a les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Antoni Alemany i Cladera, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. ALEMANY I CLADERA:

Gràcies, Sr. President. Jo em dirigiria a la Sra. Moner com a membre del Govern, però també com a coneixedora del Sr. Massot perquè va estar amb ell com a assessor i com a cap d'Urbanisme durant quatre anys. No obstant això, la pregunta que li volia fer la'm pot contestar perfectament la vicepresidenta perquè va en el sentit de..., nosaltres volem saber quin tipus d'informació havia donat la Sra. Moner al Sr. Matas sobre el perfil que tenia el Sr. Massot, era una persona disciplinada que complia les ordres de qui el manava o era un

senyor que feia de forma objectiva i seriosa els informes? Aquesta era la pregunta que li volíem fer.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Contestaré la pregunta escrita que diu: Sra. Moner, com a membre del Govern de les Illes Balears, com valora la gestió duita a terme per part del director general d'Ordenació del Territori? El Govern, la Sra. Moner i la vicepresidenta i el Govern de manera conjunta pensen el mateix que pensa l'Administració de Justícia.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. ALEMANY I CLADERA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Vicepresidenta, convé que es posin d'acord. El Sr. Matas va dir que aquest senyor no podia fer res mal fet perquè no tenia cap competència -i ho ha dit fa pocs dies- que, per tant, estava tranquil, com a director general no podia fer res mal fet. Ara ens adonam que ha fet 236 informes que han provocat actuacions molt concretes dins el territori de l'illa de Mallorca, n'ha fet a Son Espases, n'ha fet, per cert, a la nau agrícola del batlle d'Andratx, de l'exbatlle d'Andratx, i en tenim un -nosaltres investigarem què diuen els 236 informes- en tenim, un d'informe, que va provocar una modificació de les DOT a aquest parlament i que va fer que uns terrenys que eren rústics passassin a ser urbanitzables, ni més ni menys que de 440.000 metres. Si els 236 informes restants són d'aquestes característiques voldria dir que s'hauria fet possible la urbanització de 103 milions de metres quadrats, si fossin iguals que aquest. I tot això ho feia un senyor que no tenia cap competència, del qual no hem d'investigar res del que ha fet durant el seu temps. Jo li demanaria, Sra. Vicepresidenta, que digui al Sr. President que investigui què va fer el Sr. Massot quan era director general d'Ordenació del Territori, crec que val la pena, que ho investigui.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. En un exercici de "caradurisme" polític, el portaveu del PSOE...

(Petit aldarull a la sala)

Hi ha nervis? El portaveu del PSOE vol aixecar informes -que no són 236, informi's bé perquè són molt menys- informes que tenen a veure amb el Govern i amb els consells insulars i que no són, en cap cas, vinculants, temes que se circumscriuen a l'Ajuntament d'Andratx i a l'època de l'Ajuntament d'Andratx, li ha faltat contar aquest tros. Però en qualsevol cas, estam orgullosos de poder pertànyer a un partit que automàticament quan té indicis de corrupció cessa i dimiteix, cessa i dimiteix, tots els que poden estar sota sospita. No acceptam sota cap concepte cap tipus d'autoritat moral del partit de Roldán, de Filesa, del BOE, de Guerra, de Rubio, del CESID, per tant, ...

(Aldarull a la sala)

... per cert, per cert, l'únic partit amb antecedents d'escoltes telefòniques i també només hi ha en aquest moment -que jo sàpiga- a les Illes Balears, dos batlles imputats i un condemnat: un, el Sr. Hidalgo, cessat automàticament del Partit Popular, i la Sra. Nájera?, i un altre batlle condemnat, el del Migjorn i continua -per cert, del PSOE- i continua assegut a la cadira de batlle.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

En realitat, Sr. Diputat, amb l'excusa de la corrupció a Andratx, el que volen orquestrar -i és lamentable democràticament- és una campanya contra el PP i no els sortirà bé.

Moltes gràcies, Sr. President.

I.2) Pregunta RGE núm. 10405/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a batlles implicats en casos de corrupció.

EL SR. PRESIDENT:

Segona pregunta, RGE 10405/06, relativa a batlles implicats en casos de corrupció, que formula el diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, aquesta pregunta va adreçada al president del Govern absent. En moltes diverses ocasions s'ha demanat al president del Govern que actuàs davant els casos de corrupció que afecten municipis governats pel Partit Popular. En comptes de fer això, el president -absent- ha reaccionat donant suport als seus batlles i denunciant suposades campanyes de difamació per part de l'oposició política. Fins i tot, el batlle d'Andratx designat altra vegada candidat pel president -absent- va tenir el seu suport almenys fins a 40 hores abans de la seva detenció. Ha hagut de ser la Fiscalia Anticorrupció la que investigués i detingués al batlle que estava emparat per la direcció del Partit Popular, fins que no va sortir emmanillat de l'ajuntament, el Sr. President -absent- no va anunciar la suposada dimissió del batlle ni el va expulsar del partit. Amb aquests precedents, demanam al president absent si pensa fer renunciar els batlles del PP implicats en casos de corrupció o, com en el cas d'Andratx, haurem de confiar únicament en l'actuació de la Fiscalia Anticorrupció.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la voluntat i la decisió del Govern, del seu president i del nostre partit és la d'aplicar estrictament el nostre codi ètic. En aquest sentit, jo li puc garantir que en tots aquells casos en els quals,

efectivament, hi hagi una persecució per part de la Fiscalia i del jutge, com en aquest cas, hi haurà una actuació contundent com ja hi ha hagut en aquest cas amb aquests alts càrrecs que es puguin veure afectats per aquestes accions. Ara bé, Sr. Ramon, si vostè el que em demana és si consentirem que vostès usurpin les funcions de la justícia, que siguin vostès qui diguin qui és corrupte i qui no ho és, qui ha de dimitir i qui no, jo li puc dir categòricament que no ho farem.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Ja veig que el conjunt del Govern, no només el president, actuarà exclusivament quan els batlles siguin portats a presó, perquè batlles acusats per la Fiscalia, als quals els demanen un munt de mesos de presó, en tenen alguns i no els pensen fer dimitir. La veritat és que vostès estan posant cara compungida de la sorpresa que s'han endut perquè no podien ni imaginar-se res d'això. Bé, el Sr. Hidalgo, exbatlle d'Andratx, va anar al Consolat dos dies abans de la seva detenció i va sortir del Consolat i va anar a l'Ajuntament d'Andratx no a registrar la seva renúncia, sinó a fer desaparèixer papers i, a continuació, el president del Govern es permet fer un avís als altres batlles del PP en el sentit que facin el mateix, en comptes de demanar-los la dimissió per més que estiguin immersos, absolutament immersos, en molts altres casos de corrupció que, evidentment, només sortiran quan actuï la Fiscalia perquè ni el president ni el conjunt del Govern del Partit Popular no vol fer res. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, s'oblida vostè de dir que en aquesta reunió el president del Govern i el secretari general del nostre partit li varen indicar precisament a aquest senyor que si es confirmaven aquestes imputacions hauria d'assumir les seves responsabilitats i s'hauria d'afrontar al codi ètic del nostre partit, com li he explicat fa un moment. I li torn a insistir amb el que li he dit abans, no consentirem que vostès usurpin aquestes funcions de la justícia, perquè vostè que s'ha convertit durant aquesta legislatura amb el paladí de les acusacions contra un diputat d'aquest parlament com és el Sr. Antoni Marí, per un cas concret que l'afectava quan ell era batlle de Sant Antoni, avui resulta que la justícia ha arxivat completament les actuacions judicials contra aquest senyor.

(Aldarull a la sala)

Li ha demanat vostè disculpes? Li ha demanat vostè disculpes, a aquest senyor? Ha assumit vostè les seves responsabilitats per calumniar i per injuriar un diputat d'aquesta casa? Idò nosaltres no consentirem, no consentirem, que ningú es lucri amb la política, nosaltres aplicarem estrictament el codi ètic del nostre partit, però -insistesc- no consentirem que vostès estenguin l'ombra del dubte sobre nosaltres perquè nosaltres no som corruptes, nosaltres som uns polítics que feim la nostra feina i creim que la feim amb tota l'honestedat i de la millor manera possible. I li torn a insistir, vostè no pot usurpar les funcions de la justícia, deixi que la justícia actuï i li deman, per favor, que avui mateix demani disculpes al diputat al qual vostè ha calunniat a aquest parlament.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 10417/06, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a corrupció a les Illes Balears (II).

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta, RGE núm. 10417/06, relativa a corrupció a les Illes Balears, que formula el Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera d'Obres Públiques, la pregunta és si respon vostè dels informes que han servit per avalar algunes propostes, projectes i modificacions legislatives i que han sortit de la seva conselleria en aquesta legislatura.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, ja li vaig dir dimarts passat i la situació és la mateixa, responc exclusivament de les competències que tenim al departament d'Ordenació del Territori on, per moltes de mentides que vostès diguin, no tenim cap tipus de competències decisives en urbanisme; les tenen els ajuntaments i els consells insulars, ells decideixen l'urbanisme a Mallorca, a Menorca i a Eivissa i Formentera.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Entenc les seves ganes d'enganyar els ciutadans de les Illes Balears, però els informes de la direcció general mai no decideixen, perquè els agradi o no, fa molt de temps que el Govern de les Illes Balears no decideix res de res.

(Petit aldarull a la sala)

Ni en Es Caulls, ni en Es Caulls on la modificació de les normes subsidiàries no va seguir endavant...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

...i els terrenys són rústics, ni a Son Espases, on va ser l'ajuntament i el consell insular els que varen dur endavant la modificació del Pla general, ni en el Consell de Menorca on -miri, si són importants els informes de la direcció general- es va modificar el Pla territorial en contra dels informes de la direcció general. Per tant, no diguin mentides perquè les mentides són mentides.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, per no tenir competències en matèria d'urbanisme resulta curiós que precisament el Sr. Matas sigui qui hagi enviat els seus tècnics a tutelar, a revisar, l'urbanisme d'Andratx. Senyors, com quedam? Tenen o no tenen competències? I a més, li diré una cosa, això, en aquest moment, resulta tan perillós com enviar el llop a cuidar de les ovelles, ni més ni menys, Sra. Consellera, és així; però vostè que diu que defensa la gestió de l'exdirector general de la seva conselleria perquè diu que els fets que se li imputen responen al temps de l'ajuntament, però en canvi, no té en compte algunes consideracions, que aquest mateix director general que vostè i el Sr. Matas nomenaren, encara que essent vostè d'Andratx segur que coneixia i havia sentit parlar d'escàndols urbanístics i de denúncies que estaven entorn a aquest escàndols, segur que els coneixia, però així i tot vostè nomenaren aquest director general. Director general amb el qual la seva conselleria ha continuat assessorant a ajuntaments en matèria d'urbanisme i territori, ha continuat fent informes, més de 300 encara que no li agradi, més de 300, vinculats a qüestions tan escandaloses com amnisties urbanístiques, aprovacions de determinats plans que l'únic que feien era consolidar aquesta ja famosa i trista teoria de la consolidació urbana, nefasta per al nostre territori. Tot això és el que ha passat i el que vostè defensa encara que diu que aquest senyor a la seva conselleria no ha fet res reprovable.

Jo crec que no és cert, que vostè s'ho hauria de fer mirar. Vostè i el Sr. Matas haurien d'assumir les seves responsabilitats

i ja que això no és suficient per a vostès assumeixin el fet que vostès nomenaren un director general que té com a mèrit principal en aquests moments haver passat uns dies a presó i continuar imputat amb càrrecs, amb càrrecs, a tota la trama i l'escàndol que estan muntant vostès. Jo crec, Sra. Consellera, que és hora que assumeixi aquesta responsabilitat, vostè i el Sr. Matas, han de deixar de fer mal al nostre territori d'aquestes illes, han de deixar de fer mal al prestigi de la nostra comunitat autònoma. Vostè ha de deixar d'ocupar aquest lloc que ocupa com a responsable de la conselleria i el Sr. Matas també ha d'assumir la seva responsabilitat que segur, segur que és molta.

Gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Miri, no digui més mentides, no sigui mentider. Ni són 300, ni són 200, ni ha estat a presó, però sí que on s'ha decidit molt és a Andratx i ho han fet vostès, dos anys. Vostès varen exigir a Andratx la Regidoria d'Urbanisme, va ser una condició del seu pacte amb Hidalgo, vostès varen exigir urbanisme i no ho han explicat, i vostès han d'explicar als ciutadans d'Andratx perquè varen exigir urbanisme a Andratx.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Jo com a andritxola necessit saber per què el PSOE va exigir durant dos anys la Regidoria d'Urbanisme i els expedients del seu regidor d'Urbanisme són als jutjats. Tots els expedients dels PSOE hi són i vostès haurien d'explicar això a Andratx i haurien de demanar disculpes als andritxols ...

(Petit aldarull a la sala)

...perquè el PP ho ha fet. El PP i el Govern han demanat disculpes als andritxols i vostès haurien d'explicar per què varen exigir Urbanisme al pacte Hidalgo i haurien de demanar disculpes als andritxols.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

I.4) Pregunta RGE núm. 10406/06, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari

PSM-Entesa Nacionalista, relativa a corrupció a les Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta, RGE núm. 10406/06, relativa a corrupció a les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Des del PSM voldríem saber a parer del president del Govern què ha de passar perquè en un cas de corrupció requereixi la dimissió dels càrrecs implicats. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltíssimes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, idò el que ha de passar és que hi hagi una acusació fonamentada per delictes greus o qualche acte irregular de qualsevol polític i exigirem la responsabilitat com sempre hem fet i com hem fet en aquesta ocasió.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Matas, crec que oblidau que els polítics, a part de responsabilitats penals, també hem d'assumir responsabilitats polítiques. Vós fa massa temps que mirau cap a una altra banda. En aquesta legislatura massa vegades vos hem exigit responsabilitats i heu mirat cap a una altra banda i aquesta vegada heu traspassat tots els límits. Els límits polítics i, fins i tot, fins i tot m'atreviria a dir, els límits permesos a un president del Govern. No pot ser que un president del Govern digui que no en sabia res i després resulti que dos dies abans que entrassin els policies a l'ajuntament vós reconeguéssiu que vos havíeu reunit amb aquesta persona que va sortir emmanillada de l'ajuntament. No pot ser que digueu que un batlle ha dimitit quan després hem sabut que no era cert. No pot ser que digueu que un director general no té competències executives quan vós, més que ningú, sabeu que sí que en tenia. No pot ser.

Heu enganat els ciutadans. Vos n'heu rigut de la justícia. Heu anat ventilant suposades, suposades cridades telefòniques, que vés a saber si són certes, per què, Sr. President? Què heu guanyat vós amb això? Què guanya la democràcia amb la vostra actuació d'aquesta setmana? Res, Sr. President, res. I ja és hora que assumiu la vostra responsabilitat. Allà hi ha una tribuna, ara hi podeu pujar i ens donau totes les explicacions

necessàries, totes, no cal·leu més, no ens faceu avergonyir més, és hora de pujar allà i en haver donat totes les explicacions, dimitir, Sr. Matas. Ja n'hi ha prou. Mapau, Bitel, Ses Salines, Lluçmajor, Inca, Calvià, Sant Antoni,...

(Petit aldarull a la sala)

...Ciutadella, i ara Andratx, Sr. Matas. I vós continuau amagant coses i continuau dient mentides. És hora de dimitir, és hora de tornar la dignitat a la vida política d'aquestes illes.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies. Sra. Diputada, jo entenc que això és el que vostè voldria i jo entenc que això és el que vostè desitja, llevar-me d'enmig. El problema és que no és tan fàcil, això és una cosa que decideixen els ciutadans. Si és possible, no hauríem de perdre el nord i saber aquí qui són els dolents. Escolti, nosaltres no som els dolents, que jo no estic acusat de res. Escolti, no intenti embullar la troca i no intenti en aquests moments fer campanya política, intentant guanyar precisament allà on vostè no pot guanyar. I no obliidi qui són els dolents. I l'actuació meua -del president-, d'aquest partit i d'aquest govern han estat transparent i irreprotxable, hem assumit la responsabilitat que vostè, que vostè, també, estic segur que assumiria en unes circumstàncies similars.

Ens hem equivocat, ho he reconegut, vàrem incorporar aquest senyor fa un any al Partit Popular, efectivament, tenc tota la responsabilitat sobre aquest fet, he estat amb aquest senyor a petició seva, no torni a embullar la troca, a petició seva, està absolutament registrada aquesta petició i no he hagut d'ocultar res ni d'aquesta entrevista ni de cap altra i tot d'una que s'ha produït l'acusació seriosa de delictes greus, he actuat amb tota la contundència amb la qual actuaré en aquest cas i en qualsevol altre perquè no estic disposat que el comportament d'uns pocs puguin posar en perill l'honradesa, l'honestetat d'aquest govern i d'aquest partit.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 10418/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a corrupció a les Illes Balears (III).

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta, RGE núm. 10418/06, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 10499/06, relativa a corrupció a les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i

Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, a la vista de la experiencia, intensa experiencia del Sr. Rodríguez en Andratx, ¿dará ahora apoyo a la iniciativa legislativa contra la corrupción que ha sido presentada por el Grupo Parlamentario Socialista?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Gracias, Sr. *President*. Señoras i señores diputados, Sr. Diputado, le voy a leer al Sr. Diéguez lo que dije el 14 de noviembre a su pregunta. "Nosotros creemos que ya tiene el Estado suficientes normas legales y cuerpos y fuerzas de seguridad del Estado para perseguir lo que usted quiere, es decir, la corrupción. Lo que falta son medios y habrá que poner medios suficientes tanto judiciales como a las fuerzas de seguridad del Estado para perseguir a aquel que se sale de los hábitos y comportamientos que son éticos en política o en cualquier otro sentido. Nosotros apoyaremos cualquier medida para todos, inclusive para los que estén imputados todavía por acciones cometidas en actos de su cargo público -por ejemplo la Sra. Nájera, también lo queremos- y no solamente ahora".

Mire usted, usted dice que nosotros ponemos un ejemplo y como se ha demostrado, cuando las fuerzas de seguridad del Estado y las fuerzas del Fiscal y de la justicia tienen medios actúan como han actuado en Andratx.

Gracias, Sr. *President*.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, usted nunca estará de acuerdo en poner medidas sólidas contra la corrupción porque fue usted, fue usted quien fichó a Hidalgo para el Partido Popular. Y fue usted quien le puso por encima de todos los demás porque era el que mejor representaba sus valores, Sr. Rodríguez. ¡Qué vergüenza! Lo puso por encima de todos los demás de su partido. Fue usted el que, mientras nosotros denunciábamos las actividades del Sr. Hidalgo, fue usted el que lo escogió como el mejor de entre los suyos para ser candidato a alcalde, y las denuncias estaban en todos los periódicos.

Fue usted el que se reunió con el Sr. Hidalgo y con el Sr. Matas para garantizar la *omertá* a cambio de una defensa urbanística que ya han contratado en Madrid. Por cierto, espero que el gabinete que está revisando el urbanismo en Andratx no sea el mismo que estuvo acusado por la Fiscalía Anticorrupción

de organizar determinadas tramas financieras relacionadas con el Sr. Berlusconi. Esperemos que no sea el mismo.

Ustedes en lugar de repudiar, en lugar de repudiar al corrupto, lo que hacen es iniciar una ofensiva contra la Guardia Civil y contra la Fiscalía. ¿De qué lado están ustedes? ¿De qué lado están, que su primera reacción es ir a buscar, a ver, la Guardia Civil qué hace o qué deja de hacer, ir a buscar al Fiscal General a ver qué hace o que deja de hacer? ¿De qué lado están ustedes? Lo sabemos muy bien, lo sabemos todos muy bien y no entraré a decirselo porque es notorio para todos los ciudadanos.

Miren, miren, señoras y señores diputados, mientras exista Rodríguez existirán hidalgos y mientras exista Matas, existirá Rodríguez. Lo tienen que saber los ciudadanos y tienen que ponerle remedio.

Nada más, Sr. Presidente.

(*Aldarull a la sala*)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, mire usted, Sr. Diputado, tengo aquí el auto del juez por el que se autoriza el registro, la entrada y la detención del Sr. Hidalgo. En este auto no hay ningún caso de los que se conocían o de los que acusaban al Sr. Hidalgo ustedes. Ni uno sólo, no hay ni un caso. Por lo tanto, yo no tengo ninguna fuerza ni ningún medio para poder seguir. Mire usted, el Partido Popular, el Partido Popular, está al lado de las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad del Estado, está al lado de los fiscales, está al lado de los jueces. Y, ¡qué casualidad!, ¡qué casualidad!, Sr. Diputado, que el viernes pasado, el Consejo de Gobierno del Sr. Rodríguez Zapatero enmendó la plana a la justicia porque indultó al alcalde de Carboneras. El alcalde de Carboneras estaba condenado a (...) por prevaricación, ese alcalde que autorizó el hotel El Almendrico en el Cabo de Gata y es el alcalde que vendió dos parcelas a 3 euros el metro cuadrado a dos compañeros suyos y luego las reclasificó. Por eso, mire usted, yo estoy al lado de la Guardia Civil y de la justicia y de los fiscales, usted está en el lado contrario.

Gracias, Sr. Diputado.

(*Aplaudiments*)

I.6) Pregunta RGE núm. 10419/06, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a corrupció a les Illes Balears (IV).

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta RGE núm. 10419/06, relativa a corrupció a les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Francina

Armengol i Social, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Estam vivint una situació gravíssima en democràcia, gravíssima perquè tenim un batlle del Partit Popular a la presó, gravíssima perquè està imputat un director general del Govern de les Illes Balears, el director general precisament d'Ordenació Territorial, gravíssima també democràticament perquè tenim un president del Govern que es dedica a mentir sistemàticament als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. Mentir en un moment, com dic, delicat, on s'espera dels governants transparència i honestat, on s'espera dels governants donar la cara i no mentir de manera sistemàtica, intentant establir una cortina de fum per amagar les vergonyes del Partit Popular.

Sr. President del Govern, vostè no està sorprès de res en allò d'Andratx, fa més d'un any que aquí li estam demanant explicacions del que succeeix a Andratx, igualment que succeeix a vint ajuntaments governats pel Partit Popular a les Illes Balears. Vostè no està sorprès de res, vostè és molt partícip d'aquesta situació i per això li deman, públicament, si pensa que ha assumit les responsabilitats polítiques adequades, Sr. President del Govern.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltíssimes gràcies. Sra. Diputada, per una qüestió d'educació em permetrà que passi per alt el tema de la falsedat que en qualsevol cas serà imputable a vostè i que si me l'imputa a mi me l'haurà de demostrar perquè no és veritat. Per tant, el passaré per alt.

Li diré que sí que estic preocupat per aquesta situació, sense cap dubte, crec que el que ha passat no és bo per a la democràcia, crec que el que ha passat és dolent per a tots. Crec, sincerament, que hem actuat de l'única manera que es pot actuar en democràcia, crec que les responsabilitats han de ser immediates i sense cap tipus de dilació a qualsevol partit polític d'aquelles persones que tinguin aquest tipus d'acusacions fonamentades, greus o de delictes de corrupció. Tolerància zero amb la corrupció a qualsevol partit polític, però a partir d'ara la meva preocupació, a diferència de vostè, Sra. Armengol, no són les eleccions, són els ciutadans d'Andratx, i aquesta és la nostra...

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, Sr. President del Govern, em sap molt de greu, però no sé com es pot ser tan cínic i tan mentider, no ho entenc, sincerament no ho entenc.

(Aldarull a la sala)

L'acusació fonamentada és estar a la presó, per a vostè, l'acusació fonamentada és estar a la presó perquè si el Sr. Hidalgo no està a la presó vostè no hagués pres cap responsabilitat, el Sr. Hidalgo seria el candidat del Partit Popular a Andratx, i el Sr. Massot continuaria de director general d'Ordenació Territorial, igual que el Sr. Del Olmo segueix essent batlle de Santa Margalida, i igual que tants d'altres, Sr. President del Govern. Vostè menteix des del primer dia, va sortir dient que el Sr. Hidalgo havia dimitit i no era cert, va sortir dient que el director general ja no era director general i no era cert i tantes i tantes mentides.

Expliqui'ns per favor, què feia quaranta hores abans de la detenció del Sr. Hidalgo reunits d'amagat al Consolat de la Mar el dissabte al capvespre, expliqui de què varen parlar, expliqui si el va incitar vostè, al Sr. Hidalgo, a destruir papers el diumenge matí a l'Ajuntament d'Andratx, expliqui si amb doblers públics està armant la defensa, per cert, en mans del Sr. Parera, del Sr. Hidalgo amb un bufet de Madrid, expliqui tot això perquè és molt greu.

Sr. President del Govern, digui'ns de què té por. Per què està mentint a la població de les Illes Balears? Què ens està amagant, Sr. President del Govern? Què està amagant a aquesta ciutadania? Perquè des del nostre punt de vista, Sr. President, si no ho explica està inhabilitat per exercir qualsevol càrrec públic.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies. Idò miri, Sra. Armengol, por, de res; mentides, cap. I transparència, i actuació immediata i preocupació pels ciutadans.

Per la mateixa raó que vostè em diu, per la mateixa raó, és a dir, si resulta que aquest senyor tots sabíem -jo, per descomptat, no- tots sabíem...

(Remor de veus)

...que estava acusat de delictes tan greus com els que vostè menciona, per la mateixa raó no entenc com fins fa un any vostès comandaven amb ells si tenien la...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

...tenien la regidoria d'urbanisme fins al mes de maig del 2005, des d'octubre del 2003.

(Més remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor... Per favor... Sr. President, per favor, no..., Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Miri, miri, li puc garantir, i jo sé que vostè ha de fer campanya política i que vostè té uns altres interessos, però miri, jo crec que vostè pot entendre que ningú que sigui conscient...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President. Em sap molt de greu però ha utilitzat el seu torn.

(Alguns aplaudiments)

I.7) Pregunta RGE núm. 10424/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inversió en matèria de depuració a Eivissa i Formentera.

Setena pregunta, RGE núm. 10424/06, relativa a inversió en matèria de depuració a Eivissa i Formentera, que formula el diputat Sr. Miquel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Després d'aquesta bateria de preguntes preelectorals canviarem de terç, ara parlarem de medi ambient. Aquesta pregunta va adreçada al conseller de Medi Ambient per tal d'interessar-nos per saber quina inversió haurà desenvolupat la Conselleria de Medi Ambient al final de la present legislatura a les illes d'Eivissa i Formentera en matèria de depuració. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Llevat del grup del PSM, que veig que queda, llevat del grup del PSM, que no eren responsables de medi ambient la passada legislatura, supòs que surten per no escoltar les vergonyes de contaminar aqüífers a Santa Gertrudis, a no haver invertit quasi més que 11 milions d'euros a Eivissa i Formentera quan aquest govern, en tema de depuració, du més de 49 milions d'euros a Eivissa i a Formentera.

En temes tan importants com és que en el segle XXI a la Mola i una sèrie d'indrets a Formentera encara no tenen aigua

corrent ni tampoc no hi arriba el clavegueram, coses que ha posat en marxa aquest govern ja les obres. Altres que tenen a veure, com pot ser l'ampliació de la depuradora de Formentera o els col·lectors d'allà. Més la nova depuradora que es farà a Santa Eulària; ja s'ha començat la remodelació de Sant Antoni; l'emissari terrestre de Vila a la zona de Talamanca també ja és una realitat que està en obres; i començarà en poc temps el quilòmetre zero, el col·lector zero, que també és un d'aquests que hi ha hagut vessaments aquest estiu, sense saber encara si el Ministeri de Medi Ambient accepta o no accepta el solar per fer la nova depuradora, amb la qual cosa no té color la inversió en tema de depuració d'aquesta legislatura amb l'anterior ni amb cap anterior de tota la història.

Estam parlant del fet que totes les depuradores de les Pitiüses, quan acabi aquesta legislatura, o tendran acabat o tendran el projecte en marxa perquè el tractament sigui terciari a totes aquestes depuradores, amb una coordinació amb la Conselleria d'Agricultura que en molts de casos, com és el cas de Formentera, s'estan fent les xarxes o es faran les xarxes i les bales per poder reutilitzar aquesta aigua també per a reg. I si no és per a reg, quan torni a la mar, que hi torni amb unes condicions extraordinàries i que no faci malbé ni la mar ni les praderies de posidònies.

Crec que no hi ha color: 49.556.000, 896.000 euros aquesta legislatura per -i detallat ho tenc per si de cas ho vol, Sr. Diputat-, en total 11.201.000 la passada legislatura. Supòs que han sortit per això, perquè prediquen el que no creuen.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 10428/06, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració de les retransmissions d'IB3 dels esdeveniments esportius on participen esportistes de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta, RGE núm. 10428/06, relativa a valoració de les retransmissions d'IB3 dels esdeveniments esportius on participen esportistes de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Gràcies, president. Sra. Consellera de Presidència i Esports, ahora me queda claro el concepto de democracia que tienen los miembros del PSOE y de Izquierda Unida *Els Verds*, ya que entiendo que cuando están hablando ellos hablan y dicen todo lo que tengan que decir y mienten, y cuando toca hablar a los miembros del Partido Popular desaparecen y se esfuman.

También me ha quedado clara un cosa, Sra. Consellera. A estas alturas de la legislatura es indudable el impulso que ha dado el president Sr. Matas al deporte en Baleares, cumpliendo así su compromiso electoral, situando las infraestructuras deportivas en primera línea. En ese contexto IB3 Televisión ha

apostado fuerte por el deporte, y digo bien que ha hecho una apuesta muy fuerte y decidida por el deporte base. ¿Qué valoración hace el Govern de la retransmisión por parte de IB3 de los eventos deportivos en los que participan deportistas de las *Illes Balears*?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver)

Moltes gràcies, Sr. President. Efectivament, Sr. Diputat, compartesc la seva valoració, especialment quant a l'aposta que ha fet aquest govern de les Illes Balears i especialment el nostre president en matèria esportiva donant un suport crec que més que constant durant aquesta legislatura a tots els nostres esportistes i també a tots els clubs, federacions i equips de la nostra comunitat autònoma.

Però crec que també és important que, a part de donar una ajuda directa als esportistes, els nostres ciutadans puguin gaudir dels espectacles esportius i puguin gaudir també de l'afició a l'esport que puguin tenir, i això ho ha possibilitat durant aquests darrers mesos sobretot la nostra televisió pública, IB3. A partir d'ara l'afició no només queda a una illa; això és pot demostrar, per exemple, amb un equip d'elit primer nivell de bàsquet, com pot ser el Menorca Bàsquet, que ja no només en gaudeixen els menorquins, sinó que també en podem gaudir els mallorquins i els eivissencs a través d'aquestes retransmissions, i també perquè tots hem pogut descobrir que hi ha altres equips de primer nivell, per exemple també podria ser a Santa Eulària el Puig d'en Valls, o també altres equips com podria ser el Patricia Menorca Voleibol, que juga a Ciutadella. Tampoc no em voldria oblidar d'altres equips importants, com podria ser el Drac Palma, l'anterior Son Amar de voleibol, com comentava fins i tot altres equips, per exemple, que puguin jugar a primera divisió en el que serien altres tipus d'esports. També hem tengut l'oportunitat de poder gaudir de retransmissions en directa de Rafel Nadal i també de Carlos Moyà jugant a tennis, per exemple a Calvià.

Tot això possiblement era impensable fa uns anys, era impensable, crec, poder gaudir d'uns esportistes d'alt nivell d'unes illes que amb menys d'un milió d'habitants han donat tants d'esportistes importants, però sobretot la possibilitat que tenim tots els ciutadans de poder gaudir d'aquest esport a través d'aquestes retransmissions. Per tant vull animar també la nostra televisió perquè continuï així i que ens continuï delectant amb aquest tipus de retransmissions.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, ahora me ha quedado claro. El Govern del Sr. Matas se dedica a gobernar mientras los demás hablan de democracia y desaparecen. *Gràcies, Sr. President.*

(Petit aldarull a la sala)

I.9) Pregunta RGE núm. 10429/06, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a incendi de la fàbrica Denix.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta, RGE núm. 10429/06, relativa a incendi de la fàbrica Denix, que formula la diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, encara que el Grup Socialista no hi sigui, perquè ha posat en escena un fet espectacular de sortir tots d'aquí, cosa que ens sembla molt poc seriosa i una falta de respecte a la resta de diputats que ens interessam pels temes relacionats amb els ciutadans i amb la gestió de govern, vull que consti en el *Diari de Sessions* perquè crec que açò, a part de ser una falta de respecte, és una provocació de cara a tots els diputats que som aquí fent aquestes preguntes al Govern.

Fa un any que una de les principals fàbriques de Menorca, de Ciutadella concretament, Denix, va sofrir un incendi que la va destruir tota. Tant els propietaris com tots els obres van quedar molt abatuts...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poquet de silenci.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

...per aquest tràgic succés i per quedar sense feina momentàniament. Tant el president Jaume Matas com el conseller de Treball i el d'Indústria en tot moment van mostrar un interès a trobar solucions ràpides i eficaces, i darrerament, fa uns dies o una setmana, la setmana passada, em semblava que era, pels mitjans de comunicació vam veure la feliç notícia que es posava la primera pedra d'un nou edifici d'aquesta indústria, de la qual cosa nosaltres ens alegrem moltíssim.

Per açò des del Grup Parlamentari Popular i com a diputada de Ciutadella m'agradaria saber quines han estat les actuacions dutes a terme per part del Govern de les Illes Balears com a conseqüència d'aquest incendi que va sofrir la fàbrica Denix a Ciutadella.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Comerç i Indústria.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Moltes gràcies, Sr. President. Jo agraesc la pregunta a la Sra. Diputada, més que res per poder fer un reconeixement públic a l'empresa Denix, i l'empresa són els titulars de l'empresa, però també són els treballadors. Efectivament fa ara devers 14 mesos que Denix va sofrir un incendi que va devastar les instal·lacions; varen desaparèixer les instal·lacions però no l'empresa, i si l'empresa no va desaparèixer és per la voluntat dels empresaris i per la voluntat dels treballadors de continuar endavant amb un projecte, amb un projecte únic a la nostra terra i un projecte que tenia una expansió importantíssima a un munt de països del món. Crec que era un cop molt fort, però que gràcies a l'esforç, a la decisió i a la voluntat de superació que tengueren tant els treballadors com els empresaris, Denix avui torna a continuar. O, millor dit, avui torna a reconstruir les seves instal·lacions perquè no va aturar ni un sol moment, i jo crec que és bo que abans de comentar-li, Sra. Diputada, els fets, o les ajudes, o la col·laboració que ha tengut del Govern, que li ressalti que l'endemà de l'incendi, quan el conseller de Treball i jo visitàrem l'empresa, els empresaris el primer que ens digueren és que estaven ja pensant com havien de tornar a començar, i crec que això diu molt d'aquesta gent i diu molt dels empresaris d'aquesta terra, que és la voluntat que tenen de lluitar i de fer que en el seu país hi hagi cada dia més llocs de feina i que hi hagi riquesa.

Dit això, li he de dir que des de la Conselleria de Treball l'endemà mateix de l'incendi es va posar en marxa a través del SOIB, del Servei d'Ocupació de les Illes Balears, i que es varen iniciar, després d'una entrevista col·lectiva, llavors ja entrevistes personals i atenció a cadascú dels 37 afectats dels llocs de feina, no?, i es varen obtenir els següents resultats: 28 treballadors reinserits laboralment, 1 que va optar per la formació abans de cercar nova feina, 2 casos de tramitació de jubilació, 1 cas de prejubilació, 2 d'incapacitat i 1 derivat a la coordinadora de minusvàlids i 2 baixes per maternitat. Crec que això també indica l'esforç de la feina, o l'esforç i la feina que va fer el Govern...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sra. Diputada, vostè té la paraula.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Només vull agrair la resposta del conseller, i no li càpiga cap dubte que faré arribar com a diputada de Ciutadella la seva resposta als empresaris i als obrers, perquè com que la presidenta del consell no hi és, ni cap diputat de Menorca del Partit Socialista, es veu que només els interessin certs temes, però els temes importants, la gent que ha sofert conseqüències tràgiques i ha quedat sense feina, açò no els interessa.

Moltes gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 10425/06, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari

Popular, relativa a modernització de les dependències del SOIB.

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta, RGE núm. 10425/06, relativa a modernització de les dependències del SOIB, que formula el diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, primer de tot també he de deixar de manifest la falta de respecte per part del Partit Socialista amb la seva absència avui aquí en aquest parlament, falta de respecte que, per cert, ens té acostumats durant tota la legislatura.

Sr. Conseller de Treball, fa un parell de setmanes vaig tenir l'oportunitat de veure una oficina del SOIB. Certament, com diu la memòria dels pressuposts, les oficines del SOIB s'han convertit en una porta cap al treball per als ciutadans de les nostres illes, i en aquest sentit li volíem demanar...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poquet de silenci.

EL SR. TADEO I FLORIT:

...quines actuacions de modernització de les dependències del SOIB s'han portat a terme durant l'any 2006.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Cristòfol Huguet i Sintès):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Tadeo, l'interès i la necessitat de donar un bon servei als ciutadans fa que permanentment haguem d'estar atents a millorar els llocs d'atenció a aquests, i dins d'aquest pla de modernització de les instal·lacions al servei dels empresaris i dels treballadors del Servei d'Ocupació de les Illes Balears, vam reformar l'oficina d'Inca, també l'oficina de Sant Antoni d'Eivissa, vam obrir una nova oficina on es poden registrar contractes i demés actuacions a la Conselleria de Treball, que curiosament no hi havia oficina on es poguessin fer aquestes gestions que després es transmeten telemàticament a Madrid; vam tancar l'oficina de Tomàs Forteza per mal ubicada i obsoleta, i hem obert una nova oficina a Jordi Villalonga i hem redistribuït els diferents codis postals als pobles amb la finalitat que els treballadors afiliats a la Seguretat Social tinguin més a prop una oficina al seu servei.

Com que em demana el que hem fet m'atur aquí, però li puc garantir que el Pla de modernització no acaba amb aquesta intervenció. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 10426/06, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte Pluvials d'Alaior.

EL SR. PRESIDENT:

Onzena pregunta, RGE núm. 10426/06, relativa a projecte Pluvials d'Alaior, que formula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats del Partit Popular i algun del PSM, no és que faci gala de mala educació, com és costum en el Partit Socialista; el que passa és que no els puc saludar perquè és que no hi ha ningú aquí. Han vingut, han arribat, han començat a insultar el Partit Popular, i quan han acabat la seva..., la seva "xarlatada" han agafat i han sortit, i ara que estem tractant temes de govern i de bon funcionament per a la nostra comunitat, aquí no hi ha ningú i ningú no es preocupa de res. Això és la mostra del Partit Socialista.

(Se sent algú que diu: "Molt bé, molt bé!"; aldarull i alguns aplaudiments)

Aquesta pregunta va adreçada al conseller Sr. Font en el sentit que a Alaior hi ha un problema de fa anys, pel qual pateixen d'inundacions molts dels habitatges que hi ha a la zona de l'institut i a l'avinguda Virgen Monte Toro. Aquest problema s'ha anat agreujant perquè precisament un equip de govern socialista, que és el que ara governa a Alaior, ha anat donant llicències a tota aquella zona, amb la qual cosa aquesta problema, ja dic, ho torn a repetir, s'ha vist incrementat.

Per primera vegada amb el Partit Popular ara, aquesta legislatura, aquest govern s'ha compromès, amb una inversió molt important, a arreglar el problema d'Alaior, cosa que no va ser possible la darrera legislatura amb el pacte de progrés, precisament amb la Sra. Margarita Rosselló, que per cert també ha fugit quan ve aquest tema de preguntes.

M'agradaria conèixer com està en aquest moment aquest projecte per part de la Conselleria de Medi Ambient. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, està que donarem solució a allò que 23 anys i mig de comunitat autònoma no ha donat a un ajuntament que tocaria, en aquest cas, aquests darrers set anys, haver fet els seus deures, que és que allà on vol fer una requalificació d'uns terrenys o els té, idò així com dona els serveis d'aigua potable, aigües brutes, també resolgués el tema de pluvials. Se'ns va

demanar ajuda i com no pot ser d'altra manera aquest govern, que no és sectari, eh?, que no és sectari, posa en marxa una inversió de més de 4.600.000 euros a Alaior.

Què ha passat? Que varem començar d'aquest tema dia 8 de juliol del 2004. Qui ha de dir per on han d'anar les pluvials d'un municipi és el batle o la batlessa, no és ni el consell ni el Govern, i ens hem passat dos anys i quatre mesos, o tres mesos, que el batle tenia problemes amb els veïnats per on havia de passar la canonada de les pluvials. En aquest moment el que li puc dir és que en data 26 de maig del 2006 ens va enviar el batle un tema de possibilitat de distints traçats que hi podia haver i li varem remetre: "Escolti, és vostè que ha de decidir, no és el govern que ha de dir per on ha d'anar perquè és competència municipal". I després el dia 15 de setembre al final el batle va dir on vol que vagi aquesta canonada. A partir d'aquest moment varem poder dur a consell d'administració de 9 d'octubre la proposta que s'inicià la tramitació per adjudicar la redacció del projecte i això va succeir..., dia 24 d'octubre es va publicar, es va iniciar -perdó- el procediment, i avui, avui, s'adjudica la redacció del projecte, i esper que més o manco finalment quedi redactat a final de desembre el projecte per poder iniciar la seva tramitació i aprovar, a efectes administratius, fer la informació pública, i quan acabi tot això dins el mes de gener poder entrar a licitar aquest projecte.

He de dir que si l'ajuntament hagués tengut clar per on havia d'anar una infraestructura que únicament i exclusiva és competència de l'ajuntament, que varem començar el 2004, avui podríem estar ja acabant aquest problema, i si ve una pluja de més de 50 litres per metre quadrats no hagués tengut aquest problema, en tot cas un problema municipal que aquest govern ha demostrat, i jo que he estat batle ho puc dir, que no hi ha hagut mai un govern autonòmic tan municipalista com aquest: fins i tot arreglam un problema de pluvials d'un ajuntament d'Alaior que, per cert, governa el Grup Socialista...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

(Petit aldarull a la sala)

Sra. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, una vegada més han demostrat que efectivament el Govern balear no fa partidisme, sinó que d'allò que es preocupa realment és dels problemes dels ciutadans i definitivament si el Partit Socialista a Alaior compleix els seus deures que, per cert, està més preocupat a fer campanya electoral que a fer els deures i a treballar per als alaiorencs, si és així finalment tindrem solucionat això, gràcies al Partit Popular, gràcies al Govern de Jaume Matas.

(Petit aldarull a la sala i remor de veus)

I.12) Pregunta RGE núm. 10427/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a novetats en el curs 2006-2007 al Conservatori Superior de Música i Dansa.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 12, RGE núm. 10427/06, relativa a novetats en el curs 2006-2007 al Conservatori Superior de Música i Dansa, que formula la diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, bé, en primer lloc també reafirmar-me en les declaracions que ja han fet els meus companys que ja han intervingut en relació al poc criteri democràtic que té la majoria -ara veig que n'hi ha un-, que estan demostrant quasi tot el PSOE i Esquerra Unida i Els Verds.

Però, bé, anem per feina. Sr. Conseller, el que voldria saber és quines novetats incorpora el curs 2006-2007 al Conservatori Superior de Música i Dansa de les Illes Balears. Però també, i sense voler abusar, voldria aprofitar perquè, si li ve bé, ens poguéssim explicar o fer una petita valoració de l'acte inaugural que va tenir lloc a Ciutadella fa 15 dies i que, si em permet, voldria donar-li per avançat l'enhorabona de com va anar l'acte i l'encert que varen tenir de lliurar la medalla d'or del conservatori al baríton ciutadellenc Joan Pons, internacionalment conegut i reconegut per tots.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, durant el capítol de preguntes i "repreguntes" pensava que estava molt bé que la darrera pregunta que es feia avui fos de caràcter musical. Ja se sap que la música aplaca les feres; el que passa és que les feres se n'han anat, en sentit figurat, s'entén.

(*Alguns aplaudiments*)

Permetin-me que digui que de totes formes aquí ha passat com a l'acudit dels demòcrata cristians, que són els que s'han menjat les feres. Per tant felicit l'actuació dels membres del Govern durant aquest debat.

Anant a la pregunta concreta vull dir que consider que va ser un èxit memorable la inauguració del curs a Ciutadella; memorable per diversos motius: perquè es va consolidar el fet de celebrar la inauguració a un indret distint de Palma. Això és molt important. El conservatori és de totes les Illes Balears i això s'ha de materialitzar en actes, i inaugurar el curs, que és un acte solemne important, fer-ho a l'església del Socors el dia 17 de novembre dins Ciutadella crec que va ser un èxit per si mateix; també per l'organització de l'acte, i vull agrair la participació de l'Ajuntament de Ciutadella; i també per poder compartir amb tots els que allà hi havia la imposició de la medalla d'or i reconeixement al baríton Joan Pons, un home

precisament nat a Ciutadella, que realment amb un acte molt emocionant i a més amb una interpretació seva al final que ens va emocionar a tots, va donar lluentor a aquesta inauguració. Per tant per a mi un acte emotiu, dels més importants que hi ha hagut durant aquesta legislatura dins el món del conservatori superior.

Respecte a la pregunta en si sobre les qüestions més destacables jo vull subratllar alguns aspectes. Creixement de nombre de professors fixos; suposa en definitiva la consolidació i l'estabilitat de la plantilla docent. Línia de col·laboració amb altres institucions, com diversos ajuntaments, la Universitat de les Illes Balears, l'Orquestra Simfònica de Balears i altres instituts, fins i tot estrangers. Potenciació de l'activitat investigadora dins l'àmbit musical i també possibilitat que, a través dels *stage* que es fan dins el mateix conservatori els alumnes es comencin enfrontar el públic i comencin a tenir l'obligació d'haver de donar un concert, d'haver d'intervenir davant del públic durant el curs en diverses ocasions.

Per tant totes aquestes activitats ens omplen de satisfacció perquè veim que aquest és un projecte que es consolida, que és un projecte d'una gran potència cultural i, tornant al principi de la pregunta, haver pogut inaugurar aquest curs a Ciutadella amb la presència de tots els que hi van intervenir, com la Coral Davidica...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

...allò va ser un gran plaer. Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

II. Interpel·lació RGE núm. 7935/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general del Govern de les Illes Balears en matèria de desindustrialització de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 7935/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general del Govern de les Illes en matèria de desindustrialització de les Illes Balears. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Patricia Abascal.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

No, no me preocupa tanto que no estén personas de mi grupo; me preocupa que no esté el conseller de Industria. Sinceramente eso sí que lo tengo un poco complicado, porque teóricamente esta interpelación era hacia la Conselleria de Industria. Supongo que algo más urgente que estar en este pleno debatiendo temas de industria debe tener el conseller

para no estar aquí presente, pero bueno..., haré como si estuviera; me imagino que en algún momento aparecerá.

En el mes de abril de este año nuestro grupo interpeló al conseller de Industria sobre la situación en que se encontraba el sector industrial de la comunidad. Él no quiso reconocer los graves problemas que tenía y, por lo tanto, no aceptó ninguna de las soluciones que planteábamos en la moción, lo que se puede interpretar como una actitud de prepotencia, al pensar que el principal grupo de la oposición no puede ayudar a resolver la situación del sector, o una desidia total en su gestión, al pensar que no hay soluciones viables y por lo tanto da igual lo que se haga. De ahí viene mi primera pregunta: ¿cuál de las dos razones expuestas corresponden a la actitud del conseller? Me gustaría que, si no está él, pues que alguien pudiera responder a las preguntas que en esta interpelación se plantean al conseller de Industria.

Han pasado tan solo ocho meses y nuestro grupo no se resigna a ver cómo se produce la desindustrialización en estas islas. Estamos dispuestos a plantearle cuestiones que esperamos responda y a aportar soluciones que como mínimo sean debatidas, aunque por la experiencia de estos casi cuatro años de la gestión del conseller dudamos que las acepte, pero como somos optimistas confiamos en que cambie de actitud.

Hace poco tiempo se ha publicado el informe del CES, lo que vamos a analizar para que se acepte lo que estamos planteando. Cada año el sector industrial pierde importancia, quedándose como un sector residual ante el crecimiento de la construcción y el turismo. Esta situación es peligrosa; la economía de las islas no puede depender tanto de dos sectores que no son estables. La construcción tiene unos límites; les recordamos que somos islas y por lo tanto llegará un momento en que no se puede crecer más. Y el turismo es una actividad que depende de muchos factores ajenos que condicionan las propias actuaciones que desde aquí se promueven. Por lo tanto, si no se trabaja para diversificar la economía, podemos llegar a una situación muy complicada, y eso debería saberlo el conseller.

Pasemos a analizar el informe del CES. Lo primero que llama la atención es el descenso del número de empresas industriales, un 1,9% menos que en el 2004. Hemos pasado de 5.525 a 5.415, 110 empresas menos en un año; es un dato muy preocupante, por lo tanto preguntamos al conseller, o a quien responda, qué explicación razonable puede dar a este descenso.

Hombre, aparece el Sr. Conseller. Bienvenido al debate sobre industria, Sr. Conseller.

Estaba diciendo que una de las preguntas que le hacíamos y que esperamos que responda es qué duda razonable, qué explicación razonable puede dar al descenso que se ha producido en el número de empresas desde el 2004 al 2005, en concreto 110. Usted me puede responder que hay grupos que han crecido, y en efecto, pero los que han descendido son más y son precisamente las industrias tradicionales de las islas: el sector textil, un 5% menos; el cuero y el calzado, un 6,39%; el caucho y los materiales plásticos, un 7,96% menos; la bisutería y la joyería, un 0,9% menos, así como otras industrias que

también han descendido un 5,31%. ¿Sigue defendiendo que el sector industrial se está recuperando?

Hablemos de la capacidad productiva. El informe destaca la tendencia a la baja en el grado de utilización de la capacidad productiva a partir del 2003 hasta el 2005, esto supone que tan sólo se ha invertido en sectores como la producción y distribución de energía eléctrica, como respuesta a la demanda experimentada; pero no es así en otro tipo de industrias que no han invertido ante la situación que se está viviendo. Y me refiero al clima industrial que registra un saldo idéntico al del año pasado, una apreciación negativa del 17,4, las causas, la escasa mejora de las perspectivas de nuevos clientes, y esto, Sr. Conseller, llama mucho la atención en primer lugar porque el sector no está dispuesto a invertir al no ver opciones de negocio y choca contra su política de promoción industrial.

Usted siempre ha defendido la necesidad de abrir nuevos mercados en busca de clientes, nosotros compartimos esta teoría, pero, visto lo visto, algo falla; esta apertura de nuevos mercados no tiene el resultado esperado, nuevos clientes. Por lo tanto, le preguntamos ¿cómo es posible que en casi cuatro años de legislatura su política de promoción industrial en el exterior no haya dado los resultados esperados?

Antes de continuar con el análisis de la situación, me gustaría hacer una reflexión: he comentado como el sector industrial de la energía es uno de los pocos que han crecido, pero es un sector que mantiene el crecimiento en base a las fuentes de energía tradicionales. Se supone que hay un plan de energías renovables que debería dar pie a la creación de empresas destinadas a la implantación de este tipo de energía y, sin embargo, no se produce. Existe un hecho de mercado que debería impulsarse y no se hace, ¿por qué? No se entiende, usted siempre defiende este plan pero no pone los medios para que se ejecute, espero que tenga una explicación para que se entienda cómo piensa impulsar algo si no se ponen los caminos o los medios para ello.

Hablemos de ocupación en el sector. En estos años hemos visto como se han ido cerrando las fábricas y empresas industriales emblemáticas, han reducido drásticamente sus plantillas; el resulta de esta situación: un descenso del número de trabajadores desde el 2003, 32.184 trabajadores al 2005, 31.184, esto supone mil personas menos trabajando en el sector. Ante estos datos no podrá seguir defendiendo que la industria es un sector que está creciendo; al revés, Sr. Conseller, está desapareciendo. ¿Cuáles són los motivos? Debilidad de la demanda externa, la presión competitiva de las empresas asiáticas y la deslocalización de la actividad que se traslada a otros países donde los costes de su producción són más bajos. Y ante esta situación ¿qué ha hecho su conselleria? Sabemos que ha viajado mucho y que siempre responde a lo mismo: hay que dar tiempo para que la actividad en el exterior dé sus frutos. ¿Cuánto tiempo hay que esperar? Lleva casi cuatro años y los resultados no llegan, menos trabajadores, menos industria tradicional y peor expectativa empresarial.

Otro dato para que vea que lo que le planteamos no es invención nuestra: en el Registro industrial el número de proyectos de creación, ampliación o modificación de industrias ha descendido un 7,4% respecto al año pasado, esto supone que

no hay intención de invertir en las empresas y por lo tanto que no hay intención de mejorar. Y esto, insistimos, debe preocupar, porque esto supone que los empresarios no se atreven a mejorar sus empresas ante la situación que hay en el sector.

Y ante todo este panorama que hemos analizado, usted no ha hecho nada; bueno, seguro que me va a contestar que hay en marcha un plan estratégico, un plan estratégico industrial que le recordaré, Sr. Conseller, usted presentó en la Comisión de Hacienda del año pasado, del 2005, en la que solicitó que pudieran participar todos los grupos políticos. Nuestra respuesta fue que contara con nosotros, que estaríamos dispuestos a colaborar; ha pasado un año y en este año no hemos sabido absolutamente nada de este plan, hemos perdido un año, un año ante una situación que estamos viendo los resultados del 2005 y no se ha hecho dicho plan. Yo no sé, y supongo usted, el otro día en la Comisión de Hacienda, volvió a hablar de este plan y dijo que se había convocado la Mesa de Diálogo Social y en ella se había empezado a plantear la situación para llevar a cabo primero la recogida de información, ¿qué vamos a esperar, otro año más, Sr. Conseller? ¿Usted cree sinceramente que ante la situación que nos encontramos no se tenía que haber hecho ya esa redacción y un plan estratégico? Nosotros entendemos que sí, que se está perdiendo mucho tiempo y que ese tiempo en un sector como es el de la industria es oro. Y así es muy difícil poder recuperar lo que se ha perdido durante todo el 2005.

Pero sigamos haciendo un análisis, hoy en día hay un hecho evidente que no se puede obviar: para mejorar la productividad es necesario invertir en formación y en innovación. Usted tiene mucho que decir en estas dos áreas y apenas lo menciona, el sector más de una vez le ha propuesto la necesidad de crear o mejorar la formación específica y no se ha hecho. En cuanto a la innovación el IDI apenas tiene recursos para fomentar y ayudar a las empresas, y mientras no se tome en serio este aspecto difícilmente mejorará. Espero que tome nota, aunque en los presupuestos no se ve dicha mejora, todavía está a tiempo de recoger las aportaciones que haremos en los mismos.

Hemos analizado la situación del sector de una manera global, pero antes de terminar me gustaría que nos explicara dos problemas concretos de los que hemos hablado en varias ocasiones pero que todavía sigue sin poder estar muy claro el tema. En primer lugar, es el incumplimiento del protocolo de Majórica, es un protocolo que se firmó en el 2004 y uno de los puntos de dicho protocolo era que se tenía que llevar a cabo un plan estratégico del sector perlero. A usted le preguntamos, precisamente en febrero del 2006, por este plan y usted me contestó que el pasado día 15 de diciembre en el 2005, la Mesa de Diálogo Social va a aprobar la creación de un grupo de trabajo de la industria, éste se va a constituir el 19 de enero de 2006 en la sede de la Conselleria de Comercio, Industria y Energía, con el objetivo de realizar un plan estratégico de la industria de las Islas Baleares, que incluiría así, en el denominado grupo de trabajo, la redacción de un plan para la reestructuración de la industria perlera. ¿Cómo quedamos, Sr. Conseller? Ha sido hace un mes aproximadamente cuando la Mesa del Diálogo Social ha empezado con la redacción de un plan estratégico, fue en enero de 2006; sinceramente, ante esta respuesta, aquí sucede algo: o mintió cuando le hicimos esta

pregunta por escrito o miente ahora al decir que no, o sea que se ha puesto en marcha algo que teóricamente ya debería estar, como mínimo, formulado todo el planteamiento de los temas principales que afectan al sector y, sin embargo, a día de hoy seguimos sin saber nada.

Y por último, quería plantearle otro tema que usted y yo hemos hablado y hemos debatido en varias ocasiones, la situación de Yanko. Usted, curiosamente, cada vez que yo le hacía alguna pregunta al respecto, siempre me decía lo mismo, hay que esperar a que los jueces se pronuncien; esa ha sido su respuesta sistemática. Llama la atención, y me parece correcto que usted haya intentado llevar a cabo negociaciones para poder salvar lo poco que queda de Yanko, pero llama la atención que se firma un convenio el 5 de noviembre para la venta de Yanko sin esperar la resolución del juez, que se pronuncia, curiosamente, cuatro días después. Y ocurre que la sentencia del juez dice que el precio tiene que ser de cuatro millones y medio, cuando se había cerrado la venta por dos millones y medio. Claro, esto rompe totalmente la situación que se había alcanzado en este momento, se tiene que abrir un nuevo período de posibles ofertas y ahora mismo nos encontramos con que la empresa que, en principio, había optado por la compra de Yanko no está dispuesta a pagar más dinero, que no hay más empresas que estén dispuestas y por lo tanto ¿qué va a suceder?

Usted ha dicho en los medios de comunicación que ahora tienen la responsabilidad los juzgados, pues nos gustaría que explicara ¿por qué no esperó a la sentencia del juez del Mercantil cuando usted siempre había dicho que esperaría a esa resolución?

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Abascal.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Sí, voy acabando. ¿Por qué no lo hizo? Y me gustaría, sinceramente, que en esta interpelación, que es la segunda que le hacemos en este año, y creo que además el tema merece la pena, en abril hicimos otra interpelación sobre el tema de industria, espero que conteste a las preguntas que le hemos formulado y por lo menos podamos debatir sobre un tema, insisto, que cada día tiene más problemas. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Moltes gràcies, Sr. President. Aquest debat quasi quasi ja és conegut, és a dir, es comença sempre, i a més està molt bé que es facin servir les dades estadístiques per dir o per utilitzar a favor del plantejament que un vulgui fer, i està molt bé; el problema és que, i ho diu un il·lustre professor de la Universitat, que deia que les dades són desproveïdes del seu context quan això interessa, cal no oblidar que l'estadística és una disciplina que acabarà per dir el que volem sentir, això ho

diu un tal Carles Manera, no sé si vostè el coneix? I és cert, perquè miri, vostè diu i ho basa tot en què ha baixat el nombre d'empreses; bé, jo li puc treure dades que marquen el contrari: per exemple, segons el Centre de Recerca Econòmica la indústria abandona l'atonía a la qual havia estat instal·lada el sector en els darrers anys, experimenta un creixement d'un 1,6%, i, segons aquest centre de recerca, abandona l'atonía.

El volum de negoci de la indústria balear va créixer a l'any 2005, un 18,78%, dades de l'Institut Nacional d'Estadística, on nosaltres sí que no tenim res a dir, això és més cosa de vostès. A l'any 2005 l'ocupació va rompre la tendència de la pèrdua d'ocupació dins el sector industrial, i deien els informes oficials: "Per primera vegada en quatre anys el nivell de la indústria augmenta respecte de l'any anterior -per primera vegada en quatre anys." Si comptam que això es deia respecte del 2005, i per tant es parlava, deu pensar vostè que afecta alguns anys que no eren d'aquest govern. L'atur ha estat disminuint a l'any 2004 i a l'any 2005; les dades actuals marquen aquesta tendència: avui es publicaven, marquen aquesta tendència de disminució de l'atur. L'índex de producció industrial augmenta, vàrem ser a l'any 2005 la tercera comunitat autònoma d'Espanya amb major creixement, 5,6%. El primer semestre del 2006, les dades també diuen que es consolida la lenta recuperació, el nombre de persones afiliades va significar la major afiliació des de l'any 2000. L'atur descendeix més d'un 1,8%. S'han incrementat les noves contractacions en un 6,7%.

En fi, li podria donar una altra dada més il·lustrativa, si vol, el PIB de la indústria, doncs a l'any 2002, o a l'any, quan vostès acomiadaren el govern, a l'any 2003, era d'un 0,9; ara està en un 1,8. Sra. Diputada, hem doblat, Sra. Diputada, hem doblat.

I ara li vaig a dir una altra cosa, jo crec que també, i crec que també ho deia el Sr. Manera, aquest il·lustre professor, que no es pot atribuir a una acció de govern el creixement o descens de l'economia en un món globalitzat com l'actual; jo me comprometo a no atribuir-los a vostès els decreixements que tenien i les baixades que tengueren durant els seus anys de govern i a no tornar-los a parlar d'aquest 0,9, si vostè fa el mateix i deixam estar aquests índexs i ens posam a discutir dels temes o de com cercaríem que es pogués progressar en indústria. Perquè a mi me resulta tremendament fàcil dir-li, escolti, vostès varen aconseguir abaixar la indústria d'un 4 i busques per cent que tenia el creixement quan agafaren el govern a un 0,9 quan deixaren el govern, i nosaltres d'aquest 0,9 hem passat a un 1,8, i amb això he complert. I també són dades i també són dades oficials i els números són els que canten i per tant ja ens podem tirar els trastos pel cap uns als altres, el govern del pacte va saber baixar d'un 4 a un 0,9, el govern del Partit Popular ha recuperat aquest 0,9 i l'ha doblat.

Però crec que no seria, crec personalment que no seria just anar per aquest camí, ara, si a vostè la diverteix, quan vulgui, a mi no me preocupa; però sí crec que és important saber veure que la situació industrial, sobretot de la indústria manufacturera, arreu de tota Europa està passant per situacions difícils i que aquí, en comparació amb aquestes dades, es troba en una situació relativament bona. I que les dades que obtenim ens haurien d'induir a la confiança i crec que, per suposat estam

en comparació molt millor que a Catalunya o Aragó, països que vostè coneix tan bé perquè estan governats pels seus partits. I crec sincerament que parlar de deslocalització i atribuir la deslocalització a un fenomen actual és un error. Jo voldria que pujàs aquí i em digués quina indústria important de les Illes Balears ha tancat els seus establiments i se n'ha anat fora de les Illes Balears? Quina indústria de les Illes Balears important ha tancat les seves portes i se n'ha anat? Perquè, si vol, podem repassar totes les indústries que han tancat, importants, que han tancat a comunitats governades per vostès i se n'han anat a produir lluny d'on eren vostès. I això crec que és important també tenir-ho en compte.

Perquè aquí hi ha un fenomen, que en aquest moment els grans grups, com pot ser el president del Consell Superior de Cambres de Comerç, anterior ministre de Comerç i Turisme del govern Socialista, està dient que la multilocalització és el futur, que és justament el que aquí es fa en alguns sectors industrials. Hi ha sectors industrials que d'alguna manera el que fan és contractar part de la seva producció fora i duen aquí el darrer muntatge, que és el que li ofereix el valor afegit; mantenen les empreses de les Illes Balears, en el sentit que tots els centres de direcció de disseny, i per tant tot el que genera valor afegit, es manté aquí i alguns elements de producció els fan fora. I aquesta és la manera que tenen de competir altres comunitats o altres indrets i que ara nosaltres, pareix ser, que hem de rebutjar si l'haguéssim d'escoltar a vostè. I crec que això val la pena també tenir-ho en compte.

Em parlava també que no s'impulsaven les energies renovables; Sra. Diputada, el Pla energètic fa un any que està aprovat, un any i un mes, i les condicions que ha estat impulsant aquest govern, ja ho vaig dir l'altre dia i en parlàvem, doncs pot permetre que des de 3 megavats que tenim ara, per exemple en fotovoltaica, si es tramiten totes les sol·licituds que hi ha per generar energia fotovoltaica en aquesta comunitat, podríem arribar a més de 20 megavats. Això significa que hi haurà empreses aquí, significa que hi ha empreses disposades a invertir i que sobretot, a part de l'avantatge mediambiental, del qual supòs que ara no és el moment de parlar-ne, però crec que és indiscutit per tothom, té l'avantatge de crear llocs de feina i té l'avantatge de crear empreses.

I a més, me parla vostè d'innovació i de formació. Sra. Diputada, vostè sap perfectament que tota la formació, amb la qual aquesta conselleria col·labora, es dirigeix des de la Conselleria de Treball i Formació, i que és competència seva, i que la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia, amb els empresaris, o millor dit, amb les associacions empresarials el que fa és de corretja de transmissió i tracta de col·laborar amb aquest aspecte, però nosaltres no tenim cap competència sobre aquesta qüestió i, per tant, independentment de la magnífica labora que fa la Conselleria de Treball en aquest aspecte, convindrà que no som jo la persona adequada per contestar-li amb profunditat, igualment que en innovació.

I parlava vostè de pocs recursos o de l'ús dels pocs recursos o la poca inversió que fan els empresaris en aquest aspecte. Miri, jo li volia treure una notícia que ha sortit no fa molt, el mes passat, en la qual les ajudes del Govern central a la innovació no atreuen les empreses, i informa que només 22

milions d'euros dels 110 que havia proposat el Govern són els que s'han utilitzat. O sigui, crec que això és paregut al refrany aquell que l'ase va dir al porc orellut, voler anar assenyalant els demés quan un té bastant a mostrar llautó és una qüestió complicada.

I li deixava pel final dues qüestions: el tema de la política de promoció exterior que fa el Govern balear i el tema de Majòrica i Yanko. Miri, en el tema de promoció exterior, seguim la política que fa el Govern central, el que passa que amb bastants menys duros, per exemple, el Pla Xina del Govern central puja a 770 milions d'euros; el Pla Marroc se'n va a uns 80 i busques de milions d'euros, i la política que jo suport i consider que és adequada, de decidida actuació fora de les nostres fronteres és una cosa necessària i que s'ha de dur amb el temps. I vostè em pregunta: i quins resultats té? Doncs, miri, en aquest moment li donaré una dada d'un país, les exportacions en aquests dos darrers anys a Xina han augmentat un 90% i en el cas concret de la sabata han augmentat un 67%.

Fins i tot li diré, una cosa que no feim és la d'anar a comprar polígons industrials a Xina, a Romania, a Marroc, com fa l'administració catalana o recomana el Govern central, això no ho hem fet encara, ara que si vostè ens ho proposa, tal vegada ens ho pensam. Això és la política econòmica, de promoció industrial que du el Partit Socialista allà on governa i per tant a mi m'haurien d'aclarir de què anam? És a dir: què volen? I quin és el plantejament del Grup Socialista: el que estan practicant allà on governen o aquest que es volen inventar aquí ara de simple i senzilla oposició? No, jo crec que això és qüestió de treure-ho.

Segona, pel que fa al Pla estratègic d'indústria, efectivament jo el novembre de l'any passat els vaig demanar la seva col·laboració; efectivament, el gener d'enguany s'ha constituït, en el si de la Mesa per a la Concertació un grup de treball que fa i que analitza el Pla estratègic, i efectivament, durant tots aquests mesos s'han fet diverses reunions; s'ha estat marcant el camí que s'ha de seguir per treballar i per fer aquest pla; s'està recollint tota la documentació que hem pensat que hi havia disponible i a partir d'ara, doncs ja s'ha remès tota aquesta documentació, que és, la veritat, prou voluminosa, està remesa o s'està remetent, perquè no s'ha acabat a totes les parts, i a partir d'aquí doncs cada part, cada concessió, cada afectat podrà proposar o podrà fer les seves propostes. Però hi ha una altra manera, redactar simplement un document i entregar-lo i començar a discutir; jo he preferit triar o, millor dit, que siguin el mateix sector, i aquí incloc tant el social com des del punt de vista d'empresa, que proposi les línies a seguir.

I dins aquesta hi ha el Pla del sector perler, i el Pla estratègic del sector perler està pactat amb la Comissió de crisi de Majòrica, de no treure'l fins que Majòrica hagi acabat d'acomplir, concretament de fer les inversions que havien d'aportar a l'empresa.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, li agrairíem que anàs acabant.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Acabaré tot d'una, Sr. President. I per tant jo el que faig és acomplir els acords que hem pres els diferents afectats, com són els sindicats o com són els mateixos representants dels treballadors de l'empresa, o sigui, els mateixos treballadors.

I Yanko. Miri, Sra. Diputada, jo li vaig dir sempre que estàvem pendents de resolució, i això va ser a principis d'agost que va sortir la resolució dels jutges sobre els sistemes que s'havien de seguir amb Yanko; una vegada que el jutge va dictar l'Acte dient què era el que es podia fer amb Yanko, aquesta conselleria, o jo, o el conseller, junt amb el conseller de Treball, ens posàrem a treballar, junts amb els sindicats i amb els administradors judicials. I a partir d'aquí es varen cercar empresaris, a partir d'aquí es varen cercar empreses i s'analitzaren totes les possibles situacions que varen cabre i, després de diversos mesos, després que els mateixos administradors traiguessin i fessin pública una oferta de venda de Yanko, es varen seleccionar, d'una manera, si tan vol, entre els que li parlava, sindicats, Govern i administradors judicials, es varen seleccionar unes empreses.

Com que la situació de Yanko se n'anava per mor que s'estaven perdent i s'estava retardant molt la situació, ens vàrem proposar tancar la situació, fer en el moment que hi havia acord, amb una empresa compradora, que era la millor que tenia, i després hi havia acord amb els sindicats i amb els administradors; es va fer la proposta de documentar aquest acord, de documentar aquesta proposta, el compromís del Govern de col·laborar amb aquesta situació. Malauradament, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té quinze segons per finalitzar la intervenció.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Moltes gràcies. Malauradament, el Jutjat va considerar que això no era així i va ser a instància del Govern de l'Estat. I d'això, si vol, en parlarem més. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments a la sala)

Per fixar la posició té la paraula, per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, la diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, Sr. Conseller, senyora diputada. Bé, en primer lloc, la posició del nostre grup respecte de la interpel·lació que ha presentat el Partit Socialista hem de dir que consideram que és un debat prou important, potser no sigui el dia més idoni degut a altres qüestions que estan per damunt d'un tema com aquest, però anant als temes econòmics de les

Illes Balears, consideram que parlar d'indústria i parlar de com està aquest sector i també de tot el que de qualque manera es fa i del que s'hauria de fer, consideram que és molt positiu almanco tenir aquest debat a nivell parlamentari.

Dit això, nosaltres no entrarem a fer utilització de les estadístiques, entrar en qüestions de més ocupació o manco, entrar a si puja o baixa, perquè crec que s'han donat prou dades, que, a més, hi ha moltíssims informes al respecte, però el que sí ens sorprèn és que el conseller tenguí una idea tan positiva de com van les coses; amb la qual cosa pareix ser que se'n diu que tot va molt bé. Nosaltres, des del nostre punt de vista, consideram que la indústria de les Illes Balears no va bé, que, efectivament, hi ha temes que van molt més enllà de qüestions puntuals de la nostra comunitat i que, efectivament, estam dins un món globalitzat i per això té uns efectes claríssims sobre les Illes Balears. Però el cert és que qualque cosa s'ha de fer, nosaltres creim que no s'està actuant de manera, sobretot, clara; que no es fan les actuacions que hauria de fer en aquest cas l'administració pública, que nosaltres dividírem en tres branques: en primer lloc, fer planificació, nosaltres veim que aquí hi ha hagut -tal com deia també la portaveu del Partit Socialista- plans que no arribam a veure com es concretes, només són bones intencions; en segon lloc, consideram que sí que l'administració pot fer normatives que realment incentivin determinats sectors industrials, tampoc no ho veim; i en tercer lloc, la branca pressupostària, per tal també de desenvolupar el sector d'innovació o d'I+D, que creim que és un sector estratègic molt important pel qual s'hauria d'apostar a les Illes Balears. Veim que fallen, al nostre parer aquests tres puntals, i per això consideram que s'ha d'actuar, s'ha de debatre i per tant hi ha d'haver actuacions més concretes per part del Govern de les Illes Balears.

Dit això, i entrant ja a puntualitzar molt concretament un parell de qüestions, també voldria dir que sí estam d'acord amb el diagnòstic, en aquest moment el sector industrial cau, cau Sr. Conseller, se'n va per avall, fins i tot la indústria turística, que és la indústria en la qual l'activitat econòmica de les Illes Balears, el 80%, va envoltant la indústria turística, sí que se'n va a altres llocs, no d'ara ni de l'anterior govern, sinó que sempre hem dit que el sector industrial turístic tenia un problema estructural, però també el sector industrial de la resta d'activitat industrial també és un problema estructural i per tant necessita un canvi important a nivell del model econòmic. Nosaltres, per tant, demanàrem, al nostre parer, actuacions clares i concretes, planificacions clares i concretes, i sobretot apostar d'una manera molt clara per sectors que en aquest moment són absolutament residuals.

Nosaltres creim que s'ha de fer, com he dit, una aposta important en I+D, sobretot en el sector energètic. És un sector -ja ho ha dit també la Sra. Abascal- que ha tenguut un augment, però un augment basat exclusivament a continuar amb la combustió del que són combustibles fòssils. I aquest Pla d'energies renovables que diu el Sr. Cardona, nosaltres no el veim, no veim que posar plaques, permetre que es posin plaques fotovoltaïques a sòl rústic sigui realment un avanç tan important, sinó que precisament el que s'ha de fer és una aposta important per al sector de les energies renovables, com a un sector industrial a potenciar.

El sector residus, que precisament és un sector també en el qual es podria fer molta feina i desgraciadament veim que a Mallorca ha quedat reduït exclusivament a una empresa única i a no potenciar tot el món del reciclatge. Fins i tot agricultura ecològica, tot i que no depengui del Sr. Cardona, però veim també un àmbit importantíssim; és a dir, un seguit de sectors importantíssims que des dels criteris de qualitat i des dels criteris, com dic, d'un model econòmic sostenible, nosaltres creim que s'hauria d'apostar.

Per això, ens agradaria veure plans concrets, veure plans clars, no només que ens parlin de la situació de com està el sector industrial, el qual, com dic, cada vegada se'n va per avall, desgraciadament, i apostar, com dic, per nous sectors per potenciar una economia de qualitat a petita escala i que realment pugui tenir un present i un futur. Per això, creim que aquest debat és molt important que es dugui a terme en aquest Parlament. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per fixar la posició per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el diputat Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, per felicitar el Grup Socialista per aquesta interpel·lació, crec que és imprescindible, la gravetat de la situació industrial a les Illes Balears és evident, crec que la veu tothom, es comenta i se sap que hi ha aquesta situació, tret, per ventura, del conseller, que a mi m'ha sorprès perquè normalment amb prudència sol acceptar quina és la situació real, i jo crec que no la veu o no la percep, i es perden més energies i s'equivoquen més intentant resoldre problemes equivocats que implementant malament bones solucions. Per tant, si realment no veu ..., i li haurien de bastar, crec jo, les dues crisis debuts d'insígnia com Yanko o Majòrica, que envien un missatge arreu del món i que arreu del món es comprèn i s'entén, com perquè nosaltres frivoltzem aquí respecte del que pugui estar succeint amb el pes de l'economia que té en aquest moment la indústria, especialment si separem els conceptes o aquells sectors estrictament lligats o molt lligats i associats al món de la construcció i al món del turisme.

Davant els reptes de la deslocalització, i com molt bé apuntava el conseller, en això hi estam d'acord, jo crec que tots, és difícil fer-ho a través de les polítiques del propi país, no sempre és possible i, a més, reptes com la plurilocalització no són necessàriament negatius, sobretot perquè en part són inevitables, el que passa és que no podem deixar en el mercat, crec que només un neoliberal, no sé, absolutament irresponsable deixaria en mans del mercat la situació econòmica del seu país, ni crec que el senyor difunt Milton Friedman ho fes, per suposat no ho fa el seu estat, i nosaltres si tenguéssim prou recursos, seria absurd. Política és el que hem de menester, hem de menester un pla de reindustrialització real.

Però el que nosaltres notam és que s'enfonsa el Titànic o una situació realment d'emergència i ens compareix el senyor conseller -jo li ho deia a la comissió- amb un poalet mirant de treure l'aigua, i encara amb poalets, diria que foradats. I crec

que aquesta situació no la resoldrem així, en part perquè no podem, en part perquè els recursos del país i el PIB que hi poden destinar tenint un país sòlid, crec que amb un país independent i amb el PIB que tenim podríem dedicar a les polítiques industrials molt més del que hi dedicam, si no, realment estaríem bastant malament, confio que sí, però si vostè ens digués que un pla de reindustrialització anàssim a enfrontar-lo conjuntament demanant recursos a l'Estat, com ha fet amb tants de plans de sectors en crisi, o a Brussel·les o allà on fes falta, ens trobaria devora, nosaltres no el trobam prou batallador i, sobretot, es nega la crisi o nega que hi hagi una situació de dificultats en segons quins sectors ... bé, és el que m'ha semblat, hauré de parlar amb la Sra. Abascal i no podré respondre a aquestes carusses, i em sap greu, perquè és el que a mi m'ha semblat sentir de la seva intervenció.

Mallorca ha viscut, Eivissa ha viscut, les Illes Balears un pla de xoc d'autopistes, tothom ho ha vist, el que no hem vist ha estat un pla de xoc d'industrialització, ningú no és capaç de dir quatre mesures potents, serioses, que un digui que marquen un abans i un després en les polítiques d'industrialització. I per ventura si han fallat abans, ara les hem de dur a terme. Crec que és una estructura de país, una decisió de país i que tots hauríem de tancar files en una real i ambiciosa despesa en industrialització que en aquest moment no tenim. Tots els recursos són molt magres, molt magre el pes de la indústria, i li demanam que faci consultes al Sr. Conseller, que l'insti a aquest pla de reindustrialització que s'anuncia des del 2005, que li demani, per exemple, quantes indústries han rebut suports comparables als camps de golf de Pula, per mostrar quines són les entitats o empreses que realment sí tenen un suport important per part d'aquest govern, o una cosa que a nosaltres ens dol profundament, i jo li demanaria, que no tenguim gent sense fer feina a l'IDI, per favor, en la situació que vivim al Raiguer o que es viu dins el sector mentre hi hagi la crisi de Yanko o la crisi de Majorica, que ningú no estigui en nòmina dins l'IDI, que es posi una empresa d'"enxufats, SA", el que sigui, i que s'assumeixi el cost que el PP tenguim una gent per fer política, ho criticarem, farem una crítica política, però que no se'ns insulti justament des de l'IDI, per favor! Crec que això li hauria de demanar al Sr. Conseller, perquè crec que per dignitat d'afrontar els reptes que tenim a la indústria, com a mínim, hauríem d'enviar el missatge a la ciutadania.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Oliver i Mut per un temps de cinc minuts.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Senyores, senyors diputats. Pens que el Sr. Conseller ha estat molt clar i molt contundent en els seus arguments. Ha fet referència a tota una sèrie de dades econòmiques, d'indicadors econòmics, en contraposició a les altres dades estadístiques que ha utilitzat l'oposició, que ja ens hi tenen acostumats, i jo crec que les dades i les aportacions del Sr. Conseller vénen a demostrar, precisament, que no estam per amollar coets, però que realment el sector industrial de les

nostres illes ha romput la tendència a la baixa i en aquest moment està ja en una tendència francament de recuperació.

Ha fet referència a l'1,6% que ha crescut el sector industrial, al volum de negoci que ha augmentat un 18,78% i també a unes xifres bastant encoratjadores que feien referència a l'ocupació i a l'atur. Veim també, avui hem pogut llegir als mitjans de comunicació, com precisament l'atur a les Illes Balears ha baixat un 7,5% i que, concretament, al sector secundari, al sector de la indústria, els desocupats han davallat en 240 i pocs, no sé si 248 persones que no estan desocupades.

Per tant, incidesc una vegada més, Sr. Conseller, crec que estam en una situació molt diferent de la situació de l'any 2003, any en el qual hi va haver una desocupació de més de 400 persones en el sector industrial. Per tant, ens trobam davant dues visions, una, la visió partidista, interessada, des del grup de l'oposició que intenta confondre l'opinió pública i de qualche manera crear un món irreal, un món de preocupació, que hi hem d'estar, preocupats, perquè és un sector que necessita molta atenció, però aquí no s'ha d'intentar, com vol fer l'oposició, confondre l'opinió pública precisament per anar en contra de tot el que fa el Govern balear. Bé, hi estam acostumats, ja ho sabem, l'oposició té poc recursos per fer una oposició clara, una oposició a la gestió de Govern, i aquests dies podem veure com han d'utilitzar altres recursos i altres mitjans per fer aquesta oposició que no podem fer des d'aquesta tribuna amb arguments.

Jo no acab d'entendre, de cap de les maneres, Sr. Conseller, és ver, no ho acab d'entendre, que l'oposició estigui capficada en el tema de Xina, i bé, que no vegin el perquè de les missions i de les sortides que fan vostès cap a aquest país, per obrir, precisament, portes, per obrir als nostres industrials nous mercats i, a més, que es comencen a veure resultats, i vostè aquí ha fet referència concretament al creixement de les exportacions en aquest país i molt concretament, també, al que fa referència al sector calçat.

Però miri, el tema de la deslocalització, Sra. Abascal, tant de bo que hi ha deslocalització, ja ho dic així, perquè si no n'hi hagués, aquestes indústries ja faria molts d'anys que haurien tancat, per tant el que fan aquests industrials és fabricar aquells components, perquè evidentment els surt a un cost més barat, aquells components que després estan fent el muntatge de la sabata, en aquest cas concretament a les nostres illes. I dic que tant de bo, perquè aquí tenim l'exemple a l'inrevés, fa 25 anys els fabricants de calçat en aquestes illes fabricaven aquelles sabates per a les indústries d'Itàlia i de França, on enviaven el disseny i aquí els fabricants feien la sabata completa, en varen aprendre, va ser a partir de l'any 83 quan varen començar a invertir en disseny, en qualitat i moda, i en aquests moments podem estar orgullosos, perquè aquests fabricants el que fan és mantenir la seva indústria aquí, mantenir la marca, i això és molt important perquè d'aquesta manera, cregui'm que serà difícil, si des del Govern central i des del nostre govern se'ls ajuda perquè es puguin mantenir amb aquestes marques i amb aquestes indústries a les nostres illes.

Jo li agraeisc la informació que ens ha donat, Sr. Conseller, quant al Pla de reindustrialització i molt concretament també les explicacions que ha pogut donar amb referència al sector

perler, ja se sap que en aquest pla de reindustrialització hi ha d'haver tots els plans sectorials per a cadascun d'aquests temes. I, francament, jo m'ho deix perquè no ha sortit al debat, però si comparàssim també les realitzacions que va fer el pacte de progrés quant a la promoció de la indústria de les nostres illes i les actuacions i revisions que fa aquest govern, creguin-me que són aclaparadores.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per replicar, té la paraula la diputada Sra. Abascal i Jiménez, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, al principio de la interpelación, que usted no estaba, yo me refería a que en abril hicimos otra interpelación sobre el tema de industria y su actitud ha sido exactamente la misma, en seis meses ha sido incapaz, incapaz, de darse cuenta de que realmente tenemos serios problemas en el sector industrial. Usted debe vivir, junto con su compañero de partido, en un mundo feliz, porque veo que aquí los datos son manipulables, dígaselo también al conseller de Turismo cuando utiliza los datos estadísticos sobre llegadas de visitantes y esos temas, que suele utilizarlos bastante, no, no, yo también puedo debatir aquí con usted los datos que son del CES. Mire, se los voy a leer. Habla de retrocesos en el sector industrial durante estos ejercicios del 15,1% en el 2004 i del 15,9% en el 2003, y habla de que sectores como el calzado, como la bisutería, como el textil, están sufriendo retrocesos. Yo me he referido, además, a los sectores tradicionales industriales, y se lo he dicho, todos están sufriendo un retroceso, los únicos que se salvan son el sector energético debido a la demanda existente, por todo el tema del crecimiento que hay poblacional y de los usos, por ejemplo, de los aires acondicionados, crecen las industrias de la construcción, curiosamente, y por eso puede haber un balance positivo. Pero me he referido a las industrias tradicionales de estas islas, que está claro, como se está produciendo un proceso de deslocalización, vamos a asumirlo, vamos a aceptarlo y no vamos a crear más puestos de trabajo, vamos a permitir que se lleve a cabo toda la producción en el exterior. Por cierto, dos empresas como Majorica y Yanko tienen sus fábricas fuera de estas islas y llevan a cabo única y exclusivamente aquí lo que es el montaje, y bueno, si se pierden puestos de trabajo no pasa nada, da igual, como es un proceso normal que se está produciendo en todo el resto del país, y como, bueno, el Partido Socialista en Cataluña o el tripartito lo hacen así, pues nada, hagámoslo nosotros también así. ¿Sabe usted el refrán que dice "mal de muchos, consuelo de ..."? Pues es así, Sr. Conseller.

A mí particularmente como representante del Parlamento balear que en otras comunidades lleven a cabo otras políticas me podrá parecer bien o mal, pero a mí me interesa el tema de Baleares, y tampoco me interesa lo que ocurría hace cuatro años, no, hace ocho años en una anterior legislatura, no, lo pasado pasado está, hay que mirar hacia delante, ustedes también estuvieron gobernando veinte años atrás, ¿nos ponemos a hablar de cómo estaba el sector en esa época también? Quiero decir que no estamos aquí para debatir el

pasado, estamos para debatir el futuro y estamos para buscar solución a un sector que está pasando graves problemas, y que usted, Sr. Conseller, no sé si es por prepotencia o por desidia, no quiere verlos, no quiere verlos o no quiere asumirlos. Yo ya, sinceramente, me gustaría que lo explicara.

Mire, si se hubiera invertido el mismo interés y el mismo dinero que se ha invertido en infraestructuras de carreteras y autopistas y se hubiera invertido el 10% en industria, estaríamos muchísimo mejor, pero claro, no interesa, es un tema, es un sector residual, qué más nos da!, si tenemos el turismo y la construcción que es lo que nos mantiene nuestra economía, qué más nos da que haya cuatro o cinco o cien empresas que cierran al cabo del año, da lo mismo, al fin y al cabo tenemos argumentos para decir que cierran y que se producen en el extranjero, claro, la deslocalización, la falta de demanda, los costes de producción, ... Por lo tanto, como tenemos argumentos, que se vayan cerrando estas industrias y da igual, cuando nos quedemos con algo emblemático, bueno, pues será suficiente para cubrir el expediente, así de claro, esto es lo que se traduce de sus palabras, Sr. Conseller. Un año y pico de retraso en un plan estratégico, un año y pico, cuando hay unas necesidades imperiosas.

Tengo una encuesta hecha por el sector, del 2004, donde figuran los problemas del mismo, son los mismos que existen hoy en día, han pasado dos años, y aparecían problemas como por ejemplo la falta de formación específica, usted dice que no tiene competencias, no es verdad, pero si no las tuviera completamente debería influir en algunas consellerías. Mire, le pongo un ejemplo. Formación profesional, instaladores eléctricos, salen del módulo de formación profesional con un título, no pueden utilizarlo, porque tienen que pasar y hacer un curso, tienen que hacer un curso como para sacarse el carnet de instalador, ¿de qué sirve que hagamos una formación si luego resulta que no se puede llevar a cabo un trabajo directamente? ¿Ahí no se puede influir, no se puede llegar a un acuerdo entre las consellerías, digo yo, cuando son transversales, cuando son temas transversales, donde se dijera, bueno, pues este tema está así, vamos a resolverlo? Lo mismo ocurre, por ejemplo, con el tema de innovación, usted saber que la innovación es la parte más importante para que los sectores, sobre todo como las industrias, puedan avanzar, ¿por qué no creamos capital humano?, ¿por qué no formamos y somos capaces de tener personas que puedan llevar a cabo una producción y que puedan tener un crecimiento en este sector?, ¿por qué no cogemos ejemplos de comunidades como la extremeña, que está apostando por esto? Por cierto, también gobernada por el PSOE. ¿Porqué sólo tenemos que ver lo malo en un sitio y no podemos ver lo bueno?

Hay muchas cosas, Sr. Conseller, y existe sobre todo actitud, y eso es lo que yo echo en falta, echo en falta, usted sale aquí a la defensiva, se lo digo sinceramente, veo su actitud de decir esto es maravilloso, a mí nadie va a venir de ahí, de la oposición, a decirme lo mal que lo estoy haciendo, porque eso es mentira, soy el mejor y lo hago maravillosamente bien, y lo que aporten da lo mismo, porque no pienso hacerles caso. Así, Sr. Conseller, difícilmente se resuelven los problemas, a veces hay que escuchar un poco más.

Gracias.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller, torn de contrarèplica.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Moltes de gràcies, Sr. President. Jo voldria, com és natural, donar la millor contestació possible, i vull començar pel final. Segons la senyora diputada, la Sra. Abascal, jo surt a la defensiva, creient-me que som el millor i no escolt ningú. Si això fos així, Sra. Diputada, li hauria parlat molt més eixut del que li he parlat i li hauria dit moltes més coses que no li he dit. Vostè diu que no feim absolutament res, clar, i li sap greu llavors que comparem, li sap greu, "*lo pasado pasado está*", naturalment, perquè varen ser ells que governaven abans, i varen ser ...

(Remor de veus)

Sí, sí, i varen ser ..., miri, farem un petit balanç i tornarem més enllà encara, quan governava el Partit Popular. El creixement del PIB era del 7% el 99, quan deixàrem el Govern, el creixement del PIB quan tornàrem al Govern era del 0,8, es varen cobrir de glòria. Aquest és el mèrit que tenen vostès, i clara no convé ara parlar d'endarrera, no parlem d'enllà, no parlem de com s'ha governat de bé durant aquests quatre anys del pacte, no sigui que llavors ens treguin els colors, oblidem-nos de per què estam així, oblidem-nos per què està creixent l'1% o l'1,5%, doblant el que vostès feien, clar, i ara, si vol, farem un parell de comparacions. Sí, home, miri, en el règim de suport a la indústria, en aquests tres darrers anys hem augmentat un 75% les ajudes que vostès donaven, en les inversions a promoció exterior hem quasi doblat, en ajudes a programes de qualitat, l'IDI, que he sentit a dir que no feien gaire feina, l'IDI ha multiplicat per 139 les feines i les ajudes que hem donat a les empreses, en polígons industrials hem aprovat inversions per 14 milions d'euros quan el pacte en va aprovar 1. Clar, escolti, vol que continuem parlant?

Quina és la conducta, quina és l'actitud que ha tengut aquest conseller respecte del Govern central? Jo li ho diré. Resulta que quan s'ha fet la política d'ajudes del Govern central, s'ha volgut basat en els districtes industrials, sap quins districtes industrials hem tengut a Balears? Molt senzill, només el de la sabata a Inca, Ciutadella, Ferreries i Alaior. No tenim districtes, no s'ens reconeix capacitat industrial en alimentació, ni en perles, tant que en parlava vostè, ni en fusta, no se'ns reconeix capacitat industrial pel Govern del Partit Socialista en indústria tèxtil, i així li podria dir 25 casos, això és el que vostès han sabut fer. I que després venguin aquí a dir "home, sí, és que hem d'anar a demanar ajudes a Madrid", però de què?, si ni tan sols ens escolten, si ni tan sols han dut una política que sigui de suport a l'empresa, perquè miri, que donin suport al Govern, a mi m'és igual, m'és igual, però que no donin suport a l'empresari, em sap greu, i vostès per perjudicar aquest partit, el Partit Popular, perjudiquen els empresaris i l'empresa de les Illes Balears.

I clar, quan se'ls ocorre parlar de promoció exterior, sí, "*es que mucho viaje*", i he comès un error, i ho vull dir aquí ben clar: he comès un error, no els he duit a vostès als viatges. Aquests dies sortia a la premsa una notícia que el Sr. Belloch, no sé si vostès n'han sentit a parlar, se n'anava a Xina, quinze dies, per parlar amb Xangai i amb les autoritats de Xina, l'assistència seva a l'Expo de Saragossa del 2008, quan ja estaven pactats, negociats i tancats tots els temes, però clar, diu la notícia, no tindrà crítiques perquè se'n dur tots els caps de l'oposició. I així funciona. Clar, a la Sra. Abascal el que li deu plànyer és que no ha viatjat.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Idò miri, la meua feina no és passejar-la a vostè, la meua feina és intentar que els nostres empresaris tinguin més mercat i puguin vendre millor. I la veritat és que ja li he donat les dades que hi ha empreses que en aquest moment estan exportant millor que abans, no he dit mai que aquí tot sigui una meravella, no he dit mai que aquí vagi tot bé. He dit que en aquest moment s'està recuperant i que hi ha una situació millor que fa un temps. Això és el que he dit, i li he dit i ho mantenc, que la nostra situació comparada amb la resta del país o amb la resta d'Europa, no és de les més dolentes, al contrari. I he dit que tenim possibilitats, a pesar d'aquest interès a perjudicar a l'empresa, i ho dic i ho dic ben clar, vostès tenen interès a perjudicar l'empresa, perquè que em vengui aquí ara en pla irònic a dir que a nosaltres ens és igual que es deslocalitzi, li he demanat a vostè que pujàs aquí i digués el nom d'una empresa, una, important que hagi tancat les seves portes com han fet a la Península i se n'hagi anat a fabricar a un altre país, i vostè no ho ha fet, perquè no en té cap de nom, no en té cap.

Llavors va i encara diu que al Govern de les Illes Balears li és igual que no hi hagi llocs de feina i que si es perden llocs de feina li és igual. I ara tornarem a parlar de Yanko. Miri, si bé l'interès fonamental de la llei concursal se centra a mantenir l'activitat de la concursada i dels seus llocs de feina, aquest interès ja ha desaparegut per a Yanko i, per tant, els interessava no vendre Yanko com una sola empresa, sinó vendre-la a trossos perdent els 29 llocs o els 30 llocs de feina perquè no eren importants, això és el que ha dit el Govern de Madrid respecte de Yanko, això és el que ha fet el Govern de Madrid per intentar que Yanko no pogués anar endavant, i és el que va demanar al jutge que es resolgués en contra de l'acord dels sindicats, del Govern i dels administradors, va intentar (...) sistemàticament, Sra. Abascal, i a mi em dol molt veure que per qüestions purament partidistes estan disposats a esfondrar una empresa emblemàtica d'aquesta terra. Em sap molt de greu, i em sap molt de greu que vostè precisament sigui tan cínica o presenti uns arguments tan cínics quan per escrit han dit que no volen que Yanko continuï establerta aquí i no volen que continuï tenint els treballadors que té i s'estimen més que es vengui a trossos perquè se'n pugui anar a fora. Els hauria de caure la cara de vergonya. I això vostès ho han (...) no de

paraula, per escrit, i que vengui aquí ara a dir que a nosaltres ens és igual els llocs de feina quan vostès demanen que els engeguin a tots, els hauria de caure la cara de vergonya. Gràcies a Déu, crec que la raó s'imposarà i, al final, diuen que avui ho treu, però no ho sé, al final possiblement el jutge accepti el que han demanat els administradors, els sindicats i el Govern, que es replantegi i que torni a treure un termini més perquè les empreses puguin oferir, rebaixant, això sí, la quantitat que recomanava el Govern central, de 4,5 milions. Crec que això s'acceptarà i que a pesar del Partit Socialista es podrà salvar Yanko.

Moltes de gràcies.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

III. Debat del Dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals, del Projecte de llei RGE núm. 2962/06, municipal i de règim local de les Illes Balears.

Passarem seguidament al debat del punt tercer de l'ordre del dia, relatiu al dictamen del Projecte de llei RGE núm. 2962/06, municipal i de règim local de les Illes Balears. En primer lloc, si procedeix, en aplicació de l'article 122 del Reglament de la Cambra, el representant del Govern, en aquest cas el Sr. Conseller d'Interior, farà la presentació del projecte de llei en qüestió. Sr. Conseller, vostè té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez Barberá):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. En primer lloc, dins la cortesia parlamentària cap avui saludar els nombrosos batles i regidors i regidores que de diversos municipis es troben aquí, a la Cambra, per presenciar aquest important debat que tant els afecta, el president de la FELIB i de l'AMIB que es troben aquí presents.

Dins uns moments, s'iniciarà en el ple d'aquesta cambra el debat de la Llei municipal i de règim local de les Illes Balears, una mesura legislativa amb què es compleix el cicle d'accions normatives encaminades al principi d'aquesta legislatura per enfortir i modernitzar l'estructura municipal de les nostres illes.

La autonomia municipal és el eje sobre el cual se fundamentan las cinco coordenadas que definen el proyecto que hoy debatimos y que persiguen como objetivo potenciar la participación ciudadana, modernizar la organización municipal, mejorar la financiación de los ayuntamientos, establecer la estructura orgánica de las corporaciones locales y definir el marco normativo del personal al servicio de las administraciones públicas locales. En definitiva, esta nueva norma será, sin duda, el instrumento legal que mayor incidencia ha de tener en nuestros municipios, para posibilitar una administración local más eficiente y cercana a los administrados, pues es ésta la primera institución a la que acuden los ciudadanos en busca de respuesta a sus necesidades.

En la tramitación de esta ley hemos buscado la mayor participación posible de todos los ayuntamientos de nuestra comunidad autónoma, así como del resto de instituciones que han querido, con su masiva respuesta, mejorar el proyecto cuyo inicio, cuya singladura, empezó en enero de este año. De hecho, la gran mayoría de sugerencias recibidas durante el trámite de audiencia fueron asumidas e incorporadas al anteproyecto, y esta voluntad de consenso queda todavía más patente si tenemos en cuenta que se han incorporado al texto (...) tanto por ciento de las enmiendas presentadas por diferentes grupos políticos durante la tramitación parlamentaria de la ley.

No podía ser de otra manera. En primer lugar, porque esta ley afecta e incide de un modo determinante y directo en las instituciones locales, y a través de ellas en todos y cada uno de los ciudadanos de las Islas Baleares. También porque posibilita que los ayuntamientos den la respuesta más adecuada a las diarias peticiones vecinales a través de disponer de más medios legales y mayores recursos económicos que esta ley facilita. Asimismo, reafirma la condición de que los ayuntamientos son la instancia pública más cercana a sus vecinos y la institución que cuenta con los medios más recurrentes para hacer frente a los lógicos problemas que plantea la gestión de los municipios.

La Ley municipal y de régimen local, llega además en un momento clave, en un momento oportuno y adecuado, con su aprobación en estas fechas podrá entrar en vigor con el inicio del nuevo año natural, es decir el 1 de enero del 2007. Es fruto de la experiencia que todos hemos adquirido desde que en 1985 se promulgara la Ley de bases municipal y su texto refundido en 1986, y recoge además diversas iniciativas que otras comunidades autónomas que han legislado, entre ellas la nuestra, su propia normativa legal.

Por todo ello, este proyecto de ley es el medio más efectivo para hacer frente al vacío existente en determinados aspectos de la mencionada normativa y es un texto legal que concreta las funciones y la estructura de los ayuntamientos sobre todo los municipios de las Islas Baleares, donde la organización municipal viene condicionada por diversos factores, entre ellos, el más importante, el hecho de la insularidad, con todo lo que significa.

Como he referido anteriormente, desearía explicar brevemente las cinco áreas principales y los correspondientes objetivos que definen el presente proyecto de ley.

Ante todo fomenta la participación ciudadana a través de la creación del Consejo Social, obligatorio para los municipios de más de 5.000 habitantes y posible para los de menos población si así lo considera su corporación municipal. A ello tenemos que añadir otras fórmulas que encauzan la voz de los vecinos, como la posibilidad de creación de comisiones de seguimiento y sugerencias y las nuevas regulaciones de la junta de gobierno local y las comisiones informativas y, en especial, la necesidad de establecer la carta de servicios municipales, en la que se definirán explícitamente los derechos de los vecinos y las obligaciones que los municipios adquieren con sus conciudadanos.

Otro punto importante de la ley es el que posibilita una mejor gestión de los municipios, de tal manera que el organigrama de los ayuntamientos pueda subdividirse en departamentos con un regidor o una regidora delegado a su frente. En este aspecto la mejora de la gestión se inscribe también en la posibilidad del nombramiento de gerencias municipales especializadas con carácter de órganos ejecutivos, la descentralización de las funciones a través de los distritos y las delegaciones territoriales, y fija con precisión los mecanismos del asociacionismo municipal a través de la figura de los consorcios, mancomunidades de municipios y la Asamblea de municipios.

Como no podía ser de otra manera queremos realmente mejorar la autonomía financiera, por lo que el nuevo texto local mejora sustancialmente las líneas de financiación de las haciendas locales, estableciendo nuevas posibilidades de (...) de recursos. En primer lugar el proyecto de ley garantiza el carácter incondicionado de los fondos de cooperación municipal, cuyos porcentajes de aumento para los próximos años se fijarán, estoy seguro, en el transcurso de esta sesión plenaria. Asimismo obliga al Govern de les Illes Balears al establecimiento de una planificación de infraestructuras y servicios municipales con la finalidad de lograr el equilibrio territorial de las infraestructuras y los servicios locales. Y por último introduce otras fórmulas de optimización de los recursos económicos relacionados en especial con la preservación de nuestro medio ambiente, como la posibilidad de gravámenes para soterramiento de infraestructuras eléctricas.

Igual de importante es la parte dedicada a la organización de las corporaciones locales, con la introducción de la propuesta del Grupo Parlamentario PSIB-PSOE de las competencias municipales, enumerando cuáles son éstas y la responsabilidad administrativa en su cumplimiento.

La experiencia de más de 25 años de ayuntamientos democráticos nos ha permitido la elaboración precisa de los procedimientos para la intervención en los debates y de presentación de las propuestas en los órganos colegiados municipales, así como fijar la obligación para los municipios de menos de 5.000 habitantes que cuenten con junta y gobierno local de celebrar más sesiones plenarias al año, en cualquier caso una cada dos meses como mínimo.

No menos importante es el tratamiento de la ley para el personal al servicio de la administración local. Define el marco normativo y obliga al Govern de les Illes Balears a establecer las equivalencias entre los cuerpos y las escalas de la Administración autonómica y la Administración local. De este modo se abren nuevas expectativas a los empleados públicos de ambas administraciones y se garantiza su homogeneidad y equiparación en el ámbito de la función pública. Prevé asimismo la creación de una mesa sindical de administración local que podrá articularse como una mesa específica de la mesa general de nuestra comunidad autónoma.

Señoras y señores diputados, he tratado de exponer muy resumidamente el proyecto de ley municipal y de régimen local de las Islas Baleares que en breve debatirá esta cámara para someter a la (...) de sus señorías. Creo sinceramente que nos encontramos ante un texto legal completo que iguala a nuestros

municipios y que obliga a los ayuntamientos a prestar los mismos servicios en todos los núcleos urbanos poblacionales, para así servir por igual a todos los vecinos con independencia de que no residan en el núcleo capital de municipio. Es una normativa esencial para nuestra comunidad y para los intereses de nuestros ciudadanos, que supone además una profunda reforma y modernización de la Administración municipal; un proyecto de ley que representa el esfuerzo normativo más importante que nunca se haya desarrollado en nuestra comunidad autónoma desde la asunción de las competencias en materia de régimen local, y que junto a la recientemente aprobada ley de régimen jurídico de las licencias integradas de actividad y la inminente ley de capitalidad de Palma supone sin duda el conjunto legal sobre el municipalismo más destacado y completo emprendido en cualquiera de las legislaturas precedentes.

Por todo ello quiero expresamente agradecer desde esta tribuna parlamentaria todo el interés, el esfuerzo y las iniciativas de las personas, los ayuntamientos y las formaciones políticas que a lo largo de casi 12 meses han ido sugiriendo mejoras en el proyecto que ahora se presenta a la (...) de sus señorías para, si les parece bien, ser aprobado.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

(Aplaudiments)

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, siguin també les meves primeres paraules de salutació als representants de l'Administració local que avui es troben aquí amb nosaltres per assistir a aquest debat d'una llei sense cap dubte important per a la vida dels ciutadans i de les ciutadanes de els nostres illes.

La llei que avui discutirem i aprovarem és, com ha dit el Sr. Conseller, una llei sense cap dubte important; important perquè fa referència a una administració, l'Administració local, que és l'administració més propera als ciutadans i a les ciutadanes del nostre país, l'administració que té el contacte més directe amb els ciutadans i les ciutadanes, i per a nosaltres és l'entitat més emblemàtica del sistema participatiu i democràtic. Per tant és per a nosaltres important participar, haver participat en aquest debat i acabar de participar avui en aquest debat d'aquesta llei perquè la coalició que jo represent, Esquerra Unida i Els Verds, és una organització sense cap dubte profundament municipalista i considera que tot allò que sigui l'increment del pes i el paper d'aquesta administració és important.

Donam per fet que ens ajustam a una llei autonòmica, que per tant està dins el marc de les lleis estatals. Per això les nostres esmenes i el nostre debat han anat en línia de millorar aquest text. Però no podem desaprovechar l'avinentsa i l'ocasió

d'aquest debat i d'aquestes paraules inicials meves aquí per recordar que l'organització a la qual jo represent aniria molt més enfora en el nivell de les competències i de la finançació de les administracions locals. Els nostres models van més enfora dels models que tenim en el marc de l'Estat espanyol, s'aproximen més a models centreeuropeus, on l'administració municipal té moltes més competències i on la finançació s'acosta a uns nivells encara molt allunyats dels que vivim al nostre estat espanyol. Nosaltres continuam defensant un model de finançació en què la despesa pública en el marc de l'Estat pogués ser un 33% per a l'Estat, un 33% per a les comunitats autònomes i un 33% per a l'Administració local; això encara queda molt lluny d'aquest 11, 12% del qual podem parlar en aquesta administració.

Aquesta llei que discutim avui, que evidentment no pot entrar en aquests plantejaments que estic fent, és una llei crec important, que ajudarà molt a regular la vida de la ciutadania i la vida dels nostres municipis, i és una llei he de dir que consider millorable clarament.

He de reconèixer des d'aquesta tribuna que s'han recollit moltes esmenes, un percentatge important d'esmenes presentades pel grup que jo represent; probablement aquesta confessió pública que faig en aquest moment des d'aquesta tribuna ve impulsada pel fet que el meu grup no està acostumat que se li recullin moltes esmenes. Per tant en el moment en què descobreix que això ha passat, idò a un li alegra el cor, i per tant no li queda més remei que exterioritzar-ho. S'ha recollit un nombre important d'esmenes del nostre grup i d'altres grups de l'oposició, però també vull recordar que queda tot un seguit d'esmenes presentades, no només per nosaltres sinó per altres grups de l'oposició, que jo faria una darrera crida des d'aquesta tribuna perquè es tenguessin en compte i encara milloraríem, crec, més si és possible aquesta llei que tenim entre mans. Per tant jo demanaria que aquest debat que començam ara amb la presentació de les esmenes dels distints grups de l'oposició i que m'ha correspost començar a mi -ja que veig que el Grup Mixt no assisteix a un debat de la importància i la transcendència del municipalisme a la nostra comunitat autònoma, però, en fi, els que hi som presents i ens ho creim-, convertir aquest debat en un debat no de tràmit sinó de fons. Si som capaços de recollir algunes coses més idò tot això sortirem guanyant entre tots.

I per no allargar-me més i no aprofitar tot el temps si no és necessari entraré a marcar les esmenes que en aquests moments a nosaltres ens queden vives i que ens preocupen. L'esmena 5043 és una esmena que té relació amb els temes de participació; és veritat que s'ha incorporat el consell social aquest a què feia referència el conseller i és veritat que el tema de la participació ciutadana s'ha millorat en relació a la situació anterior, però per a nosaltres, per al grup que jo represent, Esquerra Unida i Els Verds, el tema de la participació ciutadana i social és una senya d'identitat de la nostra formació, és un element consubstancial a les nostres polítiques i per tant encara hi afegiríem més, en aquest tema, i plantejam que a l'article 24, l'apartat 3, on marca les distintes comissions que obliga la llei a formar a l'ajuntament, nosaltres hi afegiríem una comissió específica de foment de la participació ciutadana per a suggeriments i reclamacions, és a dir, no deixar-ho exclusivament en un tema de suggeriments, sinó una comissió

de participació ciutadana. Hi ha ajuntaments que ja la tenen i altres que no la tenen, però que per llei es recollís aquesta iniciativa.

L'esmena següent, la 5044, és una esmena que fa referència a l'article 26, on la llei planteja la figura de la gerència municipal especialitzada. Bé, és una figura útil i que pot ser útil i necessària, però nosaltres creim o la nostra opinió seria vincular-la als ajuntaments de més de 20.000 habitants, limitar-la als ajuntaments de més de 20.000..., em referesc per obligació legal; si després un ho vol fer..., però no plantejar-la a tots els municipis.

L'esmena 5049 és una esmena que nosaltres sí hem considerat important, és l'esmena a l'article 112 que planteja la supressió de l'apartat 1. L'apartat 1 de l'article 112 és aquest que fa referència al fet que des del Govern es puguin finançar els sous dels batles dels distints ajuntaments. Home, estam acostumats a una pràctica un poc -diguéssim- un poc estranya, que és que ens trobam amb molts de batles a moltes bandes que tenen càrrecs a l'Administració autonòmica i que és una forma indirecta, i aquí d'aquesta forma el que planteja la llei és que en lloc que sigui de forma indirecta sigui de forma directa. Jo vull deixar clara una cosa perquè quedi constància en aquest plenari: la formació a la qual jo represent mai no ha cregut que la professionalització de l'activitat política sigui dolenta, i quan he estat regidor al meu municipi he defensat sempre l'increment d'aquest tema. Crec que precisament la no professionalització respon a èpoques passades, per sort, en aquest país nostres, a les èpoques de l'antiga dictadura, on en teoria ningú no cobrava però tothom cobrava. Per tant jo crec que és millor que les coses quedin clares i qui fa una feina al servei de la ciutadania, fa aquesta feina i ha de tenir un sou digne. Per tant la nostra oposició a aquest tema no és una oposició ni electoralista ni fàcil de dir "aquests es folren", "aquests cobren", "aquests tal"; no, no, probablement quan es fan les coses com toca els servidors públics el que tenen és poca retribució, no excessiva retribució. Per tant aquesta no és el nostre emperò, el nostre emperò és que crec que això ha de venir de les arques municipals, no del Govern, i nosaltres creim en tot cas que s'incrementi la finançació dels ajuntaments i que cada ajuntament, amb la seva autonomia pròpia, decideixi si posa un sou o en posa un altre, i quin posa o quin deixa de posar, no que recaigui en una administració superior que és l'administració de govern.

L'esmena 5050 i la 5051 van en la mateixa direcció: són esmenes que no entren en contradicció amb el redactat del text; ens estam referint ara a l'article 74, que fa referència a la constitució dels grups municipals a l'ajuntament, i al tema de si un abandona el grup i pot passar al mixt o no pot passar al mixt; bé, jo crec que és un avanç que s'incorpori això a la llei, és un cert càstig al tema del transfuguisme i per tant em pareix bé. Senzillament nosaltres creim que la redacció que hem aportat és més clara que la que diu el text. Per tant no és un debat de fons sinó de forma.

L'esmena 5054, que fa referència a la Llei 116, i que per raons que a mesura que aquesta llei passa per ponència, després per comissió i tal, els dictàmens van canviant coses, i l'esmena fa referència a l'apartat 4 quan en el darrer dictamen que tenim a les mans és l'apartat 3, però bé, supòs que la portaveu del

Partit Popular la localitzarà. Estam parlant de la Llei 116 apartat 3, no 4, com diu, i que fa referència al fet que durant..., en fi, que els ciutadans -diu la llei- tenen dret a demanar la documentació en temes urbanístics en general que siguin adequats. Nosaltres afegim a aquest article "així com les llicències d'obres i activitats i demés acords d'interès general". Jo crec que no fa falta abusar del tema que avui ha estat, diguéssim, estrella del debat parlamentari d'avui, però crec que vivim moments històrics importants com perquè qualsevol mesura que faciliti la transparència urbanística fos bona. Per tant... Ja sé que administrativament -jo també he estat a un ajuntament-, sé el que significa que et vinguin a demanar no sé què o no sé què més, però l'administració està al servei del ciutadà. Si creim en la transparència total, si precisament se'ns han colat o s'han colat moltes coses per aquest tema de llicències, etc., etc., jo no sé per què no han d'estar a disposició del ciutadà que les vulguin consultar; evidentment no que se les emporti, clar, que les vulgui consultar, que les conegui i que hi hagi la més màxima transparència al respecte. Per a nosaltres aquesta sí que és una esmena de fons i important.

Bé, l'esmena 5055 senzillament és a l'article 119, que fa referència al registre d'associacions de la comunitat, i nosaltres deim que ha de ser el registre d'associacions de la comunitat o dels consells insulars. Això és un tema que jo comprenc que complica burocràticament les coses, però hem de ser conseqüents amb el que decidim. Nosaltres hem decidit un sistema de funcionament a la nostra comunitat que té el Govern, que té els consells insulars i que té els ajuntaments; si no volíem complicar-nos burocràticament les coses no ho haguéssim fet, però una vegada que estan fetes jo no crec que hi pugui haver un consell insular que no tenguí el propi registre d'associacions. Per tant, si el té, que consti a la llei i que també sigui important que el tenguí en ordre.

L'esmena 5059, bé, ja per acabar faig referència a l'article 201. A l'article 201 nosaltres havíem presentat dues esmenes que se'ns han contestat amb una transaccional del Partit Popular que jo he de dir que l'acceptam, acceptam aquesta transaccional, perquè nosaltres plantejàvem un increment, marcar una xifra concreta del fons de cooperació, i la xifra concreta que se'ns planteja per part del Partit Popular és superior a la que plantejàvem nosaltres; per tant és difícil que jo vengui aquí a dir que no hi estic d'acord, per tant evidentment hi estic d'acord.

Hi havia una altra esmena que jo no sé si és reglamentàriament adequada -si no ho és no en faré qüestió però, vaja, no domín tan bé el tema reglamentari com altres diputats-, que és jo a l'apartat 5, a l'apartat 5 de la transacció, no de la llei, perquè també s'ha canviat, nosaltres plantejam, allà on diu textualment "la gestió del fons de cooperació local correspon a la conselleria competent en matèria de règim local", nosaltres plantejam afegir-hi: "en col·laboració amb els consells insulars". És l'únic que no s'ha recollit de les nostres esmenes. Si es recollís estariem satisfets; si no es recollís també votariem igualment la transacció perquè estam d'acord en allò fonamental.

I res més, senzillament consideram que és una passa, una passa que s'ha donat en l'administració de la nostra comunitat, i he d'acabar dient que per a nosaltres, més que la llei en si,

més que el fet que s'aprovi una llei que pot ser millor o pitjor, a nosaltres, que som uns entusiastes de l'autogovern, ens satisfà que la comunitat autònoma legisli sobre un tema tan important com és aquest aspecte de política territorial, de política municipal.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Una salutació també a aquestes persones que vénen en representació del seu municipi a seguir aquest debat. Sr. Conseller, veig molts de batles del Partit Popular, no sé si deuen haver deixat el regidor d'urbanisme, avui que havia de ser el dia D...

(Algunes rialles i remor de veus)

...però avui, senyores diputades i senyors diputats, passam el darrer tram dels debats parlamentaris preceptius per a l'aprovació de la Llei de règim local i municipal, que com molt bé deien el conseller i el portaveu que m'ha precedit serà una llei important, una llei que per a partits com el meu, com el PSM, amb vocació municipalista pot ser molt, molt important per la regulació que suposa de la vida administrativa local i sobretot per la millora que pot suposar per als ajuntaments i, per tant, per a totes aquelles persones que resideixen als nostres pobles i a les nostres ciutats.

Però aquesta llei, i cal fer-hi esment, serà també important per la capacitat de diàleg i la voluntat d'arribar a acords de tots els grups polítics. Ja ens hagués agradat que la capacitat de diàleg que ha mostrat el Partit Popular en la tramitació d'aquesta llei s'hagués pogut veure en altres temes, on es feia necessari i es fa avui més que mai necessari el diàleg, la negociació, la capacitat d'autocrítica, la transparència política per al bé de la democràcia en aquestes illes.

És cert que la Llei de municipalitat que discutim no recull tot allò que els grups polítics volíem -per això encara mantenim esmenes que avui defensarem-, però sí que recull propostes de tots, en forma d'esmenes acceptades, o en forma de transaccions pactades. El PSM varem presentar 66 esmenes; avui en duim aquí 22 que defensarem amb la voluntat d'aconseguir encara una millor llei; i les defensaré per blocs temàtics.

En primer lloc presentam esmenes per garantir l'autonomia municipal, atorgant a cada administració el paper que li pertoca en aspectes com la segregació de municipis o la modificació i supressió d'entitats locals menors. La iniciativa per a la creació d'un municipi nou, per segregació d'un altre existent, entenem que ha de ser de l'ajuntament o dels veïnats, que no pot ser en cap cas iniciativa ni del consell insular ni del Govern de les Illes Balears, perquè això suposaria una ingerència en aquesta autonomia dels municipis que tots deim que defensam. Podríem

acceptar que en determinades circumstàncies els consells proposassin als ajuntaments la segregació, però la potestat d'iniciativa de la segregació ha de ser dels ajuntaments, no del consell ni del Govern. En el mateix sentit la iniciativa per modificar o suprimir entitats locals menors tampoc no pot ser del Govern ni dels consells; si per crear aquestes entitats locals menors la iniciativa correspon a l'ajuntament o a la majoria dels veïnats amb dret a vot no té cap sentit que després la modificació o supressió d'aquestes entitats es pugui fer per iniciativa d'unes altres administracions. Pensam que això seria contradictori amb l'autonomia municipal i amb la independència administrativa.

També podríem incloure dins l'àmbit de garantir l'autonomia municipal les esmenes que presentam als articles 202, 203 i 204. Aquests articles fan referència a plans de finançament d'infraestructures i serveis públics i a programes de foment i ajuda a les entitats locals que pugui crear el Govern. Nosaltres entenem que el Govern pot promoure plans i programes per estimular la creació d'infraestructures i serveis públics, però pensam que els consells insulars i els municipis han de participar a l'hora de dissenyar aquests plans i aquests programes; en primer lloc perquè així ho marca la Carta europea de l'autonomia municipal i, sobretot, perquè només si els municipis i els consells insulars participen de l'elaboració d'aquests plans hi haurà garantia que allò que es fomenta respon realment a les necessitats existents, perquè en cas contrari podria passar que un ajuntament necessitat de doblers, amb la finalitat d'obtenir-ne, prioritzí infraestructures o serveis que el Govern subvenciona, perquè el Govern els subvenciona, per sobre d'altres molt més necessaris però per als quals no té els doblers per dur-los a terme. O també podria passar -que ja ha passat qualche vegada- que les ajudes del Govern es converteixin en un simple, o a vegades no tan simple, repartiment entre els municipis amb més afinitat política. O fins i tot podria passar que fossin una competència amb altres plans d'altres administracions ja existents, com pugui ser el Pla d'obres i serveis. Per això reclamam que qui millor coneix les necessitats dins l'àmbit local sigui tingut en compte a l'hora de planificar les ajudes per part del Govern.

Després també tenim una esmena que no és per garantir l'autonomia municipal sinó la dels consells insulars. La Llei municipal i de règim local també fa referència als consells insulars, i entenem que en algun moment es pot crear algun tipus de conflicte amb les competències atribuïdes als consells. Com que aquesta llei és posterior a les lleis de transferències, excepte la de joventut, que l'aprovaram avui horabaixa, i com a prevenció que algun punt que se'ns hagi escapat o que no quedi gaire clar pugui sorgir després, amb posterioritat a la llei, alguna frega sobre les competències, demanam que quedi establert per aquesta llei que en aquelles coses que no quedin clares tengui prevalença la Llei d'atribució de competències als consells insulars, perquè si no podria passar que el Govern recuperàs competències ja atribuïdes. Pensam que quedaria bastant més clar i evitaria molts de problemes.

LLavors tenim una sèrie d'esmenes que fan referència al personal dels consorcis i dels ajuntaments. Entenem que quan un ajuntament, amb altres administracions, crea un consorci, el personal que es transfereixi des de les entitats locals s'ha de mantenir amb serveis especials en el seu lloc d'origen per

poder mantenir els seus drets en cas de dissolució del consorci. Com a mínim la llei hauria de contemplar la possibilitat de retornar al seu lloc d'origen en cas de dissolució del consorci, i no ho contempla, de moment. Per altra banda entenem que places com secretaria personal o xofer d'una entitat local no és necessari que apareguin a una..., que siguin de lliure designació ni que apareguin a una llei municipal; ja farà cada municipi la seva plantilla d'acord amb les seves necessitats, però posar aquí secretaria personal i xofer d'un ajuntament que hagin de ser de lliure designació ja ens pareix bastant excessiu.

Després també mantenim una esmena de contingut més aviat ideològic. Pensam que és necessari, en un sistema democràtic, que tots els grups polítics puguin presentar propostes per ser debatudes a plenari, tant en els ajuntaments com a les entitats més petites com en els consells, i això ha de quedar establert a la llei en lloc de deixar-ho, com ho deixa, a decisió de qui fa l'ordre del dia, que tots sabem que és el batle o la batlessa. Per això demanam que allà on diu "poden incloure's propostes dels grups", digui "s'han d'incloure propostes dels grups", evidentment amb uns terminis, perquè creim en la pluralitat democràtica, i si les institucions tenen una representativitat plural les propostes a debatre també han de ser plurals. En cas contrari no serien representatives de la pluralitat decidida pels electors.

I finalment mantenim una sèrie d'esmenes que afecten al que segurament és el problema, el principal problema de les entitats locals i dels ajuntaments: la suficiència financera i l'autonomia competencial. Els ajuntaments són les administracions que més pressupost destinen a serveis sobre els quals no tenen competència; el darrer estudi marcava que un 26% dels pressuposts municipals es destinen a serveis per als quals no tenen competències, però que els ho donen, perquè aquestes persones que seuen aquí saben que cada dia es troben amb aquell veïnat o aquella veïnada que els reclama un servei i com que ningú no els dóna resposta els ho solen donar els ajuntaments. Per això, juntament amb aquest problema de finançament que pateixen els ajuntaments se'ls han d'aclarir el tema de les competències i reclamar que cada vegada que es deleguin competències als ajuntaments aquesta delegació vengui acompanyada de dotació suficient, tant si es fa per llei com si no es fa per llei, perquè deixar-ho escrit dient "en cas que es faci per llei, haurà de venir", no val, tant si es fa per llei com si es fa a través d'un conveni. Quan un ajuntament assumeixi més competències qui li doni aquestes competències li ha de donar recursos per poder-les exercir, si no és ofegar encara més els nostres ajuntaments. No podem traspasar més responsabilitats si no els traspassem els recursos per exercir-les.

Per això, per sobre de tot els ajuntaments han de tenir més finançament. I demanam, a l'article 201, a aquell que fa referència al Fons de Cooperació Municipal, demanam tota una sèrie de coses: que es fixin criteris de repartiment perquè sigui just, i sobretot demanam un increment notable de la partida que hi destina el Govern. El Govern o el Partit Popular o tots dos han posat dins la llei que destinaran el 0,23% del pressupost de la comunitat autònoma al Fons de Cooperació Local; des del PSM demanam l'1%, els ajuntaments tenen i exerceixen, ja li he dit abans, moltes competències que no són seves, i ja les exerceixen ara, i necessiten recursos per poder dur a terme. Pensam que l'1% del pressupost de la comunitat seria una

quantitat raonable perquè poguessin fer front a les seves necessitats, els ajuntaments ho necessiten, però qui més se'n beneficiaran seran les persones que resideixen en els municipis governats pels ajuntaments. Per tant, esperàvem nosaltres que una llei elaborada per un govern amb molts de consellers que ara no són aquí, però que provenen del món local, altres que han estat dins els ajuntaments, com el mateix conseller que ha defensat aquesta llei, i ex batles i ex regidors asseguts en el Consell de Govern, esperàvem un poquet més de sensibilitat.

És cert que en els pressuposts del 2007 ens han dit que la xifra aquesta del 0,23 es pretén incrementar, que el 2007 serà del 0,4 i que en un futur serà del 0,7, però nosaltres ho volem veure escrit, no ens basten les paraules, ja no ens fiam de ningú, i ha de quedar escrit. Si està escrit a la llei es farà, si no està escrit a la llei sempre hi haurà possibilitats de dir: enguany el Govern no té gaire doblers per repartir, per tant volem que quedi escrit. Pensam que arribar a l'1% no seria una despesa exagerada per part de la comunitat autònoma i en canvi podria suposar un gran alè econòmic per al municipi.

Ara vostès, els del Partit Popular, tenen la paraula per demostrar si la voluntat d'arribar a acords manifestada a la tramitació continua i sobretot per demostrar si tenen sensibilitat envers els nostres municipis.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Maria José Camps.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Saludar també en primer lloc els representants del món local que avui ens acompanyen i donar-los també la benvinguda. Són una trentena les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista al Projecte de Llei municipal de règim local de les Illes Balears que encara s'hi mantenen. Amb el convenciment que la Llei municipal i de règim local de les Illes Balears havia de ser una llei molt bona, en benefici de totes les entitats locals d'aquesta comunitat i en definitiva, també, per tant, en benefici de tots els ciutadans de les Illes Balears, des del meu grup vàrem presentar per una banda una esmena a la totalitat, fonamentada en dos motius bàsics, un formal o temporal, per quant la llei marc de referència a nivell estatal i d'obligada observança, la Llei de bases de règim local del 1985 està en procés de reforma, i com a marc mínim dins el qual ha de nàixer aquesta llei de la nostra comunitat autònoma, enteníem prudent esperar. I per altra banda, un segon motiu, de contingut o de fons, amb dos vessants: el competencial, per una banda, fonamentalment, i el financer.

Aquest segon motiu, és a dir, el fons o el contingut de la llei, ha estat també subjecte de moltes de les esmenes parcials que s'han presentat des del Grup Parlamentari Socialista i que ara mateix passaré a parlar-ne. És ver que també he de reconèixer que s'ha fet un esforç en la tramitació d'aquesta llei, per tal que entre tots els grups arribéssim a acords i entre tots poguéssim millorar el text, la qual cosa crec que sí s'ha

aconseguit, s'ha aconseguit millorar el text inicial del text que ens trobam ara mateix, i esper que el text que finalment quedi aprovat, però, inevitablement, hi segueixen havent diferències entre els diferents grups i crec que encara es podria millorar més i podríem aspirar a més tots els ciutadans d'aquestes Illes Balears.

Així doncs, totes i cadascuna de les esmenes que hem presentat, les consideram, jo almenys les consider fonamentals per tal que la Llei municipal i de règim local de les Illes Balears sigui millor i sigui possible tenir la millor llei de règim local que podríem tenir. Però, malgrat açò i donat que no tindré temps per defensar totes i cadascuna de les esmenes que me queden pendants, les deix totes aquí per defensades i deixaré una miqueta de banda aquelles que simplement suposen una millora del text inicial i me centraré en aquelles que sí crec que incideixen o venen a incidir en aspectes bàsics i irrenunciabls del món local.

Seguint l'ordre articulat del text, la primera de les esmenes a les quals vull fer referència és la presentada a l'article 43 i la seva pretensió és limitar en el temps, nosaltres proposam dos anys, podria ser igual una altra limitació temporal, els convenis que puguin formalitzar les administracions locals entre elles i amb entitats privades sense ànim de lucre per a la prestació de serveis o d'activitats. Creim que la limitació temporal és fonamental dins el sistema electoral que tenim establert, en què cada quatre anys la composició del govern local pot canviar, i entenem per açò que aquesta limitació en el temps ve a garantir l'autonomia de cadascun dels diferents governs que puguin existir.

Pel que fa al procediment de modificació o supressió de les entitats locals menors, el projecte de llei permet que aquest pugui tenir lloc a través del mateix sistema, del mateix procediment establert per a la seva creació, però també preveu que es pugui dur a terme a iniciativa del Govern de la comunitat autònoma. Clarament i amb garantia d'un procediment desvinculat de l'única voluntat del Govern de la comunitat autònoma i per tant de l'arbitrarietat, que no dic que per si mateix hagi d'existir, però que és possible que existeixi, per al meu grup és fonamental garantir que aquesta modificació o supressió es farà a través del mateix procediment que la creació que garanteix un procediment objectiu.

Quant a la supervisió i el control d'actes dels ens locals en exercici de la competència pròpia, entenem que els ens locals actuant, com dic, dins la seva pròpia competència, només poden ser sotmesos a control de legalitat, és a dir, només poden ser supervisats o controlats si la seva actuació contravé una llei, però no en cap altre cas i, en aquest sentit i per garantir que aquest control únicament sigui el de legalitat, hem presentat dues esmenes a l'article 64 del projecte de llei.

Davant la possibilitat que els ens locals subscriuguin entre ells i amb altres administracions convenis interadministratius i constitueixin societats instrumentals per a la millor prestació dels serveis públics, entenem que s'ha de matisar i aclarir que aquestes societats mai no tendran atribucions resolutòries, haurien de tenir únicament funcions de suport i d'execució directa en la prestació d'aquests serveis públics.

I canviant ara d'àmbit o de matèria, em referiré a les esmenes fetes als articles que es refereixen a les persones, als membres de les corporacions locals. En primer lloc, vull fer referència a l'article 68 que regula l'assistència a les sessions i l'incompliment de deures. Aquest article diu, entre d'altres qüestions, que els membres de les corporacions locals hauran de guardar secret sobre els debats que tinguin aquest caràcter, és a dir, els debats que tinguin caràcter secret. Des del Grup Parlamentari Socialista i amb la finalitat de garantir, no tan sols el compliment del deure de confidencialitat a què vénen obligats els membres de les corporacions locals, que és importantíssim, sinó també i igualment important, garantir el seu dret de llibertat d'expressió, hem presentat una esmena mitjançant la qual es pretén que es guardi, efectivament, secret, sobre els debats que tinguin aquest caràcter, sense perjudici, però, de poder fer pública la seva posició, respectant, en tot cas, els drets fonamentals protegits de l'article 18.1 de la Constitució. Entenem que ambdues coses són perfectament compatibles i en un estat democràtic com el nostre també entenem que són exigibles.

Així mateix, també hem presentat una altra esmena per la qual han de guardar confidencialitat respecte de la informació obtinguda en l'exercici del seu càrrec, sempre i quan aquesta informació tingui aquest caràcter confidencial, ja que, en cas contrari, aquesta confidencialitat òbviament no serà exigible. Aquesta esmena ve simplement a aclarir aquest punt.

I ara em vull aturar a l'article 72, titulat "retribucions i indemnitzacions". El seu apartat 1 preveu la possibilitat nio més ni menys que els batlles o batllesses siguin retribuïts pel Govern de les Illes Balears, és clar que en cap cas aquest supòsit entenem que és acceptable, de cap manera dins una llei municipal i de règim local no es pot preveu que el sou d'un batlle serà pagat pel Govern de la comunitat autònoma, perquè açò suposaria la negació del principi d'autonomia de les entitats locals, recollit a l'article 137 de la Constitució, ve a suposar una dependència absoluta, una jerarquia de l'ens locals respecte del Govern i, per tant, la possibilitat quasi inevitable d'interferències o ingerències no desitjades del Govern a la direcció de l'ens local, vulnerant-ne així, entenem nosaltres, el principi essencial de tot estat democràtic. Per açò hem presentat una esmena per la qual es reconeix que tots els membres de les corporacions locals tenen dret a percebre retribucions per a l'exercici dels seus càrrecs, garantint, quan s'exerceixin en règim de dedicació exclusiva, ser donat d'alta al règim general de la Seguretat Social, i les corporacions han d'assumir el pagament de les quotes que corresponguin, sempre i quan siguin les corporacions i no el Govern. El contrari, com ja he dit, crec que seria atemptar contra el propi estat democràtic, contra la seva essència.

Així mateix, vull fer esment especial a l'article 74 del projecte de llei, a aquest article el Grup Parlamentari Socialista ha presentat una esmena que ve a recollir en essència el contingut del segon pacte addicional a l'acord sobre un codi de conducta política en relació amb el transfuguisme a les corporacions locals, signat el passat dia 23 de maig del 2006 pel ministre Jordi Sevilla i per tots els representants dels partits polítics al Congrés dels Diputats. Al text del projecte de llei trobem referències al respecte, la qual cosa ens alegra, però entenem que, atesa la seva importància, s'hauria d'incloure

d'una manera molt més clara i molt més explícita, i dins aquest article 74 es digués que els regidors no adscrits que han traït els companys i companyes de llista o grup o els criteris del partit pel qual es presentaven o hagin estat expulsats d'aquest, per tal de pactar amb altres forces polítiques per canviar o mantenir la majoria governant o per dificultar o impossibilitar l'esmentada majoria al govern de l'entitat local, tenen els drets i deures individuals que segons les lleis formen part de l'estatut dels membres de les corporacions locals, excepte els drets de tipus material o econòmic que romandran lligats al grup del qual procedeixen que, pel fet de perdre un o més regidors, no ha de veure minvat el suport econòmic de la institució o de l'assignació dels mitjans públics. A aquests regidors no els correspon el dret d'assistència ni a les comissions informatives ni a cap altra comissió plenària ni als òrgans col·legiats en els quals estiguin representats els grups polític, recollint, com dic, aquest pacte signat dia 23 de maig del 2006 sobre aquesta qüestió que és ben clara i que crec que ara de cap manera no podem perdre l'oportunitat de recollir-lo dins aquesta llei municipal i de règim local que avui serà aprovada en aquest parlament.

Canviant d'assumpte, el Grup Parlamentari Socialista ha presentat dues esmenes, mitjançant les quals es pretén que a les sessions del ple es permeti l'accés als mitjans de comunicació i, quan existeixin emissores municipals de ràdio o televisió, aquests mitjans emetin les seves sessions del ple en directe, per tal de fer participar, com ha dit el conseller a la seva intervenció, o fer la política municipal més participativa a tots els ciutadans. Entenem que les entitats locals són un dels principals fonaments del règim democràtic ja que permeten l'exercici del dret dels ciutadans a participar en la gestió dels assumptes públics i és des d'on s'han de prestar els serveis als ciutadans, ja que la seva proximitat garanteix la major efectivitat passant la millora de la qualitat de vida, entenem, per la política municipal. Per aquest motiu és importantíssim que tots els ciutadans i ciutadanes puguin estar assabentats del que passa al seu ajuntament, al seu poble, i considerem que la retransmissió en directe dels plens és una eina imprescindible que avui en dia està a l'abast de tots els ciutadans.

El Grup Parlamentari Popular, com ha fet pràcticament amb totes les esmenes que s'han presentat pels altres grups, ens ha proposat aquí també un text de transacció que no el podem acceptar, ja que preveu que si es considera convenient, sense dir qui és la persona que ho ha de considerar convenient i en base a què s'ha de considerar convenient, es poden instal·lar o utilitzar sistemes de difusió auditiva o visual del desenvolupament de les institucions de caràcter públic. Nosaltres entenem que açò no hauria d'estar limitat, no hauria de ser si es considera convenient, sinó que hauria de ser amb caràcter general, sempre i quan es respecti, com he dit a les anteriors esmenes, el deure de confidencialitat en cas que la matèria així ho exigeixi. Creim que hem de fer una passa més i hem de garantir aquest dret dels ciutadans per llei i no deixar-ho a la voluntat de qui ho consideri convenient.

I per últim, ja, vull tenir temps per poder-ho explicar, vull fer referència explícita a les vuit esmenes presentades al projecte de llei en relació amb el finançament de les entitats locals, ja que sense assegurar aquest finançament, rallar de la tercera descentralització, de l'autonomia dels ens locals, és

rallar de res. L'article 198 del projecte de llei ve a regular d'una manera extremadament general i breu, la suficiència financera i l'autonomia de les entitats locals i, en aquest sentit, el Grup Parlamentari Socialista ha presentat una esmena on s'expressa que les agendes dels consells insulars i de les entitats locals a les Illes Balears es regeixen pel principi d'autonomia financera, suficiència de recursos, equitat i responsabilitat fiscal. Així mateix, els consells insulars i les entitats locals tenen autonomia pressupostària i despesa en l'aplicació dels seus recursos incloses les participacions que percebin a càrrec dels pressuposts d'altres administracions públiques, les quals poden disposar lliurement en l'exercici de les seves competències. En aquest sentit, tenen dret a participar en els ingressos de la comunitat autònoma de les Illes Balears en els termes establerts en aquesta llei, als articles següents, i a les lleis successives de pressuposts i a la resta de normes autonòmiques. Entenem que el govern autònom ha de vetllar perquè la proporció d'ingressos tributaris propis i el finançament no condicionat de què disposen els municipis sigui suficient per garantir la seva autonomia i l'orientació de la despesa, i que es garanteixin, així mateix, als consells insulars i a les entitats locals, els recursos suficients per fer front a la prestació dels serveis la titularitat o la gestió dels quals li siguin transferits o delegats. Crec que aquest és un tema molt important, tota nova atribució de competències ha d'anar acompanyada de l'assignació de recursos suplementaris necessaris per finançar-los correctament, de manera que es tingui en compte el finançament del cost total i efectiu dels serveis transferits. El compliment d'aquest principi és una condició necessària perquè entri en vigor la transferència o la delegació de la competència, açò és el que nosaltres desitjàvem. A aquest efecte es poden establir diverses formes de finançament, inclosa la participació dels recursos de l'agenda de la comunitat autònoma de les Illes Balears (...), de l'Estat.

I, per últim, en aquest punt, que la comunitat autònoma de les Illes Balears té competència en el marc establert per la Constitució, l'Estatut i la normativa de l'Estat en matèria de finançament dels consells insulars i de les entitats locals. Aquesta competència pot incloure capacitat legislativa per regular els tributs locals i incloure capacitat per fixar els criteris de distribució de les participacions a càrrec dels pressuposts generals de la comunitat.

En aquest sentit es proposa també la creació de dos nous articles dins el text del projecte de llei, un relatiu als recursos dels consells insulars, en la seva vessant d'entitat local, i un altre regulador de les hisendes locals de les entitats locals de les Illes Balears, mentre no hi hagi una llei específica, que creim que hauria d'existir en aquesta matèria que ho reguli. És clar que la manca de regulació, però, de cap manera no pot anar en perjudici ni de les entitats locals ni dels ciutadans.

I, ja per acabar, quant a l'article 201 que regula el Fons de cooperació local hi vàrem presentar tres esmenes per tal de fixar que l'objectiu d'aquest fons és contribuir a l'equilibri econòmic de les entitats locals de les Illes Balears i la realització interna del principi de solidaritat, així com per garantir que un dels criteris de distribució de fons seria, en tot cas, la valoració de la població assistida i que es limitessin al temps els convenis de col·laboració que poguessin signar-se

amb càrrec a aquest fons, no podent ser superiors al temps que hi resti per acabar la legislatura en què s'acordi dins conveni de col·laboració.

El Grup Parlamentari Popular ens ofereix una transacció conjunta a tots els grups de l'oposició que hem presentat esmenes a aquest article, però pel que fa al grup que represento no pot ser acceptada ja que no s'hi contempla el contingut de les nostres esmenes concretes, i per açò mateix i per coherència amb l'esmena presentada, que ve a crear un fons nou, que és diferent del fons de cooperació local, que nosaltres el denominam fons local de les Illes Balears. Mitjançant aquest fons, entenem que la llei hauria de crear aquest fons local de les Illes Balears amb la finalitat de donar suport al desenvolupament i a la gestió de les activitats que són competència de les entitats locals. En aquesta esmena proposam que aquest fons estigui constituït per una assignació pressupostària no inferior al 2% dels pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears i que tenguí caràcter no finalista. Les entitats locals participaran d'aquest fons tenint en compte la capacitat i l'esforç fiscal i les necessitats de despesa d'aquestes garantint en tots els casos que sigui suficient, i no serà d'aplicació a aquest fons la legislació en matèria de subvencions de les administracions públiques.

Res més, i gràcies, perquè m'he passat del temps. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camps. Torn en contra, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Assumpta Vinent.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. En primer lloc, igual que han fet els portaveus que m'han precedit, vull saludar tots els representants dels diferents municipis que ens acompanyen, igualment que d'altres organitzacions o entitats que són aquí amb nosaltres avui. Jo, com a exalcaldessa i exregidora, també som una persona que defensa el municipalisme per damunt de tot, perquè només faltaria, i al final, avui el municipalisme s'ha convertit en una religió compartida per tots, de la qual cosa me n'alegr, una religió entre cometes.

Avui arribam al tram final d'aquesta llei que és una llei, com dic, totalment municipalista, de gran transcendència i que pretén, com el conseller ha explicat, modernitzar els municipis de les nostres illes i donar més força als nostres municipis. És la primera llei autonòmica que regularà el règim municipal, per tant és una llei molt innovadora, que permetrà, entre d'altres aspectes, garantir les competències municipals i assolir una autèntica autonomia municipal, possibilitant així que els ajuntaments siguin més eficients i més propers als ciutadans, cosa que tots desitjam, perquè els ciutadans sempre sabem que al primer lloc que acudeixen és a l'ajuntament quan tenen problemes o necessitats.

Aquesta llei beneficiarà, com he dit, directament als ciutadans perquè potencia bastant, per no dir molt, la participació ciutadana, regula les qüestions conflictives, modernitza l'estructura municipal, dóna més seguretat jurídica,

millora el finançament de les hisendes locals i defineix un marc normatiu del seu personal, entre moltes altres coses, però també vull destacar les seves novetats principals, com també s'han dit aquí, que són major autonomia financera, perquè dedica tot un capítol, el setè del títol V, a la participació ciutadana, es potencien les organitzacions supramunicipals, l'associacionisme de municipis, consorcis, associacions de veïns, es regulen els drets i deures dels membres de la corporació, així com els drets i deures d'assistir a les sessions, regula el transfuguisme, regula la creació de nous municipis o termes municipals, ajuda a retribuir a batlles on els ajuntaments tenen pocs recursos i destacaria els dos blocs més innovadors, que són el d'hisenda local i també que introdueix aquesta llei de règim local la llei especial de Palma de Mallorca o la llei de capitalitat, que en aquests moments es tramita també al Parlament.

De totes les esmenes presentades, Esquerra Unida i Els Verds n'ha presentat 19, com ha dit el seu portaveu, se n'han acceptat, entre acceptades i transaccionades en ponència i en comissió, 11, em sembla, per tant és un 58%, de la qual cosa me n'alegr, per poder haver arribat a aquests acords. Unió Mallorquina en va presentar 11 i se n'han acceptades, entre acceptades i transaccionades, 9, la qual cosa representa un 81%; el PSM, 67, i entre acceptades i transaccionades, i esper que avui també es pugui arribar a acords amb altres transaccions que també tenen vostès i que sabem que s'ho miraran amb carinyo tots vostès, 52, que representa un 77%. I el Partit Socialista té presentades 64, i també entre acceptades i transaccionades n'hi ha un 52% acceptat aproximadament, unes 33. Per tant, crec que seria injust no reconèixer aquí avui la feina que s'ha fet i l'esforç de tots els grups parlamentaris, les aportacions de tots els portaveus i la bona disposició de tots perquè aquesta llei surti aprovada amb un elevat suport, de la qual cosa tots ens sentirem contents i orgullosos.

És una llei, com he dit, que sota el meu punt de vista està molt consensuada, i tots ens hem de sentir part d'ella, per açò tots hem volgut participar molt activament, precisament per aquest municipalisme que tots duim dins i sobretot els que a algun moment hem estat a un ajuntament. Per tant, vull agrair especialment a la Sra. Mascaró, que ha fet també molta feina en aquest sentit, i també al Sr. Rosselló i a la Sra. Camps, perquè hem estat tots, tant en ponència com en comissió, fent una feina i la seva ferma voluntat de consens perquè avui puguem aprovar la llei, és d'agrair. Per tant, és molt important per als municipis de les nostres illes.

En el debat de la totalitat ja es va fer palesa la voluntat de diàleg i enteniment dels grups, per tant aquesta llei, com que és molt necessària, demostra una vegada més el nombrós públic que ens acompanya avui precisament.

Aquesta llei també va incloure la majoria de suggeriments que es van rebre durant el tràmit d'audiència, suggeriments rebuts de molts d'ajuntaments, dels consells, del Consell Econòmic i Social, de la FELIB, entre d'altres institucions i organismes. La nova llei és fruit de l'experiència també de moltes persones, com ha dit el conseller, i, per tant, es recull aquesta experiència i també es recull l'experiència d'altres comunitats autònomes que sí ja tenen la seva pròpia llei. Aquesta llei s'adapta perfectament al contingut del nou estatut

que esperam i desitjam tots que s'aprovi ben prest, com per exemple la introducció d'un títol dedicat exclusivament, que també ho ha comentat el conseller, dedicat a competències municipals.

I ara passaré a parlar una miqueta de les esmenes. Primer de tot, faré la que més ens interessa a tots, que és la que vam deixar precisament perquè poguéssim passar en aquest ple amb un elevat consens, que és la de l'article 201, fons de cooperació local. Aquí hi ha una quantitat d'esmenes de tots els grups, on la proposta és augmentar del 0,23% al 0,50% en el cas d'Esquerra Unida i Els Verds, al 0,40% en el cas d'Unió Mallorquina, i, com ha dit la Sra. Mascaró, el PSM proposa l'1%. Per tant, nosaltres hem fet, incloent també les esmenes que presentava el Partit Socialista a aquest article, hem fet un refós de tot, que a nosaltres ens sembla que quedarà un article definitivament redactat amb una redacció que crec que agradarà a tots els grups i també a tots els representants dels municipis. El fons de cooperació local té com a objectiu, com tots sabem, contribuir a l'equilibri econòmic de les entitats locals de les Illes Balears, a la realització interna del principi de solidaritat així com a col·laborar amb la consecució dels principis de suficiència financera i autonomia de les entitats locals.

Aquesta transacció té vuit punts, jo l'he feta arribar a tots els portaveus, crec que no fa falta llargir-la tota aquí, però hem de remarcar, el fons de cooperació local, que l'import d'aquest fons sí que ve, Sra. Mascaró definit i quedarà dins la llei si vostès vénen a bé aprovar aquesta transacció que ha de ser com a mínim del 0,7% del total dels ingressos propis de la comunitat autònoma. A aquesta assignació s'arribarà gradualment en un període màxim de 3 anys de la següent forma: el 75% l'any 2007, el 87,5% l'any 2008 i el cent per cent l'any 2009.

També dins el punt 3 afegiríem que cap municipi no rebrà una participació anual del Fons de cooperació local que sigui inferior a la rebuda per aquest municipi l'any anterior, així queda fermat que cap municipi es veurà perjudicat per altres lleis de règim especial, com pot ser la de capitalitat de Palma de Mallorca, perquè la Llei de capitalitat, em sembla que en els articles 137 i 138 ja determina la participació de Palma de Mallorca dins aquest fons de cooperació local.

Hi ha tantes esmenes que ara m'he fet un embull. Bé, jo voldria fer una esmena *in voce*, és una cosa que jo crec que no queda prou definida, és més una correcció a l'article 75 sobre registres d'interessos, on diu que "les declaracions efectuades en els models aprovats pels respectius plens s'han de fer abans de la presa de possessió o abans que passi un mes d'aquesta data, en cas de cessament o quan es modifiquin significativament les circumstàncies declarades". Jo proposava afegir també "abans que finalitzi el corresponent mandat", perquè no queda inclòs aquí això, queda el cas de cessament, però pot cessar a mitjan mandat i, per tant, jo crec que "quan finalitzi el corresponent mandat" també és interessant que quedi inclòs dins aquest article, simplement ho pos aquí a disposició que tots hi estiguin d'acord, però crec que, com hi ha ajuntaments que sí que ho demanen i n'hi ha que no, crec que és convenient que quedi especificat.

En realitat tenim moltes transaccions que ja vàrem presentar a tots els grups, que queden transaccionades, però nosaltres volem saber si vertaderament vostès s'ho han estudiat perquè...per part del PSM, a l'article 14, a l'article 28, a l'article 43, a l'article 59, al 85 i al 200 tenim unes transaccions, que els vaig fer arribar oportunament abans fins i tot de la comissió i, per tant, crec que vostès avui es poden pronunciar si accepten algunes d'aquestes transaccions.

No em queda molt de temps, la veritat és que n'hi ha moltes altres que nosaltres ja vàrem dir que no aprovaríem dins la comissió i que, per tant, és repetir una vegada més el debat que vam tenir en comissió. Però sí que puc xerrar precisament d'una, de la qual n'ha parlat la Sra. Mascaró, a l'article 85, propostes, diu "poden incloure's a l'ordre del dia", hi havia una transacció on deïem "han d'incloure's a l'ordre del dia, les propostes presentades amb 10 dies naturals d'antelació a la data del plenari". Si vol la resta la podem llevar, però aquesta és com estava a la llei, eh?, i només i afegim aquest tros "han d'incloure's amb 10 dies d'antelació".

No sé si em donarà temps per a totes les del Partit Esquerra Unida, perquè d'Esquerra Unida també n'hi ha un parell que ja se'ls va dir que no se'ls acceptaven, com per exemple a l'article 24, consulta, estudi i control, que és la 5043 de la Comissió específica de la participació ciutadana, perquè nosaltres consideram que l'article 132 de la Llei de bases recull una comissió especial de suggeriments i reclamacions.

A l'article 26, la gerència municipal, tampoc no consideram aquesta esmena que vostè presenta perquè aquesta limitació del nombre d'habitants, a què vostè fa referència de més de 20.000, constava a l'avantprojecte inicial d'aquesta llei, però es va suprimir en base a les al·legacions que es varen formular amb la voluntat de no crear discriminacions entre municipis pel nombre d'habitants.

L'article 116, el dret d'informació en relació amb l'administració, nosaltres a la comissió també li vam rebutjar afegir "així com les llicències d'obres i activitats i altres acords d'interès general" perquè els expedients de la llicència com vostè sap no són públics mentre s'estan tramitant i fan referència a dades particulars i privades protegides conforme a la Llei de protecció de dades. A més, les dades que siguin públiques ja s'exposen al cartell corresponent a peu d'obra, informatiu de la llicència atorgada. En tot cas, el dret d'obtenció de còpies i certificats d'actes i d'acords ja ve regulat i també ve recollit a altres apartats de l'article, com al 116 h), per als interessats, i al 116 k), quan correspongui.

Del Partit Socialista vull destacar l'article 42, el dret d'associació mitjançant consorci, nosaltres no l'acceptam perquè confon el concepte de consorci de l'article 66 del Projecte de llei amb el de consorci local que és l'article 42, són figures diferents.

L'article 43, de formalització de convenis, nosaltres tenim una proposta idèntica a la 4653 del PSM, que va acceptar, i que ja ve inclosa dins la llei perquè es va acceptar en comissió. Fins i tot venia molt més..., no sé si està inclosa, perquè l'altre dia mirant el debat que hi va haver no sé si hi va haver una confusió, però jo vaig entendre que vostès l'acceptaven i quan

ho vaig mirar, vaig veure que les votacions no corresponien; entenc que vostès l'acceptaran avui perquè consider que, em sembla que era la Sra. Vadell, va acceptar aquesta transacció que és igual que l'esmena del Partit Socialista.

Als articles 66 i 68, que fan referència a convenis i consorcis, tampoc no varen acceptar la transacció, jo crec que el Partit Socialista les té damunt la taula i crec que millorarien molt el text, crec que seria important que les reconsideressin abans d'acabar aquesta llei, perquè és important, millora molt el text, la seva col·laboració i la nostra transacció. Crec que entre les aportacions de tots, sortirà efectivament una llei, crec que fantàstica, per a tots els municipis. Així mateix, respecte a les altres, ara no em queda temps, no les puc desenvolupar totes, per tant, les deixaré per si a la contrarèplica puc contestar-ne alguna més amb més detall, si vostès així ho consideren.

Res més, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de rèplica pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, senzillament per constatar que el debat sobre aquesta llei està substanciat. Crec que, reconec -com he dit a la meua intervenció inicial- que s'han recollit moltes esmenes, que ha estat una llei molt consensuada i he de lamentar que alguns aspectes que per a nosaltres queden pendants, idè que avui no s'hagin recollit i no s'hagi pogut millorar ni en aspectes de participació ciutadana, ni en el tema d'allò que es diria, utilitzant el termes normals, el sou o la despesa per al sou de batlle o altres aspectes que nosaltres pensàvem que no eren adequats, però que ja duim un parell de mesos parlant d'aquest tema i per tant, crec que està exhaurit aquest debat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, Sra. -ara no me'n recordaré- Sra. Vinent, sí que em sap greu després de tant de temps de discutir juntes, és ver que ens l'hem mirada, ja l'hem mirada amb molta d'estimació a aquesta llei i hem fet molts d'esforços i hem continuat, i continuarem fins el darrer moment.

Respecte a l'esmena *in voce* que heu fet, a mi, ja em va bé, és a dir, és cert que hi ha ajuntaments que ho fan en acabar el mandat i comprenem que ara vivim uns moments especialment sensibles en aquests temes i que queda bé dir ho hem posat dins la llei, de totes maneres posar dins la llei això no resoldrà els problemes que hi ha actualment. El fet que en el registre d'interessos diguis o no la veritat o es botin, algunes persones,

segons quines normatives o segons quines lleis no es resoldrà aquí, però almanco vostè podrà dir que hi ha posat un poquet de la seva part en aquests temes.

Respecte a les esmenes, a l'article 14, la 4644, on ens ha proposat una transacció, no és el que nosaltres demanàvem des del PSM, però també és cert que la seva transacció millora un poquet el redactat original, per tant, acceptarem la transacció que ens ha proposat.

A l'article 49 no, no, perquè nosaltres no entenem com un consorci... entenem que els consorcis puguin regular el seu personal, però no entenem per què han de regular el personal que ve d'una altra administració. Vull dir, quan són traspassats han de poder tornar a la seva destinació en cas que el consorci desaparegui.

A l'article 51 sí que li acceptarem la transacció perquè també quedarà millor del que està ara. A l'article 59 no, nosaltres entenem que si es passen competències als ajuntaments, aquestes han d'anar acompanyades de recursos, es faci per llei o es faci per decret. Per tant, no ens basta que sigui només quan sigui per llei, no, volem recursos sempre, se'ls traspassi el que se'ls traspassi.

En quant a l'article 85, l'esmena 4674 del PSM, el tros que ens heu llegit, que "s'han d'incloure" dur associat un tros més a la transacció que ens vàreu dir, que és que s'han d'incloure, però que en tot el mandat pus mai més no es pot presentar aquesta proposta. Per tant, això no ens pareix lògic, això és coartar la llibertat dels grups municipals. Jo entenc que, per exemple, es posi un termini i que no cada mes, però els ajuntaments com a molt fan un plenari cada mes, alguns cada tres mesos, hi ha temes que són reiteratius, i n'hi ha molts que els presentem tots cada any, una vegada cada any, com commemorar el dia de la dona o qualsevol cosa d'aquestes, o condemnar el terrorisme, que ho han fet moltíssimes vegades, si hi ha un acte avui i un demà, s'han de poder presentar, eh? Vull dir, no entenc per què si presentes una proposta avui, quan els mateixos ajuntaments duen el mateix tema en ocasions tres i quatre vegades. Vull dir, si no ho retallen per una banda pareix que necessiten retallar-ho per l'altra. Jo li acceptaria tot si llevam aquesta cua que no ho puguin tornar presentar en tot el que fa el debat, almanco que digui exactament el mateix, no es pot tornar a presentar, però el contingut!, hi ha continguts que són reiteratius i que tenen diferents camins i s'han de poder debatre, pens. Per tant, si m'accepta aquesta proposta de modificació de la transacció nosaltres acceptaríem així com ve. Ai!, això ja es posa taronja...

La 4685, de l'article 200 sí, de fet més o manco quedava així com nosaltres demanàvem mitjançant una esmena d'un altre grup, i evidentment les del 201 sí que les hi acceptaré, sí que les hi acceptaré. Nosaltres demanàvem l'1% dels pressupostos de la comunitat, ens donen el 0,7 dels ingressos propis, dels ingressos propis, que ja no és el 0,7 del pressupost de la comunitat, que ja és una miqueta menys, però almanco els seus batlles podran dir que tenen més doblers perquè el PSM els ha reclamat. I sobretot, jo podré dir a qualcun que sempre diu "els ajuntaments no tenen...", però els podré dir "si no en tenen més és culpa dels seus". Però sí crec que això del

finançament algun dia s'haurà d'arreglar una mica més, però aquesta és una passa important.

I això és tot. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró. Sra. Camps.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Vinent, és cert que n'hem fet molta de feina, és cert també que crec que s'ha millorat amb aquesta feina el text inicialment presentat com a Llei municipal i de règim local. Ara bé, hi ha alguns aspectes que les nostres esmenes recullen, però que en canvi no recullen les transaccions proposades per vostè i, per tant, lamentablement aquestes esmenes no aportaran a la llei allò que nosaltres preteníem que aportassin.

Quant a l'esmena *in voce* feta a l'article 73.1, nosaltres entenem que quan finalitza la legislatura se cessa en el càrrec que es té, però no obstant això, si vostè considera que quedaria més clar posar, a part del cessament, posar també que quan finalitzi la legislatura s'hauran de presentar aquestes declaracions, idò tampoc no hi tendríem cap inconvenient i a aquesta li acceptaríem.

Acceptarem també dues transaccions més que no n'he rallat al primer torn, però que ara sí que hi faig esment, una és l'esmena 4875, a l'article 70.1, la transacció que vostès ens proposen respecte al tema de guardar confidencialitat sempre i quan la informació obtinguda tenguí aquest caràcter, vostè a la seva transacció em diu "conforme al seu deure de reserva i confidencialitat", entenem que estam rallant del mateix i, per tant, en ares a arribar a un poc més de consens aquesta li acceptaríem, així com també la transacció a l'esmena 4883, a l'article 75. A aquesta esmena nosaltres demanàvem que es posàs a disposició de tots els grups "els mitjans econòmics i materials adequats per a l'exercici de les seves funcions", vostè ens fa una transacció amb la qual se'ns accepta o es recull aquesta idea, si bé es considera que en aquells casos on les possibilitats funcionals de l'organització administrativa no ho permetin, idò, es posarà un despatx o local de l'entitat local a disposició de manera permanent, entenem, per a aquests grups, en aquest cas, també li acceptarem perquè preferesc que quedi això a la llei que no que no hi sigui, per tant, aquesta l'acceptaríem.

Quant a les altres transaccions a les quals vostè ha fet menció a la seva intervenció, no les acceptarem. La relativa a l'article 43, que diu que va fer una transacció, una de similar, del Grup PSM-Entesa Nacionalista, és cert que era molt igual, però la nostra té una diferència, vol limitar els convenis i les entitats privades sense ànim de lucre en el temps, nosaltres proposam dos anys, podria ser una altra data, però el que és clar és que la transacció no recull aquest límit temporal i nosaltres entenem que aquest límit temporal és imprescindible.

Així com tampoc les altres dues transaccions explícites a les quals m'ha fet referència aquí, als articles 66.1 i 68.1, les esmenes 4872 i 4874, nosaltres demanàvem que les entitats

instrumentals no tenguessin atribuïdes funcions resolutòries, només funcions de suport i execució, entenem que a la transacció que vostè ens proposa no es recull aquest punt i, per tant, per ser imprescindible per nosaltres tampoc no la podem acceptar.

Quant a les altres esmenes que queden, hem de reiterar el que ja he dit a la meua primera intervenció i dir, per acabar, que entenem que una llei municipal i de règim local bona, la llei que a nosaltres ens agradaria que sortís d'aquest parlament a part de tot allò que ja incorpora hauria de preveure o hauria de delimitar que, per exemple, no es pogués dur a terme la modificació de supressió d'entitats locals menors per voluntat del Govern, ja ho he explicat a la meua primera intervenció. Entenem que aquí hi cap l'arbitrarietat i creim que hauria de quedar fora de la llei de qualsevol manera. Entenem també que una bona llei municipal i de règim local hauria de preveure que només es podrà fer un control dels ens locals de legalitat, quan actuen en l'àmbit de les seves funcions pròpies. Entenem també que de cap manera no es pot preveure a la Llei municipal i de règim local que els batlles puguin rebre les seves retribucions directament de l'Estat, entenem que això de cap manera no té cabuda dins aquesta llei.

Entenem també que una bona llei hauria de recollir de manera més explícita l'acord entre transfuguisme signat per tots els grups polítics en el Congrés dels Diputats. I, per últim, i ja se m'acaba el temps, tot el tema del finançament, com ja he dit a la meua intervenció, el plantejament que nosaltres feim quant a aquest punt és diferent del plantejament inicial de la llei i tampoc no encaixa prou bé dins l'esmena transaccional que ens presenta el Grup Parlamentari Popular. Si aquesta esmena tal vegada s'amplià una mica més i recollís els dos fons que nosaltres proposem en dues esmenes diferents, potser sí, però així com ve plantejada l'haurem de rebutjar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Camps. Sra. Assumpta Vinent.

LA SRA VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, bé jo no m'estendré molt perquè crec que s'ha xerrat de totes les esmenes més importants que quedaven per acabar d'arrodonir aquesta llei.

Jo l'únic que vull és tornar agrair a tots els portaveus les aportacions fetes a aquesta llei i també vull agrair al conseller d'Interior, Sr. Rodríguez, i a tot l'equip de juristes i tècnics la predisposició per fer possible que aquesta llei tan esperada avui sigui aprovada amb un ampli consens, també a tots els batlles i la gent que ens acompanya, persones de diversos municipis, que crec que avui se n'aniran contents sobretot pel to del debat i per la predisposició de tots els grups polítics parlamentaris per arribar a acords.

Per aclarir un poquet el tema, no sé si hem de demanar un poc de temps, cinc minutets per acabar de xerrar exactament de les esmenes, donar-les als lletrats perquè puguin dir les que

vertaderament ara s'han acceptat, les transaccions, i així després continuar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Assumpta Vinent. Efectivament ens convé fer un recés de tres minutets si vostè ho considera oportú i m'agradaria que ens fes arribar les esmenes que s'han acceptades i aquelles que s'han transaccionades.

(Pausa)

EL SR. PRESIDENT:

Continuam la sessió plenària i m'agradaria que m'escoltassin amb atenció perquè no voldria que hi hagués cap equivocació.

Votarem totes les esmenes, de manera conjunta, que es mantenen vives, exceptuant les transaccions següents: correcció tècnica a l'article 73; article 14, transacció; article 51, transacció; article 85, transacció; a l'article 200, transacció; a l'article 70.1 i a l'article 75, transacció. Em diuen que són per unanimitat totes aquestes transaccions.

Per tant, votam totes les esmenes vives, exceptuant aquestes que estan transaccionades i ens quedarà només la transacció de l'article 201 a petició del Grup Parlamentari Socialista, de la qual farem votació separada. Estam tots d'acord? Perfecte.

Senyores i senyors diputats, passam a votació,...de les esmenes, m'hagués escoltat ja ho he dit un pic. Passam a votació.

24 vots a favor; 30 en contra; cap abstenció.

Ara, senyores i senyors, passam a votar la transacció de l'article 201. Senyores i senyors diputats, passam a votació.

37 vots a favor; 19 en contra; cap abstenció.

Ara passam a la votació dels articles als quals es mantenen esmenes. Si cap grup no demana votació separada, faríem votació conjunta dels articles, que van del 6, 7 fins a la disposició derogatòria única.

Senyores i senyors diputats, sí? Perdonin un moment, Sra. Vinent.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Entenc que els articles 14, 28, 200 i 201 s'haurien de votar per separat. A l'article 14 hi ha una esmena que..

EL SR. PRESIDENT:

14, 28, 200 i 201? Bé, basta que vostè m'ho demani, passarem ara a la votació conjunta...

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Ah! No, perdoni, l'article, bé, entenc que s'han acceptat les transaccions i, per tant, ja s'han de treure d'aquí, o no? Ah, ja estarà incorporat? Bé, val, molt bé.

Perfecte, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Quedarà separat el 201, separarem el 201 i feim la votació conjunta de la resta. Estam tots d'acord? Sra. Camps, està d'acord vostè?

Idò, senyores i senyors diputats, passam a votació dels articles als quals es mantenen esmenes.

29 vots a favor; 26 en contra; cap abstenció.

Ara votam l'article 201. Senyores i senyors diputats, passam a votació.

37 vots a favor; 19 en contra; cap abstenció.

Finalment es passa a la votació de l'articulat on no es mantenen esmenes. Senyores i senyors diputats, passam a votació.

Unanimitat.

Per tant, es faculta els serveis jurídics de la Cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent. Aquesta presidència en conseqüència proclama aprovada la Llei municipal i de règim local de les Illes Balears.

(Aplaudiments)

IV. Debat del Dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, del Projecte de llei RGE núm. 2963/06, de reforma de l'impost sobre successions i donacions.

Passam tot seguit al debat del quart punt de l'ordre del dia d'avui relatiu al dictamen del Projecte de llei RGE núm. 2963/06, de reforma de l'impost sobre successions i donacions.

En primer lloc procedeix, en aplicació de l'article 122 del Reglament de la Cambra, el representant del Govern, en aquest cas, el Sr. Conseller d'Economia i Hisenda, fer la presentació del projecte de llei en qüestió.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la importància del projecte de llei que avui es presenta a la Cambra per a la seva aprovació definitiva és bàsica ja que afecta al final tots els ciutadans de les Illes Balears i a més, és un tema important de la política fiscal de cada govern.

L'impost de successions, a tota Europa, és un impost que ha tengut modificacions aquests darrers anys, és un impost

polèmic, per dir-ho d'alguna forma. Per exemple, als països nòrdics s'ha passat d'un tipus de tributació progressiva a un tipus de tributació de tipus fix, a Bèlgica ha quedat reduït al 3%, a Itàlia la supressió ha estat total, a Portugal també totalment suprimit, és a dir, que a molts de països europeus es va en aquesta línia, França i Regne Unit han tengut reunions per parentesc molt significatives. A Espanya, és un impost estatal, però que està cedit a les comunitats autònomes, per tant, tenim capacitat normativa les comunitats autònomes, també hi ha hagut canvis significatius, la majoria de les comunitats autònomes han anat en la línia de reducció, però de molt menor calat que la que feim a les Illes Balears; dues comunitats autònomes, que són La Rioja i Madrid, governades pel Partit Popular, també la reforma va molt en sentit de les Illes Balears; a La Rioja la reducció és del 99%, a Madrid una bonificació del 99% a donacions i actualment s'està tramitant també l'eliminació de l'impost de successions. A Múrcia la deducció és del 50%; a València les reduccions de parentiu són importants; Aragó, Astúries, Cantàbria, Castella-La Manxa, Andalusia. És a dir, que també totes les comunitats, vaja, quasi totes les comunitats autònomes van a fer bonificacions o reduccions per parentiu, i qualcunes com Balears i com Madrid i La Rioja anam a ser capdavanteres en aquest tema, pràcticament amb l'eliminació de l'impost i anam en aquesta línia més avançada que ens iguala a països com Itàlia, Portugal o Bèlgica, per citar-ne alguns.

Quins són els principals objectius amb aquest projecte de llei? Idò els principals objectius que persegueix el Govern, a més de complir la seva promesa electoral, és perquè creu que és beneficiosa per al conjunt de l'economia de les Illes Balears, ja que afavorim l'estalvi. L'actual estructura de l'impost, l'actual impost suposa un desincentiu evident a l'estalvi, ja que amb molta freqüència els hereus que (...) han de pagar aquest impost poden provocar distorsions perquè es veuen obligats a haver de vendre el patrimoni que tenien generalment els seus pares o la seva parella per poder pagar l'impost; és a dir, això és una distorsió greu de l'economia, quan una persona per poder pagar un impost, ha de vendre el seu patrimoni, que ja ha pagat impostos abans per la seva compra.

Un segon objectiu que pretenem és donar suport a la família. Actualment el 70% d'aquest impost recau sobre la parella, sobre els descendents de la persona morta. Per tant cau damunt l'entorn familiar directe, com és el cas de la parella, del cònjuge, de la parella de fet o dels fills o dels ascendents, ja molt menys freqüent aquest cas, però el 70% s'està concentrant en aqueixa família directa. Per tant amb l'eliminació d'aquest impost donam suport a tota la pràctica de la família i ajudam a la seva continuïtat.

Un tercer objectiu que persequim seria donar suport a les rendes mitjanes. L'impost actualment grava bàsicament les rendes mitjanes; les rendes més baixes no estan gravades ja perquè amb (...) que hi ha actualment no estan..., els patrimonis baixos no paguen impost de successions, i les rendes més altes, amb patrimonis importants, bàsicament tampoc no tributen ja que, a causa de la utilització d'estructures empresarials, de societats patrimonials, no paguen, actualment. Per tant és un impost que nosaltres denominam injust perquè s'està concentrant en aqueixes rendes familiars mitjanes, en els patrimonis mitjans i no en la totalitat.

Un quart objectiu que perseguim és protegir l'empresa familiar. Donat que més del 90% del teixit empresarial de les Illes Balears està integrat per empreses familiars aquest impost dificulta l'entrada de les noves generacions o podria dificultar la supervivència de l'empresa, la continuïtat de l'empresa, ja que..., i desincentivant, per tant, la inversió empresarial del fundador si veu que no pot tenir continuïtat l'empresa ja que els seus hereus no poguessin fer front a aquest impost. Per tant l'eliminació de l'impost va en aqueixa línia d'enfortir el teixit empresarial d'empresa familiar, que és el bàsic a les Illes Balears.

Un cinquè objectiu que perseguim en aquest moment és simplificar la gestió de l'impost davant el ciutadà. Actualment és un impost que resulta molt difícil de calcular el que s'ha de pagar, és a dir, per la seva estructura actual pot variar entre el 7 i el 41%, però és molt difícil de determinar; per tant en aquest tema, així com ho deixam, és un impost que serà molt simplificat i anam en aqueixa línia.

I per últim també un altre objectiu és també tenir un posicionament clar davant les peculiaritats del dret foral de les Illes Balears que es recullen en el text de projecte de llei, i enfortim la seguretat jurídica i facilitam la liquidació de l'impost a tots els contribuents.

Les principals mesures que conté el projecte de llei que present en aquest moment són dues: primera, la limitació de la tributació d'herències en el cas dels grups 1 i 2, és a dir, de pares a fill, entre cònjuges o parelles de fet, i ascendents, a un tipus fix màxim de l'1%, mai no es podrà tributar per damunt de l'1% del cabal hereditari; actualment, com deia, podia arribar a ser el 40% que, com deia, podia ser confiscador fins aquest moment. L'altre tema és la limitació de la tributació de les donacions de pares a fill i també amb les mateixes condicions dels grups 1 i 2, cònjuges, parelles de fet i ascendents a un tipus màxim del 7%; així coincideix, és a dir, l'impost que quedaria de les donacions, amb l'actual impost de transmissions patrimonials, és a dir, aquell 7% de tipus fix.

Amb la claredat que també un dels grans problemes que tenim a les Illes Balears és el tema d'habitatges i que per al tema de donacions per un primer habitatge als seus fills o als seus cònjuges, és a dir, per un primer habitatge les donacions passarien a tributar al 3%, la qual cosa ha de facilitar en els casos que els pares puguin ajudar i vulguin ajudar els fills a tenir l'habitatge.

Jo crec que en definitiva, senyores i senyors diputats, el que avui plantejam és un debat més ideològic, perquè la naturalesa d'haver de canviar aquest impost és claríssima en aquest aspecte, és a dir, ja he citat els casos d'Europa i de les diferents comunitats autònomes. És a dir, és el debat de com es crea més riquesa a les Illes Balears, com es fa més política social, com es creen més llocs de feina, amb quina política fiscal creariem més riquesa a Balears i podríem tenir després més política social i més llocs de feina. És a dir, algú defensa que s'han d'apujar impostos, és a dir, generalment els partits d'esquerres han defensat aquesta pujada d'impostos, i nosaltres defensam que l'abaixada d'impostos pot generar més activitat econòmica i al final es recapta més i es pot fer més política social i creació

de més riquesa a les Illes Balears amb una abaixada d'impostos com la que avui proposam.

És a dir, si analitzàssim la política feta els darrers anys, és a dir, entre el 2000 i el 2003, pel govern anterior, veim que va ser una clara política d'apujada d'impostos; l'any 2000, el primer any de govern -varen entrar el 99, per tant el primer any de govern-, es va pujar del 6 al 7% l'impost de transmissions patrimonials, la qual cosa va ser un increment en aquest impost del 16,7%; això ha suposat 230 milions d'euros de recaptació més i ha afectat 156.900 contribuents; és a dir, en aquest sentit ha tocat a molta gent. El mateix any també es va pujar la tributació sobre el bingo amb un increment del 30%, increment que va recaure sobre els premis, per tant no sobre les empreses sinó sobre els jugadors del bingo, i ha reportat, ha tengut un efecte d'increment de 47 milions d'euros d'increment fiscal, de recaptació, i en alguns casos després ha produït efectes col·laterals, com és tancament d'empreses i destrucció de llocs de feina. També en el mateix any 2000 es va pujar el tema de la pressió fiscal sobre les màquines de joc tipus B i C, és a dir, es va incrementar en un 8%, és a dir, 9 milions d'euros ha representat aqueixa mesura. I també es va incrementar en un 10% tota la taxa que grava el joc de casinos gravant tot el sector amb 7 milions d'euros més.

L'any 2001 es va crear un nou tribut que va entrar després en vigor l'any 2002, l'impost de l'estada a empreses turística d'allotjament, conegut com a ecotaxa, que va representar un increment de 83 milions d'euros durant pràcticament els dos anys que va estar en vigor, i es varen veure afectades 1.200 empreses turístiques i quasi 20 milions de visitants, de turistes nostres que varen haver de pagar aquest impost mentre va durar en vigor, perquè després es va derogar l'octubre del 2003.

L'exercici del 2002 es va fer una altra pujada, encoberta en aquest cas, que va ser l'apujada de l'impost de transmissions patrimonials i de successions i donacions a base d'incrementar els seus valors, és a dir, no passant -com vaig dir l'altre dia- no passant pel Parlament sinó a base d'incrementar els seus valors. Per tant l'impost es va incrementar en un 18 i un 45% aquest..., transmissions patrimonials en un 18%, i a afectes en successions i donacions en un 45%. És a dir, aquests impostos han afectat, és a dir, han donat 264 milions d'euros i 111 milions d'euros en el de transmissions patrimonials i successions.

Al mateix temps he de recordar que això va tenir una davallada de l'activitat econòmica que va tenir repercussions en les previsions l'any 2002 de l'IVA, del que s'havia previst de recaptació de l'IVA, que es varen recaptar 100 milions d'euros menys del que s'havia previst, ja que es va aturar, com deia abans, l'activitat econòmica per aquest major increment que es va anar fent constantment. És a dir, que el cost total de les mesures adoptades pel pacte han tengut una repercussió de 750 milions d'euros d'una forma directa, i si tenguéssim en compte el que ha hagut d'aguantar la comunitat autònoma per menors ingressos de l'IVA idò pujaria a 851, però 750 milions d'una forma directa.

Des del principi de legislatura varem crear un model fiscal diferent, una política fiscal que en principi varem dir que neutra, a pesar que al final ha estat d'abaixada, i varem actuar.

Sí que varem fer una apujada de l'impost d'AJD, d'actes jurídics documentats, la qual cosa ha reportat, aquest increment del 0,5 a l'1%, 198 milions d'euros. Però evidentment, com deim, les abaixades fetes les hem duites a terme amb l'abaixada de transmissions patrimonials per a primers habitatges dels joves al 3%, és a dir, aqueixa la mesura va reportar 24,7 milions d'euros d'abaixada, de menor recaptació; en AJD el 0,5% també per als casos mateixos citats d'habitatges de joves 4 milions d'euros menys; en beneficis fiscals l'impost de successions i donacions 39 milions d'euros totes les mesures preses fins a dia d'avui; l'eliminació de l'impost de successions l'any 2007 representarà 46 milions d'euros menys, i evidentment l'eliminació de l'ecotaxa de 126 milions d'euros; i mesures sobre l'IRPF de 36 milions d'euros.

Per tant el conjunt de mesures 198 milions per increments i 277 milions de mesures que han produït baixades, tenim un saldo negatiu, és a dir, un saldo d'abaixada d'impostos de 79 milions d'euros. Per tant no tan sols hem seguit una política fiscal neutra afavorint l'economia, sinó d'abaixada.

És a dir, això és el tema important, és a dir que el model del PP el que pretén és recaptar més per un increment de l'activitat econòmica, recaptar més perquè els ciutadans tinguin feina, paguin l'IRPF, recaptar més perquè vénen més turistes i consumeixen més, ja que augmenta la despesa turística, els ingressos turístics, i conseqüentment amb tots aquests temes podem abaixar tipus o eliminar o donar bonificacions als ciutadans de les Illes Balears.

La nostra política fiscal d'abaixada de tipus ens ha permès fer millores socials, i per això el debat és dir que no és apujant impostos que es fan millores socials, sinó abaixant aquests impostos o seguint polítiques fiscals actives que beneficiïn l'activitat econòmica per crear més llocs de feina i més pressupost social. Per això podem dedicar el 71% del pressupost a temes socials, com feim el 2007; per això amb aquesta política fiscal hem pogut apujar la despesa sanitària de 677 euros el 2003 a més de 1.000 euros, 1.062 euros, en quatre anys, un avanç important; passar de despesa per alumne de l'educació pública de 3.500 euros a 4.500 euros, i tenim amb aqueixa política fiscal activa d'ajuda a tota l'economia productiva, tenim 51.000 persones més treballant que fa quatre anys i també tenim menys aturats que fa quatre anys, és a dir, 4.000 aturats menys que fa quatre anys. És a dir, la política fiscal ha ajudat a fer política social i a activar l'economia.

La pregunta clara és saber què passarà amb l'oposició si qualche dia torna a governar, si eliminarà aquest..., si tornarà a posar l'impost, és a dir, si tornaran enrere en contra de la direcció europea en què està anant aquest impost, de molts de països europeus, és a dir, si ho tornarà llevar, tornarà a posar l'impost o no. Això és el tema que evidentment avui veurem amb les votacions finals.

Per altra banda, i ja per anar acabant, he de dir que és una llei que a nivell de la mesa tributària que varem crear per debatre aquest projecte de llei ha estat molt consensuada, ha sortit amb el suport de la majoria de col·legis professionals, és a dir, associacions de tot tipus que han vist una millora per a l'activitat econòmica i una millora per als beneficis de tots els ciutadans de Balears aquest projecte de la pràctica eliminació

de l'impost de successions. També tancament, és a dir, ha tengut lloances i jo citaria tan sols la del catedràtic de dret financer i tributari el professor García Novoa, que dintre d'un fòrum o un club d'un mitjà de comunicació, la va criticar com la millor reforma de les que s'havien fet fins ara a Espanya.

I per concloure, ja, perquè se m'acaba el temps, avui jo crec que és un gran dia per a tots els ciutadans de Balears i tots els ciutadans de Balears estam d'enhorabona, perquè amb la passa que esper que doni el Parlament aprovant aquesta llei avui, una llei molt desitjada, aconseguirem que aquest impost que tan sols pagaven una part dels ciutadans el deixin de pagar i que s'afavoreixi tota l'activitat econòmica, s'afavoreix també, com no podia ser d'una altra forma, tota la família, i aleshores anar avançant en aqueixa línia correcta de poder fer més política social perquè tenguem més ingressos, però ingressos més justs.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per defensar les esmenes del grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Bé, el Sr. Conseller a la presentació d'aquest projecte de llei no ha dit molta cosa nova en relació a allò que ja es va dir en el debat de totalitat sobre la llei; en tot cas..., i per tant no modificaré molt la intervenció que tenia prevista en relació a les esmenes. Sí que comentaré alguna de les coses que ha dit ara el Sr. Conseller, amb les quals nosaltres estam en desacord.

La primera d'elles és que ha dit al principi que afecta a tots els ciutadans de les Illes Balears. Home!, indirectament pot afectar tots els ciutadans de les Illes Balears perquè són uns ingressos fiscals que deixaran de produir-se, però l'impost de successions va a favor d'un segment concret de la societat, no és un benefici per al conjunt de la ciutadania. Ens posa d'exemple que altres comunitats governades pel Partit Popular han fet reformes en sentit semblant; supòs que això al Sr. Conseller ja li va bé, lògicament per a nosaltres que hi hagi comunitats del PP que hagin fet modificacions semblants no ens diu massa cosa.

No estam d'acord amb l'afirmació que ha fet el conseller que és beneficiós per al conjunt de l'economia balear ni que creï més riquesa a Balears. En qualsevol cas hi ha un tema que per a nosaltres és absolutament transcendent i que segurament per al Partit Popular no té la mateixa importància: no només és la creació de riquesa, sinó què en feim, d'aquesta riquesa que es crea, i a qui beneficia, i jo he de tornar dir, com vaig dir en el debat de pressuposts, que som una comunitat que ja estam per damunt la mitjana estatal quant a pobresa a la nostra societat; per tant el repartiment de la riquesa és molt important, no només la creació de riquesa.

Dit això hem de dir que aquesta llei ha tengut una tramitació que és molt diferent de les anomenades "lleis Rodríguez", les que vénen de la Conselleria d'Interior o fins i tot d'Educació,

en les quals, com hem vist ara fa un moment, s'ha fet un esforç per arribar a consensos amb l'oposició. En aquest cas..., en aquest cas no, en aquest cas s'ha aplicat directament el corró i no s'han mirat les esmenes que s'han presentat pels grups de l'oposició, tot i que algunes eren de caràcter molt menor o de caràcter tècnic, algunes de les que presentàvem nosaltres, i en el cas del Grup Socialista fins i tot esmenes de millora de redacció, que ni aquestes s'han volgut mirar.

Bé, en vista que la cosa és així i sembla ser que no hi possibilitat d'acord en cap de les esmenes, les havíem mantengut totes, però em limitaré a defensar les que tenen més contingut i en retiraré algunes que no són tan importants per centrar el debat, en tot cas, en aquestes que he dit abans. He de dir també que aquesta llei arriba just igual que quan es va fer el debat de totalitat perquè, com deia, no s'ha acceptat ni transaccionat ni una sola esmena. Per tant potser serà una mica repetitiu, com ho ha estat també el conseller, però és que estam en la mateixa situació.

Bé, aquesta llei va en la línia que tant agrada als partits de la dreta i que ara el Sr. Conseller ha explicat una altra vegada més, que és la rebaixa d'impostos, un discurs que es repeteix de manera sistemàtica, encara que una vegada més també hem de dir que no sempre respon a la realitat, perquè habitualment els perfils de dretes no rebaixen càrrega impositiva sinó que la traslladen, la desvien cap a la imposició indirecta, que és aquella que és més injusta, aquella que han de suportar tots els ciutadans per igual i aquella que no serveix per corregir desigualtats socials. Però, a més, hem vist que aquesta legislatura, juntament amb aquesta rebaixa que ens ve al final, el govern del PP doblava l'impost que grava les hipoteques, la qual cosa en aquests moments jo crec que és prou important.

Bé, des del nostre punt de vista volem dir que, davant la suposada bondat del fet de reduir impostos, una vegada més hem d'afirmar que la imposició directa i progressiva és l'instrument més poderós, quasi podríem dir l'únic, que tenen les administracions públiques per reduir desigualtats i injustícies socials, i en sentit contrari, en sentit contrari, cal argumentar que la pràctica desaparició d'aquest impost que ens ve amb aquesta llei és una aposta clara pel manteniment o per l'augment de les desigualtats socials, una política típicament de dretes.

I deia el Sr. Conseller a l'anterior debat, quan el debat de totalitat, que l'objectiu és la protecció de les famílies, i ara ho ha repetit, i eliminar la injustícia de les rendes mitjanes, a part d'altres argumentacions. Idò bé, nosaltres pensam que només es protegeixen determinades famílies, no la majoria, que aquestes famílies no són les més necessitades i que en comptes d'eliminar aquesta injustícia cap a les rendes mitjanes allò que provoca és una injustícia generalitzada. Citant un economista nord-americà, Paul Krugman, crec que és important aquesta cita, diu: "Suposau que us agradàs viure en una societat de rics i pobres i que volguéssiu utilitzar les polítiques públiques per tal de protegir els interessos de les famílies amb grans patrimonis enfront d'aquelles famílies sense patrimoni; què faríeu llavors? Una cosa que segur que faríeu seria eliminar l'impost sobre les successions, de tal manera que es poguessin traspasar íntegrament de generació en generació". Aquí acaba

la cita. Bé, vostès han triat viure en aquest món; serà que no els va malament, però no és allò a què aspirem nosaltres.

I d'altra banda és curiós veure que en contra del que va passar, per exemple, amb l'ecotaxa, que l'eliminaren al principi de legislatura, en aquest cas esperen al final, segurament per dos motius: perquè pensen treure rèdits electorals dins un segment que consideren el seu electorat natural, però per altra banda perquè això suposarà la pèrdua de devers 50 milions d'ingressos per a la comunitat; una pèrdua de 50 milions d'ingressos en un moment en què s'han portat les arques d'aquesta comunitat pràcticament a la bancarrota per una política d'endeutament que consideram nefasta, idò han volgut esperar i de moment l'han cobrat cada any i ara, per a la pròxima legislatura, és que l'eliminen.

Però jo els preguntaria: s'han plantejat quantes actuacions es podrien fer amb aquests 50 milions per millorar, per exemple, l'accés a l'habitatge?, per augmentar les beques o les pensions no contributives? Totes aquestes serien actuacions que van a favor d'aquells que tenen menys, però no ho volen; vostès van cap al que consideren el seu electorat natural i el volen beneficiar encara que indirectament la major part de la ciutadania en surt perjudicada.

Se sol dir, i el conseller ho ha tornat a dir, que aquesta modificació es fa per afavorir l'accés a l'habitatge. Bé, això és radicalment fals, radicalment fals. Això l'únic que fa és beneficiar aquells que reben un habitatge com a conseqüència de donació; ells ja el tendran, l'habitatge; ara els llevam càrregues impositives, però no fa absolutament res a favor de l'accés a l'habitatge dels que han de sortir als mercats absolutament desbocats que hi ha de l'habitatge. Perquè si hagués volgut fer actuacions a favor de l'accés a l'habitatge haurien regulat segurament el règim del sòl i haurien fet una altra llei que la que varen fer i retirar. Basta veure a qui l'encomanaren per veure quines actuacions volien dur a terme.

Passant a les esmenes concretes, que ja dic que no..., s'han passat per ponència i comissió però no volem dir que pròpiament s'han debatut, he de dir que retirem, perquè són menors i per centrar-nos en els temes més fonamentals, les referides als articles 4, 9, 10, 11, 25 i 26; com que he passat la numeració crec que a tots als grups i als lletrats de la Cambra no faria referència al número.

De les que queden vives tenim que en el capítol 1 als articles 6, 7 i 8 s'augmenten les reduccions estatals per causa de mort fins arribar a un 95% tant pel que fa a la transmissió d'empreses individuals com a participacions societàries. Demanam, les nostres esmenes demanen la supressió d'aquests tres articles i són les esmenes 3735, 3736 i 3737.

A l'article 12 s'estableix una reducció nova de caràcter autonòmic per a l'adquisició de béns en àrees de sòl rústic protegit. Podríem estar, podem estar d'acord amb el fet que es facin reduccions sempre que aquest rústic protegit sigui de veres rústic protegit, no amb sòl edificable, com són per exemple les ANEI de les Pitiüses per una modificació legislativa que s'ha fet aquesta legislatura. Amb propietats que són edificables a partir de 20.000 metres quadrats jo crec que no corresponen reduccions; en tot cas les reduccions que fossin

únicament pel sòl realment protegit allà on no fos possible edificar. Per tant l'esmena va en el sentit d'incloure aquesta referència a sòl inedificable. I en els punts 2 i 3 d'aquest mateix article preveuen que les reduccions es facin només que hi hagi un 33% de sòl protegit dins el conjunt de la propietat; demanam la supressió també d'aquesta referència al 33% mitjançant les esmenes 3742 i 3743.

Passant al capítol 3, de bonificacions i deduccions sobre la quota, ens trobam a l'article 16 una bonificació del 99%, i sigui que ho deixa absolutament en res, que s'ha d'afegir a la reducció de la base imposable. Per tant no estam d'acord amb això i volem suprimir-ho també, i en aquest sentit és l'esmena 3744.

A l'article 19, deducció autonòmica per causa de mort, juntament amb l'article 35, que és la deducció per adquisicions lucratives entre vius, són l'autèntic bessó d'aquesta llei i deixaríem, si m'ho permeten, per al final el seu comentari.

Passam ràpidament als articles 22, 23 i 24, que es regulen reduccions en adquisicions lucratives. Amb més motiu que quan ho havíem dit abans, que feien referència a les de causa de mort, també ens hi oposam i demanam la supressió d'aquests articles.

A l'article 27 es fa una reducció autonòmica per donació d'habitatge habitual i s'igual a favor de descendents menors de 36 anys o discapacitats. Nosaltres entenem que es faci per als discapacitats, però no que s'equiparin els menors de 36 anys, que amb l'esmena 3752 intentam corregir aquesta situació.

Els articles 29 i 30 regulen les reduccions per donacions dineràries, perquè els pares entreguin als fills una quantitat de diners per a compra d'habitatge o fins i tot per constitució d'empreses. Proposam també la supressió d'aquests articles.

I passant a aquells més importants, el 19 i el 35, en el cas del 19 deixa la quota en un màxim de l'1%, com ha dit també altra vegada el Sr. Conseller, a l'1% en el cas de mort, la qual cosa s'assembla molt més a la voluntat de fer desaparèixer l'impost que modificar-lo; en el cas de les transmissions entre vius queda en un 7% únic aquest impost. I tot això és una vegada fetes les reduccions, deduccions, bonificacions; aquest únic tipus impositiu elimina qualsevol criteri de progressivitat fiscal, no té en compte la capacitat econòmica del contribuent i afavoreix les grans herències i el manteniment de la posició econòmica i social dels seus hereus. Nosaltres pensam que, tot i ser dubtós que la tributació per allò que rep en concepte d'herència o donació hagi de tenir un tractament fiscal que sigui millor que aquells ingressos que es produeixen com a conseqüència del treball personal, també entenem que hi ha una percepció popular bastant estesa que pensa que allò que serveix per garantir la seguretat econòmica dels descendents o cònjuges, i que sigui conseqüència, com se sol dir, de tota una vida de treball, hauria de tenir un tractament especial. I és cert que en aquesta situació es troben petites herències i donacions entre familiars molt propers, bé, a això nosaltres no ens hi oposaríem.

Si des del grup majoritari s'hagués volgut actuar sobre aquestes situacions que dèiem injustes, s'haurien considerat les esmenes que fèiem des del nostre grup, s'haurien considerat aquestes esmenes perquè el que proposen és deixar fora de la tributació allò que pugui ser aquesta transmissió d'una petita herència del fruit, com dèiem, dels anys de treball, però no per transmetre sense imposició herències importants. Nosaltres fèiem una proposta, que hauria estat perfectament esmenable, corregible, però que era deixar una deducció de 20.000 euros fora de la tributació, això suposaria que aquelles herències inferiors als 150.000 no tributarien, però a partir d'aquí, sistema progressiu; perquè no és el mateix rebre una petita herència, fruit dels anys de treball, que rebre una herència important, una herència que siguin moltes propietats. Vostès ho deixen absolutament igual amb aquelles herències petites o mínimes o amb aquelles grans herències, aquest és l'objectiu real que vostès persegueixen, no d'altres que diuen.

Si volien corregir injustícies del que és aquesta petita herència, la qual dóna una certa seguretat econòmica als descendents, podrien haver actuat en aquest sentit o amb esmenes d'una altra característica, però deixant, salvant les petites herències, no salvant de manera indiscriminada també les grans herències, com és el projecte que vostès han duit a aquest Parlament i sobre el qual ara feim el darrer debat.

Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per defensar les esmenes i els vots particulars del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat Sr. Boned i Roig, per un temps de quinze minuts.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Després d'algun altre aplaçament per fi tenim l'oportunitat de celebrar aquest debat sobre les esmenes parcials que es mantenen vives al Projecte de llei de successions i donacions. Jo voldria començar la meua intervenció recordant una primera crítica que ja vàrem ressaltar en el debat de l'esmena a la totalitat, esmena a la totalitat sobre la qual més endavant els matisaré algunes qüestions; en aquell debat record que vàrem dir que una de les crítiques que fèiem nosaltres passava pel fet d'haver esperat els darrers mesos d'aquesta legislatura dur a aprovació d'aquest Parlament una proposta com la que aquí tenim avui. Enteníem en aquell moment i entenem ara també que es posa de manifest que, sent aquest un tema que per un costat vostès diuen que és molt important, però vostès mateixos no li han donat aquesta importància que s'han encarregat de ressaltar en algunes ocasions, perquè si no ens preguntam que, tal com ha acabat d'assenyalar, una vegada més, el Sr. Conseller, a la seva intervenció, que produirà determinats beneficis, si aquests beneficis són tan importants és difícilment comprensible per què s'ha esperat fins ara a tramitar aquesta proposta i no s'ha duit a aquest Parlament amb més antelació.

A l'esmena a la totalitat expressarem la nostra discrepància i aquella era la base de la presentació d'aquella esmena, fonamentalment per la fórmula de tramitació d'aquesta llei, en el moment que es feia i com es va orquestrar. També és cert que expressarem discrepàncies referents algunes d'aquestes de caire tributari general i també fiscal; per cert, referint-nos al tema purament fiscal i ja que el Sr. Conseller hi ha fet referència, sí voldríem recordar que, si bé hem tengut l'oportunitat de discrepar en nombroses ocasions sobre el que hem d'entendre per pressió fiscal i si en aquests moments aquesta pressió s'ha incrementat o s'ha rebaixat, jo li he de dir una vegada més que vostès defensen una política fiscal que en diuen neutre, però que aquesta suposada neutralitat no és més que una interpretació molt lliure que fan vostès i que poca cosa té a veure en realitat amb el que s'està aplicant des de la Conselleria d'Hisenda. Contràriament al que vostès venen defensant sistemàticament, el nostre grup els ha dit una vegada rera altra que la pressió fiscal la venen incrementant any rera any, no és cert que la baixin, com s'ha tornat a dir per part del Sr. Conseller a la seva intervenció, en la nostra opinió, evidentment, discrepam i supòs que sobre aquest tema hi seguirem discrepant. La suposada neutralitat no ve moltes vegades marcada, com vostès diuen, per compensar amb increments impositius determinades bonificacions, deduccions o reduccions, crec que amb xifres a qualche moment hem demostrat que els ingressos provinents d'aquests increments impositius pràcticament sempre són molt superiors a aquestes bonificacions, deduccions o reduccions, a pesar que, repetesc, segur que no ens posam d'acord amb les xifres.

Però en aquella intervenció meva sobre l'esmena a la totalitat ja vaig dir una frase, la qual no sé si es va tenir en compte o no en aquell moment, i vaig expressar, i ho torn a dir avui, que el nostre grup no s'oposa a la tramitació d'una mesura d'aquest tipus, no ens hi oposam; expressam les nostres discrepàncies i entenim que aquella esmena, i demanàvem la retirada, perquè entenim que aquestes discrepàncies que tenim amb el projecte que havia presentat el Govern, eren perfectament rectificables, retirant-lo, negociant quatre petites coses i tornar-lo a presentar, perquè eren discrepàncies que el que no podíem fer era solucionar-les amb esmenes parcials. I per això, senyores i senyors diputats, no ho hem fet, el nostre grup no ha presentat un nombre excessiu d'esmenes parcials, com hauran pogut comprovar, són onze les que s'han presentat i intentaré, ja que el nombre no és molt elevat, fer referència a cadascuna d'aquestes i intentar argumentar en la mesura del possible per què les defensam i les mantenim en aquest plenari.

La primera, són dues, fa referència a dos articles, a l'article 1 i a l'article 21, i si bé són dues esmenes, l'objectiu que persegueix és exactament el mateix perquè el que proposam és substituir la paraula "millores" per la paraula "augmentos". Jo record que s'ha argumentat a qualche ocasió, i crec que va ser en comissió, si no ja me corregiran vostès mateixos, que per part del Grup Popular s'argumentava en contra de la nostra esmena que en matèria de reduccions la normativa estatal estableix el que podran fer les comunitats autònomes en aquesta matèria i que serà mantenir-les en condicions anàlogues a les establertes o millorar-les. Clar, si vostès agafen literalment aquest text i diuen, bé, com que posa que hem de millorar-les, doncs posam "millores", però jo crec que això és fàcilment interpretable, i que en cap cas substituir la paraula "millores"

per "augmentos" va en contra de cap normativa estatal. Crec que de qualche manera aplicar el terme "millores" aquí és un terme inusual i extravagant dins el context de la legislació tributària estatal precisament. Per això el que s'ha de fer és aplicar el que diu la legislació estatal i si es pot fer una millora que ho sigui, però el que s'ha de reflectir en el text és què significa aquesta millora i és això el que es proposa amb aquestes dues esmenes per part del nostre grup.

Hem presentat també una esmena a l'article 4 i proposam eliminar dos apartats del punt 3, els apartats a) i b). I me m'agradaria, perquè serveixi i perquè s'entengui clarament l'argument, perquè nosaltres el que entenem és que el que diuen aquests dos punts a) i b) de qualche manera ja queda clarament reflectit en el contingut del punt 1 d'aquest mateix article i, perquè serveixi de referència, els diré que aquest punt 1 diu "... amb el límit de tal per a cada subjecte passiu, sempre que els drethavents siguin el cònjuge, els ascendents o els descendents, o els parents col·laterals majors de 65 anys que hagin conviscut amb el causant durant els dos anys anteriors a la defunció." Quan passam al punt 3, apartat a), diu "Els hereus han de complir els requisits de parentiu amb el causant que exigeix la llei.", que això és el mateix que diu aquest punt 1, i el punt b) diu que "El requisit de la convivència amb el causant durant els dos anys anteriors a la seva defunció per generar el dret a la reducció només és exigible als parents col·laterals majors de 65 anys", que també és el que deia el punt 1. Per tant, entenent que el que fa és repetir el mateix argument en dos punts diferents d'aquest mateix article és per això que la nostra esmena simplement el que proposa, en base a aquest criteri, és eliminar aquests punts a) i b).

A l'article 5 hi hem presentat dues esmenes, la primera és de substitució, i la segona, de supressió; proposam suprimir el límit que marca l'article de 12.000 euros, i per altra costa proposam substituir la frase del "cent per cent" per la del "setanta-cinc per cent". L'argument bàsic és que aquest article fa referència sobretot al tema de les assegurances de vida; en alguns casos el tema de les herències o el que s'entén bàsicament com a successió o donació no és exactament el que podem entendre com ser titular o beneficiari d'una assegurança de vida, i per això entenem que potser seria millor aplicar aquest percentatge i eliminar el límit que fixa aquest article.

A l'article 14, l'article 14 pareix molt senzill però pareix que també s'ha complicat, perquè nosaltres el que proposam amb l'esmena és substituir, no, una addició i és afegir el terme "si escau" al punt 5.c) concretament. I pareix que això ha generat un conflicte que no acabam d'entendre, però l'únic que nosaltres ho feim perquè pareix deduir-se de la redacció actual d'aquest punt que sempre hi haurà una societat conjugal, i cal assenyalar que no sempre serà així, sobretot quan hem de tenir en compte que a les nostres illes predomina el règim de separació de béns, i crec que per tant així ens asseguram que no hi haurà confusió amb la interpretació d'aquest punt.

A l'article 16 el que hem proposat és una substitució que, en realitat, del que es tracta és afegir un nou punt, i és que la redacció actual de l'article quedaria com a punt 1 i afegiríem un punt 2. Aquest punt 2 fa referència a també fer extensiva la bonificació als descendents a partir de 21 anys i als cònjuges que aquí se'ls deixa fora i no se'ls té en compte. Entenem que

seria de rebut que aquests també tenguessin el corresponent benefici que suposa aquesta bonificació.

La de l'article 21 ja hi he fet referència quan parlava de l'esmena que hem presentat a l'article 1, perquè és exactament la mateixa, substituir la paraula "millores" per "augmentos".

I ara sí que faria referència a dues esmenes de supressió; he dit abans que només hem presentat 11 esmenes i contràriament al que a qualche moment s'ha manifestat per part de la portaveu del Grup Parlamentari Popular la majoria de les esmenes que hem presentat no són de supressió, només presentem pràcticament dues que són de supressió, que són les que ara intentaré argumentar. I a més, les presentem perquè crec que de qualche manera suposen repeticions innecessàries d'arguments que ja figuren a la legislació vigent en aquests moments, per tant potser entenem que hi sobra repetir aquests arguments en el text d'aquesta llei; concretament la que fa referència a l'article 43, entenem que es repeteixen els mateixos arguments que ja figuren com a obligacions que conté les que estan recollides a la Llei 11/2002, les quals fan referència concretament als notaris, i per tant entenem innecessari repetir aquestes mateixes obligacions. I el mateix passa amb l'article següent, amb l'article 44, i amb referència a la Llei 10/2003, però en aquest cas no són els notaris sinó els registradors de la propietat. Ressaltar que ni a un ni a l'altre s'especifica, en aquests articles d'aquest projecte, quines seran en concret aquestes obligacions, es remet al text de les dues lleis, i per tant si ja està recollit en aquestes lleis, doncs creim que potser seria suficient.

A l'article 46 també hi hem presentat una esmena i proposam substituir el punt 1 d'aquest article 46, pel fet que entenem que fa referència al terme "caducitat" d'una manera incorrecta. Entenem que el text alternatiu que nosaltres proposam i que concretament ve a dir que "el termini màxim per resoldre i notificar la resolució en els procediments de gestió tributària, relatiu a l'impost regulat en aquesta llei, és de sis mesos", crec que recull amb més claredat quina ha de ser la proposta i l'esperit, sense utilitzar aquesta paraula de "caducitat" que en la legislació administrativa no acaba de ser del tot correcta, i és per això que proposam aquest text alternatiu que entenem que en qualsevol cas no altera el més mínim el sentit que persegueix aquest article i concretament aquest punt.

I per acabar, una darrera esmena que hem presentat és una nova disposició final única, amb l'únic objectiu que quedi clar i es faci la referència a la necessitat de desplegament d'aquesta llei; per això el que proposam és una nova disposició addicional i l'única passaria a ser disposició final primera i hi hauria una segona que, concretament, diria que "S'autoritza el Govern de les Illes Balears perquè dicti les disposicions necessàries per al desplegament d'aquesta llei". Això que pareix de pura lògica no figurava en el text del projecte que se'ns ha presentat i entenem que, en qualsevol cas, serviria per clarificar el contingut global d'aquest projecte.

Assenyalar que, com hauran pogut comprovar, les nostres esmenes no persegueixen cap objectiu d'obstaculitzar sinó més aviat tot el contrari, intentam amb aquestes esmenes millorar el resultat final del text que haurà de ser aprovat avui aquí. I jo

agrairia sincerament a qui correspon valorar les esmenes que estan presentades que es prenguéssin la molèstia de llegir-les detingudament i comprovaran que no pretenen, amb aquestes esmenes, res que no sigui millorar i aportar, en la mesura del que ens és possible, que el resultat final del benefici que pugui suposar per als ciutadans d'aquestes illes l'aprovació d'aquest projecte sigui el més clar i el més correcte possible. Per tant, les esmenes estan presentades amb un esperit absolutament constructiu i ens agradaria que amb aquest mateix esperit constructiu fossin estudiades i tingudes en compte per part del Grup Popular i de la conselleria. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Perdó, perdó, Sr. President. Sí, és veritat que hi havia un petit aclariment que abans havia fet als lletrats, teníem uns vots particulars presentats i vull anunciar que únicament mantindrem com a vot particular, a l'article 21.2, retiram els de la resta d'articles i és per pura i simple coherència, i és perquè, a pesar de les aportacions fetes en ponència per part del Grup Popular a aquest article 21.2, com que hi mantenim una esmena amb la qual proposam que modifiqui de qualche manera aquest article, mantindrem el vot particular a aquest 21.2 i retirarem la resta.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies per l'aclariment, Sr. Diputat. Torns a favor? Torns en contra? Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Sugrañes i Barenys, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Inicialment, abans d'entrar a contestar l'oposició a aquestes esmenes, anunciar que s'acceptarà la darrera esmena, la número 3768 del Partit Socialista, que si bé és innecessària, bé, com que es tracta que, considerem que és innecessària perquè es tracta d'una competència del Govern ja establerta amb caràcter general dins la Llei 4/2001, però igualment serà acceptada.

Abans d'oposar-nos a la resta d'esmenes, manifestar que el Partit Popular té clares unes raons per presentar aquesta llei, té clares unes raons a favor de la supressió d'aquesta llei i evidentment si això no ha pogut ser abans era perquè s'havia de reconduir tot el tema econòmic d'aquesta comunitat. Quines raons són les que demostren el nostre suport a la supressió d'aquests impostos? Bé, doncs l'impost sobre successions o herències directes entre ascendents i descendents pròxims i cònjuges no té sentit des del punt de vista impositiu perquè a l'herència no hi ha una veritable circulació econòmica; no es crea nova riquesa que sigui susceptible de nova cotització; no hi ha cap increment en el patrimoni, ni moble ni mobiliari; l'única cosa que fa és que un nou propietari substitueix l'anterior sense solució de continuïtat.

També aquest tipus d'impost, quan s'aplica sobre béns immobles discrimina la propietat immobiliària sobre la mobiliària, escapant de tot tipus de contribució. S'ha donat el cas que la defunció d'un membre d'una família ha provocat ruïna econòmica a la seva família en lloc d'una causa d'enriquiment. En alguns casos el tribut absorbia fins a tres quartes parts del valor del patrimoni familiar, la qual cosa era injusta i tenia un major impacte a les classes mitjanes. Per aquesta raó, el govern del Partit Popular, no és ara, sinó durant aquests darrers anys ha anant entrant, mitjançant la Llei d'acompanyament, reduccions graduals amb la finalitat de minorar el cost o l'impacte del cost sobre les economies familiars. Des de la nostra ideologia liberal, la cessió, transmissió o donació de pares a fills o familiars en primer grau no ha de donar lloc a l'obligació tributària i a qualsevol filosofia liberal el dret a la transmissió hereditària té una consideració del dret de propietat, i per tant suposa una discriminació en funció del grau de parentiu entre hereu i testador.

Cercant l'origen d'aquest impost, aquest tipus d'imposició mai no ha tengut una funció distributiva, per molt que així ho defensin els partits que han presentat les esmenes. Es va crear en el final del segle XVIII, es va mantenir en alguns moments de suspensió i durant el segle XIX va anar aplicant-se per simples raons recaptadores. Al principi va nàixer com a una forma de caritat el que denominaven la *manda pia forzosa* del 1811 i consistia en el pagament de 12 reals a Espanya i 3 pesos a Amèrica per cada vegada que s'atorgava un testament, i aquest tribut inicialment va ser afectat al principi d'ajuda a les víctimes de la Guerra de la Independència, d'aquí el seu nom, encara que després, en Ferran VII va veure que era una forma d'incrementar ingressos a l'Estat i per això ho va mantenir, simple element recaptador.

Evidentment, aquí l'objecte que persegueix el Departament d'Economia i Hisenda amb aquest projecte no és aquest sinó que és donar suport a la família, ja que a l'actualitat el 70% de l'impost recau sobre l'entorn familiar més directe, i així mateix, amb aquesta modificació es volen afavorir les rendes mitjanes i baixes, ja que aquest impost grava les famílies amb rendes mitjanes, atès que les més baixes no tributen per aplicació dels beneficis fiscals ja existents, com hem anat dient anteriorment. I les altes tampoc no tributen, a causa de la utilització d'estructures empresarials.

La reforma afavorirà, el més important, l'estalvi, i és que l'estructura actual de l'impost suposa un evident desincentiu a l'estalvi, perquè els hereus es veien obligats a vendre els seus immobles. Un exemple clar que no estimula l'estalvi és el que es denomina per la doctrina la tarifa del fill pròdig i és que l'exemple de la injustícia d'aquest impost és, actualment, una vegada que es determina la quota a pagar, després d'haver-hi aplicat l'escala progressiva de l'impost, aquesta es veu multiplicada per un coeficient que va en funció del patrimoni preexistent del que hereta i pot arribar fins al 2,4. Si tenim dos germans i un d'ells es gasta tot el que guanya, mentre que l'altre estalvia per tenir un patrimoni, a l'hora d'heretar el mateix pagarà més aquell que ha estalviat que aquell que s'ho ha gastat tot.

Entrant a les esmenes dels grups, manifestar que sí, que Esquerra Unida m'ha fet arribar que havia retirat una sèrie d'esmenes. Dir que les esmenes en aquest cas, n'hi ha unes que coincideixen, tant del Grup Socialista com d'Esquerra Unida i per tant utilitzaré el mateix argument, o sigui que ens posarem en aquest moment a centrar el debat en el sentit següent: cal recordar, i això efectivament serveix per als dos grups, que ens trobem davant un impost cedit, per tant la nostra comunitat autònoma parteix d'una normativa bàsica, ens referim a la Llei 29/1987, de 18 de desembre, tipificat al seu article 20 en relació amb l'article 40 de la Llei 21/2001, com ha dit el Sr. Boned, el portaveu del Partit Socialista, efectivament, l'article 40 és el que regula el nou sistema i diu ben clar "podran regular les establertes per la normativa de l'Estat, mantenint-les amb condicions anàlogues a les establertes per aquest o millorant-les mitjançant un augment de l'import, percentatge de reducció, l'ampliació de les persones que puguin acollir-se o la disminució dels requisits per poder aplicar-la". Insisteix el portaveu del Grup Socialista en el sentit de dir que es posar "augmentar"; home, és tècnicament millor el terme "millorar", pel següent: entenem que és més correcte perquè no es tracta únicament d'augmentar, com reclama el Partit Socialista, perquè, per una banda, es parla de percentatges, però també en uns altres casos es millora a través de reduir els requisits, i en aquest cas tenim l'exemple de l'article 8, el qual es millora en el sentit de reduir, no augmentar, precisament és millorar, fer-ho reduint la permanència a cinc anys en lloc de deu, això constitueix una millora, no un augment. D'aquesta manera considerem que és molt millor agafar i simplificar els termes perquè en aquest cas i en els altres no solament no s'augmenta, sinó que, torn repetir, que en molts casos la millora, precisament, radica en una disminució per a la reducció a l'hora de demanar els requisits.

En uns altres, la 3760, s'amplia el segment, en altres casos, a la 3760 es demana substituir el percentatge del cent per cent, ens demanen de reduir-lo al setanta-cinc per cent; això no és competència d'aquesta comunitat autònoma, tornem anar a la Llei estatal 29/1987, al seu article 20, paràgraf 2.b), igual que sol·licitar que se suprimeixi la reducció dels 12.000, s'està sol·licitant a la comunitat autònoma que fem una cosa que és competència de Madrid. Madrid té fixada aquesta reducció en 9.000 aproximadament, clar, què passa? Que si suprimim, com vostès ens demanen, 12.000 euros, ens haurem d'anar a la que tenim de normativa estatal que són 9.000 la reducció, i considerem que *para esto no hacia falta este viaje*, ens quedariem igual i no caldria presentar cap llei.

L'esmena 3763, la qual és sobre l'article 16, no aporta res perquè aquí vostès no han presentat esmenes sobre l'article 19 i en no presentar esmenes sobre l'article 19, el que fan a l'article 16 és embolicar-lo i enredar-los moltíssim. I a més a més, o sigui, a part de complicar enormement la gestió de l'impost, el que també fan és que cometem un greuge molt gros perquè limiten les bonificacions als fills i al cònjuge; o sigui que deixen els ascendents fora. Prou pena tenen els ascendents, els pares o els avis que hagin d'heretar dels seus fills o dels nets com perquè vostès els eliminin, amb aquesta esmena és el que vostè ens demana.

A més a més provoquen, amb aquesta esmena a l'article 16, un problema greu d'inseguretat jurídica perquè textualment

vostès diuen “que heretin descendents o cònjuges”, “descendents de 21 o cònjuges”, clar, què passa, arribat el fet, qui és el beneficiari d’això, el descendent o el cònjuge? Això és obrir la porta, primera, a provocar inseguretat jurídica enorme, tenir enormes plets i, evidentment, si es beneficia un no es pot beneficiar l’altre. Nosaltres utilitzem la conjunció copulativa, i vostès van per exclusió, que tothom vagi a pagar.

Amb aquesta llei, sí que efectivament el que es fa és que, d’una banda, adaptem el que ens diu la llei estatal, tot en un text, anem simplificant la gestió, anem cohesionant el sistema tributari i aclarim la informació als nostres ciutadans i, quant a les esmenes de supressió dels articles 43 i 44, que és el cos de notaris i registradors, home, considerem que són necessaris, que aporten una major transparència i un major control, i és lògic que intervinguin perquè són els que donen la informació a l’administració tributària.

L’esmena 3767 a l’article 46, nosaltres sí que la trobem important, perquè parlar de sis mesos, a la llei parlem de sis mesos i que els efectes jurídics d’aquests sis mesos és la caducitat i el que no es pot fer és presentar una esmena dient “*para iniciar y resolver sis mesos*”, sense especificar quins efectes jurídics tindrà una vegada acabin aquests sis mesos. Una vegada que acabin aquests sis mesos, hem de saber a què atènyer-nos, quins efectes té, els hem de posar, no se sobreentenen.

Quant a les esmenes d’Esquerra Unida, en part queden contestades a l’inici, però aquí sí que la majoria són de supressions, ja ho sabem que parlem nord i sud. Aquí tenim la 3735, nosaltres considerem que aquesta esmena que vostè ens demana el que passa és que posa més traves, i nosaltres estem per facilitar la transmissió d’empreses familiars ens mans dels fills, perquè això, el que fa, és afavorir llocs de feina, afavorir que no es perdin i el teixit industrial i econòmic de la nostra societat. Efectivament, les esmenes d’Esquerra Unida van en contra de la filosofia d’aquesta llei, es demana suprimir les reduccions que en aquesta llei es presenten i que signifiquen que els ciutadans paguin menys, vostès diuen que els nostres ciutadans han de pagar més tant en donacions com en successions. A l’article 19 vostès provoquen una gran desigualtat i discriminació en el tribut, el fet de limitar la deducció en un màxim de 20.000 euros, faria que la majoria d’herències de pares a fills i cònjuges continuassin tributant, la qual cosa no és l’objectiu d’aquesta llei, amb aquesta llei el que es pretén és alliberar aquests col·lectius d’aquesta pressió fiscal.

Vostès, amb aquestes esmenes, el que ens demostren és que no estan d’acord que els nostres ciutadans en unes successions de pares a fills i cònjuges paguin un 1%, volen que paguin més, com tampoc no volen que en donacions paguin un 3% si es tracta d’habitatge habitual i un 7% en els altres casos. En lloc d’això, ens demanen també en donació una deducció de 10.000 euros i, evidentment, nosaltres estem perquè es pagui, que quedi fix ja un 7%, normal, i un 3% quan sigui habitatge habitual.

El fet, precisament, de ser una deducció de quantia fixa fa que es produeixi una pèrdua de progressivitat del tribut, cal tenir en compte que la tarifa del tribut és progressiva d’acord

amb el que preveuen els articles 13 i 14, de manera que el percentatge de l’impost que s’estalviarà respecte de la quota inicial a satisfer serà distint segons la quantia. Així, un contribuent la quota integral del qual sigui 20.000 euros tindrà una bonificació del 50, aquest pagarà 10.000, però a partir d’aquí significa desigualtat i discriminació, perquè tota la resta hauran de pagar.

En definitiva, totes les esmenes d’Esquerra Unida als articles 6, 7, 8, 22, 23 i 24 que tracten de supressió de reduccions no es poden acceptar perquè el que es pretén amb aquesta llei és precisament enfortir el teixit empresarial, enfortir la unitat familiar, l’accés a l’habitatge i, en definitiva, que els ciutadans en haver de pagar menys impostos generen més riquesa i més estalvi.

Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sugrañes. En torn de rèplica, pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula, Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sra. Sugrañes, afirma vostè que el PP té clares les raons d’aquesta llei, amb això coincideixo, i si no ho va fer abans va ser per determinades qüestions, Jo, sincerament, crec que és el que havia dit abans, primer perquè volien ingressar això durant el seu govern, i després perquè es volien apropiat, al final de la legislatura, perquè això creuen que és una llei que a determinats segments electorals els pot semblar molt bé i era un acte d’electoralisme, i comprenc que estigui defraudada, perquè avui ha despertat molt poca expectació aquest tema, jo crec que n’ha despertat més la primera mitja hora d’aquest plenari que ha tractat del que realment parla la ciutadania de les Illes en aquests moments. Ho sent molt per vostès, perquè fins i tot es va fer un període extraordinari per vestir, per a aquesta llei, i ara passen sense pena ni glòria, són coses de la vida. A mi també m’ha passat amb el meu mateix grup, que ni m’escoltaven perquè estaven escoltant les notícies que es referien a aquest gabinet que s’ha contractat per tapar l’escàndol d’Andratx que és molt més divertit. Jo ho comprenc, però ara estam amb això que estam.

Ha dit, Sra. Sugrañes, coses tan sucoses com “a l’herència no hi ha una veritable circulació econòmica”. Aquí ja es destapen, nosaltres ja deim que més de modificació era d’eliminació, pràcticament, però aquí hi ha totes les herències, clar, aquest és el tema, totes les herències, diuen vostès, no són una veritable circulació econòmica, i jo no sé si en el futur ja eliminaran les darreres restes que queden d’aquest tipus impositiu.

Diu també que mai no ha tingut funció redistributiva. Clar, és que en la seva política de dretes, els impostos no solen tenir funció redistributiva, és que a vostès no els agrada la redistribució, a vostès els agrada mantenir les diferències i assegurar-les, per això ni aquest ni un altre. Que s’afavoreixin rendes baixes i mitjanes, no hi estam d’acord, no hi estam d’acord, com a mínim respecte de les baixes, li proposam una

manera, aquelles herències més petites que serveixen per transmetre, per exemple, la casa familiar, si és una casa normal, no determinades mansions que es fan pel món, ens sembla bé que estigui exempta, i a partir d'aquí, sistema progressiu o una altra manera, però això vostès no s'ho han volgut ni mirar.

Ha fet algunes disquisicions, a veure si volíem que els ciutadans paguin més o menys. Bé, jo li explicaré el que voldríem, aquells que tenen menys que redueixin el que han de pagar o que no paguin, i aquells que tenen més, que paguin més. Clar, no estam descobrint res, aquesta és la base dels sistemes impositius del món democràtic europeu, com a mínim, i això, aquesta proposta seva el trastoca bastant.

Clar, és que vostès fan aquesta política fiscal o aquesta reducció de política fiscal que beneficia determinada gent, la de sempre. Per a nosaltres, la transmissió de la casa, de l'habitatge habitual que no tengués, que no estigués gravat, hi estam d'acord, ara la transmissió de Ferraris, iots o quadres d'artistes famosos, bé, aquí voldríem que es pagassin impostos, per exemple, no?, hi ha una petita diferència.

I una argumentació que es diu repetidament i ha dit ara la Sra. Sugrañes. Hi ha gent que ha de vendre part de la seva herència per poder pagar impostos, jo crec que és normal, per exemple, hi ha desajusts que s'haurien de corregir, però, per exemple, si una persona rep un petit habitatge i tal, no hagi de pagar res, i si hi ha una persona que rep un edifici d'habitatges, que tal vegada n'hagi de vendre un per poder pagar els impostos, és que no ens sembla malament, ens sembla absolutament correcte. I una altra cosa que se sol dir, i amb això acab ja, Sr. President, i que queda molt popular, és que es diu, bé, m'han deixat un pic en herència però he hagut de demanar una hipoteca per poder pagar els impostos, i això queda molt malament, i això és el que diuen que resolen. Saben una cosa?, la gran majoria de la població no rebrà un pis i, si només s'haguessin d'hipotecar per pagar els impostos, feliç seria la gran majoria de la població que no té accés a l'habitatge en aquests moments, per això estam radicalment en contra d'aquesta modificació, no estariem en contra a eliminar determinats trams menors i augmentar la progressivitat, però estam radicalment en contra i ja dic també que a la votació, en contra del que és habitual, que els articles no esmentats es voten a favor o ens abstenim, nosaltres votarem en contra de tots els articles, per sistema, perquè creim que és una llei que es fa per afavorir els de sempre i no hauria d'haver vengut a aquesta cambra i hi estam en contra de tot el conjunt.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Pel Grup Parlamentari Socialista, Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Sugrañes. Jo li havia demanat que es mirassin amb deteniment i amb atenció les nostres propostes, perquè la majoria tenien un esperit positiu, però queda clar que no ho han fet, perquè només acceptar, i encara amb reticències, una sola

de les esmenes presentades, no diu molt a favor d'aquest esperit de col·laboració. Jo li parlaré, perquè no tenc gaire temps en aquest torn, d'alguna de les propostes que vostès han rebutjat i dels arguments que ha utilitzat.

La referència a la substitució de la paraula "millores" per "augments", ja li he dit abans el que es va comentar en comissió referent a la normativa estatal. Quan li parla de millorar-les, crec que s'ha de deixar ben clar això què significa. Vostè té la possibilitat de millorar-les o no, i si ho vol fer, decideixi com ho fa, quan posam "augmentar", miri jo li llegiré el text que queda segons la nostra proposta. El text que vostè defensa diu "les reduccions regulades en aquest capítol constitueixen millores de les reduccions establertes per l'Estat", nosaltres li proposam que digui "les reduccions regulades en aquest capítol constitueixen augment de les reduccions establertes". Vostè m'ha parlat d'unes reduccions molt particulars, en qualsevol cas el que fa és augmentar les reduccions, si ningú no li diu que no estigui bé i que el que diu la llei estatal no sigui correcte, però entenem que per pulcritud del mateix text, no estaria de més tenir en compte aquest suggeriment.

A una altra esmena, la que fa referència a l'article 14, que crec que no hi ha fet massa referència, o jo no ho he sentit, on proposam afegir el terme "si escau" al text que vostès ens presenten, jo crec que feim referència a un tema molt puntual i molt concret i a un punt també que és la lletra c) del punt 5 d'aquest article, que diu "en el patrimoni preexistent del cònjuge que hereta s'ha d'incloure el valor dels béns i drets que rebi com a conseqüència de la dissolució de la societat conjugal". Nosaltres el que li deim és que, en previsió que -segur- hi haurà molts de casos, sobretot tenint en compte el criteri bàsic que s'utilitza a les nostres illes de separació de béns o a aquesta societat conjugal, no existirà ni tan sols, per això li proposam incloure les dues paraules "si escau" per a aquells supòsits en què no sigui una societat conjugal, com ho podem resoldre?, es resol així, però tenint en compte que no sempre es dona el cas d'una societat conjugal. És tan simple com això, Sra. Sugrañes.

A l'article 16. És curiós, perquè vostè em remet a l'article 19 i d'alguna manera ve a dir que nosaltres el que feim és un embolic que només suposa més inseguretat jurídica. Miri, jo aniré a l'article 19 del qual vostè em parla i llegiré només les primers línies. Diu "en les adquisicions per causa de mort -estam parlant d'adopció autònoma- els subjectes passius inclosos en els grups 1 i 2 de l'article 2 d'aquesta llei". Nosaltres, sense voler enredar i sense voler complicar més les coses, l'únic que li deim és que l'article 16 que parla de bonificacions autonòmiques, només diu "en les adquisicions per causa de mort els subjectes passius per obligació personal de contribuir que estiguin compresos en el grup 1 de l'article 2", l'únic que deim és que ho facin extensible al mateix grup 2 que contempla l'article 19, una cosa tan simple com això, no intentam enredar res. I el que li proposam i el que diu el text que nosaltres li deim és que ..., diu "els subjectes passius per obligació personal de contribuir", no sé quina complicació hi ha, si això són els descendents, que si és la dona o el marit de qui hagi mort, jo no entenc, en aquest cas, quina és la complicació. Ho diu ben clar, és per a aquells subjectes passius per obligació personal de contribuir. I punt. L'únic que

demanam és que s'inclougui el grup 2 que vostès el deixaven fora i que l'inclouen a l'article 19. Això no té gaire coherència, Sra. Sugrañes.

Als articles 43 i 44, és curiós, perquè de vegades vostès utilitzen un argument, i record que en comissió, referent a una esmena del Grup d'Esquerra Unida i Els Verds i per argumentar en contra d'alguna de les esmenes que presentaven, vostè feia referència a determinades qüestions que es repeteixen, perquè ja figuren a la normativa vigent, i deia vostè "si ja està clar allà, no és necessari", l'únic que li deim a aquests articles 43 i 44 és exactament el mateix, ja figura a una normativa vigent, per tant potser, no és cap complicació, parlem de propostes que són senzilles i que entenem que millorarien el text global a aprovar, per això enteníem que aplicant aquest mateix criteri, també es podrien tenir en compte aquestes dues esmenes.

I, per acabar, la darrera, la que fa referència a l'article 46, sobre el tema de la paraula "caducitat". Proposam substituir aquesta paraula en el punt 1 d'aquest article 46, i és que a més m'agradaria, és una cosa tan simple com que entenem que una aplicació correcta de la legislació administrativa és la que nosaltres li proposam i no la que figura aquí. Vostès diuen "en l'àmbit de l'impost sobre successions i donacions en relació amb els procediments diversos de gestió tributària, el termini de caducitat serà de sis mesos"; el que nosaltres li proposam és exactament dir "el termini màxim per resoldre i notificar la resolució en els procediments de gestió tributària relatius a l'impost regulat en aquesta llei és de sis mesos". Ja em dirà vostè si, en l'esperit d'aquest article i d'aquest punt concret ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Sí, vaig acabant, Sr. President.

... si varia o no tan substancialment com vostès intenten argumentar. Jo crec que no, que al final és el mateix i, com dic jo, per una simple qüestió de legislació administrativa, hem d'entendre que és bastant més correcta aquesta proposta.

Resumint, Sra. Sugrañes, crec que hauríem pogut tenir, prestar més atenció a les nostres propostes que, com dic, eren constructives, no eren en cap cas amb la intenció de tomar absolutament res, i jo crec que moltes vegades vostès pateixen del defecte de no tenir en compte la propostes que vénen d'aquell costat, simplement perquè vénen d'allà, crec que de vegades no hi seria de més tenir-les en compte i segur que tots hi sortiríem guanyant, vostès també.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned. En torn de contrarèplica, Sra. Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Bé, no es poden acceptar les esmenes presentades i ha quedat suficientment explicat, les esmenes s'han estudiat amb prou atenció, i els he de dir una cosa molt clara, aquí, el que hi ha, és el Sr. Miquel Ramon que se'ns ha trastocat una mica, no, per sistema, això és perquè com que aquesta llei la fa el Partit Popular, no, per sistema. I el mateix respecte del Partit Socialista, perquè començar a dir que les esmenes que ha presentat és en to positiu, home, jo tinc aquí les esmenes que ha presentat, primera, comprenc que el Sr. Boned, amb els temes jurídics no té per què tenir cap coneixement, però el que és evident és que és obligat posar quins efectes tindrà un termini i no es pot deixar obert, i s'ha de posar si serà caducitat, si serà prescripció, això és obligat, per molt que no li agradi.

I clar, hem arribat aquí, i la sorpresa de vostès, vostès tant de dir, han tingut els quatre anys per fer la llei de supressió, de l'eliminació pràctica de successions i donacions, no ho van fer, idò ara resulta que és el Partit Popular, que no s'ha pogut fer fins ara, idò ara es fa, i això és l'única cosa que els molesta, i les esmenes que han presentat vostès han estat per dir, "ala!, presentem quatre coses de pressa i corrents", perquè hem de recordar el primer dia, què va passar?, a l'hora de votar això vostès van sortir tots aquí. Què vol que li digui?

(Remor de veus)

Amb això, la política que ha fet el Partit Popular, li agradi o no, ja sé que les veritats couen ...

EL SR. PRESIDENT:

UN poc de silenci, si són tan amables.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

El que és evident és que les mesures que ha pres aquest govern el que han fet ha estat rebaixar pressió fiscal, perquè reducció de transmissions patrimonials, el 3%, ha representat una baixa de 24,78 milions d'euros; la reducció d'actes jurídics documentats, beneficis fiscals d'imposts de donacions i successions, eliminacions de successions per al 2007, eliminació ecotaxa, ... nosaltres arribem aquí eliminem l'ecotaxa i eliminem l'impost de donacions i successions, i això és l'únic que a vostès els molesta. Miri, a mi em sap molt de greu.

Amb aquesta llei el que nosaltres aconseguim és ben clar, una neutralitat normativa, que les modificacions que s'han portat a terme a l'impost no facin tributar exclusivament les rendes mitjanes que són les que actualment suporten impostos, li agradi o no, protecció de l'entorn familiar més directe, és a dir cònjuge, ascendent i descendent, i precisament el Partit Socialista amb l'esmena que ha presentat deixa fora els pares, i ho tornem a repetir, protecció del petit i mitjà empresari que pot mantenir l'empresa familiar heretada sense veure's obligat a malvendre per poder pagar els impostos, protecció major a col·lectius més necessitats, com joves i discapacitats, sistematització de tots els preceptes en una sola norma, no sé

quin mal els han fet els notaris dels registres que cada vegada s'encaparroten en treure'ls d'aquí, la qual cosa reforça la seguretat jurídica en no haver d'acudir a normativa estatal i autonòmica alhora; simplificació dels tràmits, que suposa una rebaixa de la pressió fiscal indirecta, atenció a les figures de dret civil de les Illes Balears per primera vegada, equiparació de les parelles estables i el matrimoni.

Tot això es tradueix que si s'eliminen, si es baixen els impostos directes, què fem?, (...) Un increment d'ingressos per impostos indirectes, què passa?, la gent, els impostos directes són obligatoris, en canvi tota la resta es poden escollir.

Jo és que ja no sé què dir-los més. Les esmenes es miren, s'estudien, i, Sr. Boned, jo ja sé que vostè és ..., bé, molt educat.

Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sugrañes.

(Petit aldarull a la sala)

Pregaria al públic ... Sí, Sr. Nadal? Per a fixació de posicions.

EL SR. NADAL I BUADES:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, avui per a Unió Mallorca és un dia important, perquè es compleix un compromís electoral d'Unió Mallorca, un compromís que Unió Mallorca duia al seu programa electoral i que quan va fer el pacte de governabilitat en aquesta comunitat autònoma, va exigir que s'inclogués en aquest pacte, avui el conseller el du endavant i arribam a la darrera fase, per tant, moltes gràcies, Sr. Conseller, per haver dur endavant aquest compromís d'Unió Mallorca.

Avui podríem parlar de diverses coses parlant de la supressió de l'impost de successions o de la rebaixa important. Avui podríem parlar de model territorial, de model econòmic d'una societat i de com influeix aquest impost en aquest model econòmic, fins i tot podríem parlar del model familiar de conservació del patrimoni de les persones que viuen a la nostra illa, perquè la supressió d'aquest impost influirà en aquests tres àmbits. Crec que el primer que hem de destacar avui és que les Illes Balears se situen en aquestes comunitats que fan un esforç important per reduir al màxim aquest impost, no estam en el nivell del País Basc o de Navarra que des de fa molts d'anys tenen possibilitats de fer política amb els seus impostos, molts fins i tot podrien pensar que ens queda molt de camí per recórrer en aquesta matèria, per tenir autènticament sobirania amb els nostres impostos, per poder fer realment política amb els nostres impostos, amb el que paguen els ciutadans que viuen en aquestes illes, que viuen a Mallorca, però avui es fa una passa important, i crec que això és important per a tots els ciutadans de les Illes Balears.

Crec que hi ha dos models econòmics i avui, quan sentia les paraules del diputat Miquel Ramon, que no el veig al seu lloc,

però que sí hi és, pensava que és ver, que hi ha dos models absolutament distints, tots dos respectables, tots dos molt importants, però distints. Hi ha qui creu que hi ha d'haver un estat fort, amb molta capacitat econòmica que faci tot el que no han de fer els ciutadans, i hi ha qui pensam que els ciutadans són el motor d'una societat, i que el que fa gran un país són els ciutadans que viuen en aquest país, amb l'activitat que ells generen. Des d'Unió Mallorca li vull dir que com a liberals no creim que augmentant la pressió fiscal afavorim el creixement del país, sinó que segurament és reduint la pressió fiscal que es pot fins i tot aconseguir majors ingressos per a un estat o per a una administració, perquè moltes vegades no va en el mateix sentit l'augment de la pressió fiscal amb l'augment de la recaptació, moltes vegades reduint la pressió fiscal es genera més riquesa i amb aquesta més riquesa es recapta més per poder fer més coses per a aquest país. Nosaltres, des d'Unió Mallorca com a liberals estam en aquesta posició, i creim que avui la mesura adoptada pel Govern de les Illes Balears, complint una promesa electoral d'Unió Mallorca és una bona notícia per als ciutadans de les Illes.

Podríem parlar també des del punt de vista dels beneficiaris d'aquesta reducció. Jo, Sr. Ramon, quan el sentia, em pegaven calfreds, em posava la pell de gallina, perquè vostè sembla que associa la reducció d'aquest impost amb el benefici als rics, als que més hi guanyen, i això, Sr. Ramon, li puc assegurar que és absolutament fals. Els rics, els que tenen un patrimoni importantíssim, tenen fórmules per no pagar impostos, creen societats, bé, jo desconec els sistemes, però els de sempre, els de sempre ...

(Remor de veus)

..., els de sempre, Sr. Ramon, sempre es veuen beneficiats i no paguen. Aquesta reducció d'imposts va per a molts de ciutadans d'aquestes illes que han fet més hores que un rellotge per aconseguir tenir un pis i per ventura una caseta a fora vila o a un altre poble de l'illa de Mallorca i que, amb tot l'esforç que han fet, quan aquests senyors moren a l'hora de transmetre moltes vegades s'han d'endeutar o no poden transmetre aquest patrimoni per culpa dels impostos que es paguen. Crec que la protecció del patrimoni familiar és una decisió important. Hem d'afavorir que no sigui necessari vendre el patrimoni familiar, per ventura a mans estrangeres, per pagar els impostos. Quantes finques, quantes finques passen a mans estrangeres perquè els hereus no les poden mantenir? Jo crec que amb aquesta modificació en aquesta reducció de la llei es fa un bé per als ciutadans de les nostres illes, i ja puc anunciar, Sr. Conseller, que Unió Mallorca votarà a favor d'aquesta llei de supressió de l'impost, primer, com ja he dit, perquè és un compromís electoral que avui entenem complit; segon, perquè rebaixa la pressió fiscal i creim que rebaixant la pressió fiscal es generarà més riquesa i així s'aconseguirà més recaptació d'imposts, es crearà més riquesa i es crearan més llocs de feina; i, tercer, i perquè és més important, permet conservar el patrimoni familiar en mans de mallorquins.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal.

Bé, senyores i senyors diputats, si els sembla bé començaríem les primeres votacions, que seria la del vot particular a l'article 21.2, perquè la resta m'han indicat que s'han retirat. Per tant votariem el vot particular 21.2.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

24 vots a favor, 31 en contra, cap abstenció.

Ara si cap grup no demana votació separada faríem votació conjunta de totes les esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, tenint en compte que ja se n'han retirat unes que s'han esmentat. Per tant, senyores i senyors diputats, passam a votació.

7 vots a favor, 48 en contra, cap abstenció.

Ara passarem a votar l'esmena RGE núm. 3763/06, del Grup Parlamentari Socialista. Senyores i senyors diputats, passam a votació.

21 vots a favor, 31 en contra, 3 abstencions.

Ara passarem a votar l'esmena... Perdó?

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

La 3768 s'ha de votar separada, del Partit Socialista.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, la votarem per separat. Idò ara podem votar la 3768. Senyores i senyors diputats, passam a votació.

Unanimitat, 55 vots a favor.

Ara votam la resta de les esmenes del Grup Parlamentari Socialista. Senyores i senyors diputats, passam a votació.

24 vots a favor, 31 en contra, cap abstenció.

I ara, si cap grup no demana votació separada, faríem la votació conjunta dels articles que han estat esmenats pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Senyores i senyors diputats, passam a votació.

45 vots a favor, 6 en contra, 4 abstencions.

Si cap grup no demana votació separada, faríem votació conjunta dels articles que han estat esmenats pel Grup Parlamentari Socialista. Senyores i senyors diputats, passam a votació.

31 vots a favor, 20 en contra, 4 abstencions.

I ara farem la votació de l'article 21.2. Passam a votació.

32 vots a favor, 19 en contra, 4 abstencions.

I ara, si cap grup no demana votació separada, faríem votació conjunta del títol del projecte de llei..., bé, tota la resta,

per no llegir-los, tota la resta. Senyores i senyors diputats, passam a votació.

52 vots a favor, 3 en contra, cap abstenció.

Per tant es faculen els Serveis Jurídics de la Cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions aquesta presidència proclama aprovada la Llei de reforma de l'impost sobre successions i donacions.

(Aplaudiments)

Senyores i senyors diputats, recomençarem la sessió a les 17,15.

V) Debat del Dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals, de la Proposició de llei RGE núm. 4726/06, d'atribució de competències als consells insulars de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa i Formentera en matèria de joventut i lleure.

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes, senyores i senyors diputats. Passarem seguidament al debat del darrer punt de l'ordre del dia, relatiu al dictamen de la Proposició de llei RGE núm. 4726/06, proposta d'atribució de competències als consells de Mallorca, Menorca i Eivissa i Formentera en matèria de joventut i lleure.

En primer lloc passam al debat de les esmenes que es mantenen a la proposició de llei en qüestió. Per defensar l'esmena del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds intervé el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Molt breument, perquè jo crec que en aquestes transferències, tal com està ara la situació, no hi ha discrepàncies fonamentals. En tot cas n'hi ha hagut abans, i simplement és constatar una vegada més que aquesta única transferència d'aquesta legislatura, que es fa al final de la mateixa, idò arribi amb problemes, arribi sense que l'assumeixin tots els consells insulars. Per tant ha estat una legislatura bastant estèril pel que fa a les transferències cap als consells insulars, a potenciar en aquests mateixos consells insulars.

És una transferència que per aquest motiu, que no arriba a tots els consells, jo crec que neix coixa. S'ha tramitat sense comptar amb l'acord del Consell de Mallorca, la qual cosa no és una novetat, però en qualsevol cas crec que és un fet que és de lamentar, no és una bona situació, allò correcte és que les transferències es facin a tots els consells i la veritat és que no s'entén massa bé com és que no ha estat possible que el Govern i l'equip que dirigeix el Consell de Mallorca, que tenen un pacte de legislatura, no han pogut arribar a un acord.

No vull dir res més, jo crec que és una mica estèril en aquests moments dir si la culpa ha estat a una banda o a l'altra,

si les quantitats eren les adequades o no eren les adequades. He de constatar, això sí, que és una transferència que no arriba a tots els consells i que això és un fet a lamentar. Però, bé, ha estat acceptada pel Consell de Menorca, també pel d'Eivissa i Formentera, i per a nosaltres això és prou motiu, tot i lamentar el que he dit abans, perquè hi votem a favor.

Sobretot en el cas de Menorca està claríssim: hi ha hagut una participació del Consell de Menorca, estan d'acord amb aquestes transferències i les poden tirar endavant. Una mica més complicat és el cas del Consell d'Eivissa i Formentera, que també ha manifestat la seva acceptació, però hem de tenir en compte que ara transferim cap al Consell d'Eivissa i Formentera, aquest consell està previst que es dissolgui en molts pocs mesos, a partir de l'entrada en vigor de l'Estatut d'Autonomia, i potser ja s'hauria de preveure què passa perquè a la vegada s'haurà de tornar a transferir, potser, alguna cosa. I vull deixar constància aquí també que això no està previst, que a la Llei de transferències ve la relació de competències que es transfereixen al Consell de Formentera, que no és el sistema que nosaltres hauríem desitjat, creim que no és el sistema que preveu el projecte de reforma d'Estatut d'Autonomia però és el que hi ha; bé, allí no vénen reflectides les competències de joventut per a Formentera ni tampoc no vénen reflectides aquelles que puguin arribar a continuació de l'aprovació de l'Estatut i del Consell de Formentera, amb la qual cosa les transferències de joventut quedaran als llimbs. Ara que l'església catòlica ha fet desaparèixer els llimbs, en aquest parlament els tornam a inventar perquè quedaran allí: no estan a la relació d'aquelles transferències que ja s'han produït i que s'han de traslladar, ni estan a les futures, perquè això s'aprovarà avui abans que la Llei de transferències.

Bé, és una mica complicat. Jo sé que econòmicament estan molt poc dotades, no són unes transferències que suposin una quantitat molt important, i quant a immobles l'únic immoble que es transfereix al Consell d'Eivissa i Formentera està situat a Eivissa, no hi ha problema, però bé, al final queda clara només per al Consell de Menorca. Ja està bé, ja n'hi ha prou, són unes competències que desitjaven, que les volen gestionar, hi ha un acord i això ens sembla molt bé.

Nosaltres havíem fet quantitat d'esmenes, però quantitat d'esmenes que eren de caràcter tècnic, simplement perquè ja érem conscients que no quedaria la llei tal com va arribar; ens va arribar com a transferència a tots els consells i sabíem que això no passaria. Totes les nostres esmenes de caràcter tècnic si no s'han acceptat s'han assumit perquè el partit majoritari les ha presentades en el mateix sentit, aquí està resolt, i la resta d'esmenes que teníem era recollir suggeriments que s'aportaren després per part del Consell de Menorca i que des del nostre punt de vista milloraven la redacció. Se n'han acceptat algunes d'elles, també; ens queden pendants dues esmenes; amb la 6231 a l'article 1 apartat 2 nosaltres proposàvem que s'eliminàs el text final d'aquest apartat 2, que és una sèrie de cauteles, de precaucions per limitar d'alguna manera el poder dels consells i mantenir tuteles per part del Govern de les Illes Balears. Continuem pensant que el millor seria eliminar-lo, però en vista que el grup majoritari ha acceptat llevar la referència "limitacions" i que altres grups ho han acceptat, nosaltres estaríem d'acord i la retirariem.

I en queda únicament una, que també va en el mateix sentit que venia del Consell de Menorca, que enteníem que millorava o entenem que millora la redacció i suprimeix aquestes cauteles, que és suprimir de l'article 16 l'apartat 1, que manté potestats reglamentàries per part del Govern de les Illes Balears. Al final això és el que queda. Sembla ser que per al Grup Parlamentari Popular fins i tot hi hauria disponibilitat per oferir una transacció i a nosaltres ens agradaria acceptar-la, de tal manera que si aquesta llei ja surt amb l'inconvenient greu, des del nostre punt de vista, que no s'assumeixi per part del Consell de Mallorca, no hi hagi altres problemes i aquells consells que l'assumeixin estiguin conformes amb aquest redactat. Ja dic, ens queda aquesta esmena i tenim la més bona predisposició a arribar a acords si se'ns ofereix la transacció que s'anunciava per part del Grup Parlamentari Popular.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, en primer lloc vull saludar i agrair la presència en aquesta cambra, en aquesta sala de plens, dels responsables de joventut del Consell Insular de Menorca, conseller i director insular, i del president del Consell de la Joventut de les Illes Balears. Sempre és d'agrair que aquells que gestionaran la joventut estiguin amatents als debats que feim en aquesta cambra.

Jo vull començar la meua intervenció assenyalant que no és usual, ni tampoc no és freqüent, és ho assegurat, que un membre del nostre grup pugui a aquesta tribuna amb un cert grau de satisfacció. De fet crec que en el meu cas és la primera vegada en tota la legislatura que em puc sumar a un projecte de llei per mor que ha assolit un consens, diguem-ne, acceptable. I avui en principi aquest és el cas, i és que sincerament la tònica general d'aquest govern al llarg de tota la legislatura ha estat, al nostre entendre, la constant unilateralitat -així ho hem denunciat per activa i per passiva-, l'acció de govern basada en decisions partidàries i partidistes, lluny de qualsevol esperit de consens. Però si bé açò ha estat la tònica general, avui tal volta podem parlar d'una excepció, que jo no sé si confirma la regla, però que de ben segur no té gaire precedents en els darrers tres anys i mig.

Per altra part aquesta manca de precedents jo crec que és ben bona d'explicar, no té cap secret, en realitat: és la primera i per tant l'única transferència als consells insulars aprovada amb aquest govern, i encara serà feta a les acaballes de la legislatura. Se sol dir que mai no és tard quan arriba, i jo afegiria que segur que mai no és tard quan arriba prest, i aquesta llei no arriba prest. Però almanco, i d'açò ens hem de felicitar, no queda sense fer, almanco no va a parar al mateix lloc que la transferència en promoció turística, promesa pel Partit Popular i després negada i desdita pel Govern de les Illes Balears, del Partit Popular.

Però bé, entrem llavors, ja és l'hora, a parlar més concretament de la llei que avui ens ocupa. Jo no vull deixar de dir que el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista lamenta, lamenta, que l'atribució de competències no es faci als tres consells insulars. Lamenta que el Govern mantengui aquestes competències pel que respecta a l'illa de Mallorca. Creim que si bé l'avanç competencial dels consells no té per què ser simètric, no té per què ser-ho, hagués estat convenient i bo que també el Consell Insular de Mallorca hagués pogut assumir les competències en matèria de joventut i lleure.

Jo no m'estendré gaire en aquest tema, ja se n'ha parlat en aquesta cambra i no és el moment, crec, de retreure greuges ni de qualificar les motivacions que ho han fet impossible. Em pertoca la defensa d'esmenes i en aquest sentit, abans de res, vull retirar la nostra esmena 6352, que intentava establir un augment de la dotació econòmica de la transferència per possibilitar que el Consell de Mallorca l'assumís. Concretament i textualment a la nostra esmena assenyalàvem que "atès que la població de Mallorca suposa un percentatge molt elevat respecte al global de la comunitat autònoma de les Illes Balears, i amb la finalitat de compensar els desequilibris territorials, s'ha d'incrementar l'import corresponent al Consell de Mallorca amb la quantitat de 558.430 euros". Sincerament el nostre grup parlamentari, des de la seva vocació insularista, que ningú no pot posar en dubte, però a la vegada també des de la seva visió de les Illes Balears com una realitat complexa però nacional, pensa que només tindrem un país fort si el govern de cada una de les Illes, de totes les Illes, és fort, amb amplis àmbits competencials, amb finançament adequat i amb una capacitat d'autogovern inqüestionada. Per tant vull reiterar que haguéssim volgut que el Consell de Mallorca pogués -i no dic volgués, dic pogués-, amb la dotació adequada i suficient, assumir les competències en joventut i lleure.

Però, bé, vist com ha anat la tramitació en ponència i en comissió, on s'ha eliminat qualsevol referència de la llei a Mallorca, aquesta esmena ja no té sentit en absolut, almanco des d'un punt de vista operatiu; des d'una òptica política el manté absolutament, el sentit, però operativament no, i per tant en aquest moment, com ja he dit, la retiram, esmena 6352, 6352.

I per continuar parlant d'esmenes em permetran, senyores diputades i senyors diputats, que faci una reflexió global. La línia del nostre grup parlamentari ha estat, amb aquesta llei però també amb tota la resta que l'han precedida, de realitzar propostes de millora, esmenes que aportessin solucions a problemàtiques que podien generar-se i, en definitiva, esmenes en positiu més enllà dels legítims interessos de partit. En aquest sentit hem de reconèixer i celebrar, i ho hem de dir clar, celebrar, que la gran majoria de les nostres esmenes han estat acceptades i en conseqüència incorporades a l'articulat de la llei, esmenes que feien referència a la potestat reglamentària, a la xarxa balear de serveis d'informació juvenil, a la coordinació interinsular, etc., etc. És evident que açò ha implicat una millora qualitativa de la llei, i en aquest sentit podem retirar i retiram ara, també, l'esmena 6343, per mor que ens sembla que ja queda prou clara en el text final que avui debatem la capacitat reglamentària dels consells insulars; l'esmena 6343.

Hem de dir llavors, i açò ho hem de dir clarament, que en aquest aspecte ens trobam amb una llei de transferències bastant respectuosa amb la nova arquitectura institucional que es prefigura en el nou estatut. Jo vull subratllar que açò és important perquè no podem dir el mateix, ni molt manco, d'altres projectes legislatius aprovats per aquesta cambra, però tot i que açò ens satisfà, certament ens satisfà, no ens basta, i ara he d'explicar per què no ens basta: per un senzill motiu, perquè constantment observam i patim que competències transferides als consells amb caràcter de pròpies són vulnerades amb contínues invasions competencials des del Govern, i per açò la llei no basta, haurem de veure -i en açò estarem vigilants, els ho assegurem- quina aplicació es fa de la llei, perquè hi ha dos aspectes fonamentals que poden desvirtuar i fins i tot crear conflictes en l'aplicació d'aquesta llei, dos aspectes; em referesc a la quantificació econòmica i a la viabilitat real de la transferència d'algunes instal·lacions, per una banda, i, per l'altra, a l'abast d'allò que la llei atribueix al Govern.

M'explicaré. Primera qüestió: algunes de les instal·lacions seran assumides pels consells mitjançant un conveni posterior, i m'explicaré; primera qüestió: em referesc concretament a l'alberg de Sa Vinyeta a Menorca, a Ciutadella; voldríem que aquest conveni que estableix una disposició addicional de la llei es pogués signar el més aviat possible; per al nostre grup és important signar-lo per fer efectiva i real la transferència, però açò no es pot fer a qualsevol preu, no a qualsevol preu; i per què no?, perquè abans de cedir la seva gestió cal que el Govern deixi les coses aclarides: cal que s'aporti el certificat de final d'obra, que encara està pendent, cal un pla de viabilitat que encara ara no s'ha fet, cal que no es deixi despesa compromesa que faci la seva gestió inassumible. Perquè, sincerament, des del Govern, des de la Conselleria de Presidència, concretament, s'han fet aquests darrers mesos actuacions que condicionen la gestió futura d'aquest alberg, que no tenen en compte que les competències de joventut s'havien de transferir, i no volem pensar -solem ser malpensats però avui no ho volem pensar- que açò pugui ser una maniobra per fer impossible de facto la transferència. Perquè no ens enganem: si es pacta una determinada dotació econòmica i després el Govern pren decisions que augmenten la despesa més enllà del que està pactat, llavors les coses no rutllen i no s'actua amb la més mínima lleialtat exigible en les relacions entre administracions públiques.

Senyores diputades i senyors diputats, la disposició addicional setena de la llei assenyalava que la transferència efectiva de l'alberg de Sa Vinyeta es farà mitjançant conveni entre l'Ajuntament de Ciutadella, el Consell Insular de Menorca i el Govern de les Illes Balears, i que aquest conveni regularà les condicions de cessió, ús, gestió i finançament. Llavors nosaltres esperam, des de la nostra bona voluntat esperam que la nostra preocupació sobre aquest tema sigui totalment infundada, celebraríem molt que fos així, una preocupació alarmista i totalment infundada, i que si és així el Govern, a la signatura d'aquest conveni, assumeixi les seves responsabilitats i porti el finançament necessari per fer viables les decisions que ell mateix ha pres tot just abans de fer efectiva la transferència. Açò és el esperaríem d'un govern responsable; ara ho veurem.

Però açò era una part d'aquestes dues qüestions que posava jo com a problemàtiques; passem ara a la segona qüestió. L'article 18.2 estableix textualment que "no obstant això -la capacitat reglamentària per als consells-, el Govern i l'Administració de les Illes Balears exerciran la potestat reglamentària per establir la regulació bàsica de caràcter suprainsular", i si bé és cert que en el punt següent es parla de l'exercici per part del Govern d'aquesta potestat, que es farà aquest exercici després de prèvies consultes amb els consells, no és menys cert que el concepte de consultes és força ambigu i de cap manera vinculant. En definitiva, que segons com s'interpreti això pot ser res o pot ser molt. La clàusula cautelar que suposa aquest article, a més -i açò ho hem de dir- de la redacció, que ja és prou confusa perquè distingeix entre Govern i Administració de les Illes Balears -expliquin-m'ho-, però oblida que amb al nou estatut tant govern com consells són administracions de la comunitat autònoma, aquesta clàusula cautelar, deia, que suposa aquest article, si s'interpreta malament o intencionadament, pot suposar de fet una reglamentació des del Govern que ofegui la gestió autònoma des dels consells. L'abast d'allò que és suprainsular no està definit enlloc i per tant esperam, tornam a esperar, que el Govern no caigui en la temptació d'interpretar-ho com una porta per recuperar, via reglament, allò que inicialment la llei no li atorga.

És per açò, i per evitar que aquesta possibilitat d'invasió competencial que la llei deixa oberta es concreti, que mantenim la nostra esmena de supressió del punt 1 de l'article 16. Aquest punt és precisament el que d'una manera àmplia reserva competències reglamentàries al Govern. Açò suposa, en definitiva, una espècie de cautela legal davant la capacitat reglamentària dels consells, i no ens sembla de rebut aquesta prevenció, aquesta clàusula de salvaguarda. Els consells, i ho hauríem d'aprendre tots, i hauríem ja de tenir-ho tots dins la nostra mentalitat, són institucions de la comunitat autònoma, i així ho reconeixerà el nou estatut, al mateix nivell i del mateix rang que el Govern de les Illes Balears, i aquest parlament no hauria de legislar articles profilàctics respecte a la seva gestió, hauria de limitar-se a reconèixer les funcions dels consells des de la constatació de la realitat pluriinsular de la nostra comunitat. Res més que açò, però res manco que açò.

Però bé, jo crec que ja he exposat el nostre punt de vista a bastament, crec que ja he deixat clara la postura del PSM-Entesa Nacionalista, i potser m'he estès massa i tot tenint en compte que s'ha acceptat la majoria de les nostres esmenes i que només ens en queda una de vida, però encara, si més no, em permetran una valoració final. Ens trobam davant la primera i única llei de transferències que aquest govern ha propiciat. Ens trobam amb una llei inicialment satisfactòria per als consells insulars de Menorca i d'Eivissa i Formentera. Ens trobam amb una llei que el nostre grup parlamentari, PSM-Entesa Nacionalista, hagués volgut sense dubte molt més ambiciosa, però que ha assolit, amb la cessió de tots, un alt grau de consens. Ens trobam amb una llei que caldrà, però -i açò és molt important-, aplicar des del respecte absolut al paper i a les competències dels consells. Ens trobam amb una llei que podem assumir, certament la podem assumir, però que també vigilarem que en la seva aplicació no sigui buidada de contingut.

En definitiva, que a partir del gener que ve els temes de joventut i lleure siguin a Menorca i a Eivissa i Formentera gestionats pels consells, i que el Govern es limiti a allò que li correspon: la coordinació, res més. Si no es fa així, naturalment ho denunciarem, i si es fa així, com hauria de ser, ho celebrarem. I sincerament ens agrada més celebrar que denunciar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Riudavets. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Bosch.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

...vull saludar també la presència del conseller de Cultura i Educació del Consell Insular de Menorca i del seu director insular, així com també la del president del Consell de la Joventut de les Illes Balears.

Avui podria ser un dia important per a la nostra comunitat i per als consells insulars per aprovar-se aquesta proposta d'atribució de competències als consells insulars en matèria de joventut i lleure, perquè donaríem una passa més en la consolidació de les institucions insulars com autèntics òrgans de govern de les nostres illes respectives, perquè els consells no només podran assumir les competències exclusives i de gestió en aquesta matèria, sinó que, en assumir les competències reglamentàries, avançam una mica més en l'autonomia de cadascuna de les nostres illes. Podran assumir competències en polítiques referents a instal·lacions i activitats de lleure per a infants i joves, en matèria d'associacionisme i participació juvenil, en informació, intercanvis, turisme i activitats juvenils, de promoció artística i cultural..., en definitiva, els consells insulars decidiran plenament en allò que volem per als nostres joves i amb la seva participació.

Un fet important que hem de celebrar malgrat que la satisfacció estigui tenyida d'ombres que hem de lamentar, i la més important de totes és que el Partit Popular no hagi pogut arribar a un acord amb el Consell de Mallorca per tal que aquest també pogués assumir les competències. Són justes les queixes que provenen d'aquest consell en el sentit que els recursos que se li assignaven inicialment eren insuficients i discriminatoris; i és en aquest sentit que el Grup Parlamentari Socialista va presentar una esmena d'addició a l'article 23 la qual valorava el cost efectiu, per tal que s'augmentàs en 3 milions d'euros la transferència al Consell de Mallorca. Aquesta esmena va ser rebutjada, tant a ponència com a

comissió, però hem volgut mantenir-la igualment en el ple per tal que es pogués fer un darrer esforç per no deixar aquesta illa al marge de les transferències i, si més no, per tal que quedi constància de la voluntat del nostre grup per tractar amb equitat i justícia totes les illes per igual.

No ens valen argumentacions que va donar el portaveu del Grup Parlamentari Popular a comissió tot dient que augmentar la dotació per als joves de Mallorca hauria d'anar en detriment dels joves d'altres illes; creim que hauríem pogut esperar més generositat cap a la nostra joventut per part del partit conservador de la nostra comunitat. No han estalviat recursos quan s'ha tractat de subvencionar l'equip ciclista, les grans autopistes o per engreixar la televisió popular. Per què el Sr. Matas està disposat a donar a Formentera tot el que demanava i no és capaç de fer el mateix a Mallorca? Per què idò han de ser tan gasius, tan crics amb els nostres joves de Mallorca? Demanam, idò, encara el vot favorable per a la nostra esmena 4726/06.

De les dotze esmenes del Grup Parlamentari Socialista hem d'agrair que se n'hagin acceptat vuit, perquè contribueixen a millorar el text, i que n'haguem pogut transaccionar una més, però, juntament amb l'esmentada anteriorment, ens en resten encara dues. Les dues fan referència a l'article 16 sobre les potestats genèriques es reserven el Govern i l'Administració de les Illes Balears; el govern del Partit Popular no té prou assumit que els consells puguin tenir competències pròpies sense que se n'hagi de reservar alguns aspectes, sense que pugui exercir un control sobre aquests consells. En el punt 1 d'aquest article encara diu que el Govern s'ha de reservar la potestat reglamentària sobre competències atribuïdes als consells, i fa referència al capítol corresponent que és el capítol 10. Però és que aquest capítol, a l'article 18.1, diu que la potestat reglamentària sobre les competències atribuïdes als consells corresponen a aquests consells, no entenem, per tant, el per què de la redacció del punt 1 de l'article 16 i conseqüentment demanam la seva supressió amb l'esmena 6468.

També, en relació amb el mateix article 16, en el punt 3, pensam que queda més clar i sense ambigüitat simplement deixar només la primera frase: "Representar les Illes Balears en qualsevol manifestació supracomunitària", és el que proposam amb l'esmena 6469.

Defensades les esmenes, volem remarcar que amb l'aprovació d'aquesta llei es materialitzarà l'únic traspàs de competències que ha fet aquest govern en aquesta legislatura, un pobre resultat que no fa més que evidenciar l'escassa consideració d'aquest cap al govern de cadascuna de les illes, com són els consells insulars. Així i tot, hem de saludar que es faci aquest traspàs de competències.

Però abans d'acabar es fa necessari manifestar davant aquest plenari una sèrie de crítiques en relació amb la manera com s'han dut a terme les negociacions, especialment pel que fa al Consell Insular de Menorca. En primer lloc, lamentar el poc temps que va tenir aquest consell per estudiar la proposta d'atribució de competències, la qual es va dur a aprovació de la Comissió Tècnica Interinsular i no hi va haver temps material per comprovar la concordança del text amb les esmenes incorporades a darrera hora. D'altra banda, hem de

formular una queixa per l'escassa informació que s'ha passat en diversos aspectes, com és ara el personal, els programes d'art jove, etcètera, i més tenint en compte que les competències s'han de començar a exercir a partir de dia 1 de gener, és a dir, amb menys d'un mes.

Traspassen al Consell de Menorca unes instal·lacions, com la Casa de Colònies de Trebelúger, la qual està tancada perquè les seves instal·lacions no estan en condicions i no s'ha pogut pactar a càrrec de qui anirà l'arranjament. I el més important de tot és la manera com es fa el traspàs de l'Alberg de sa Vinyeta, com ja ha esmentat l'anterior portaveu. En primer lloc, dir que no es transfereix directament sinó a través d'un conveni i sense un estudi de viabilitat que implicàs els recursos econòmics que serien necessaris per al seu funcionament. És a dir, es fa el traspàs sense una garantia del seu finançament; es traspassa amb un personal contractat fins a finals d'abril, del qual se n'haurà de fer càrrec el consell en un moment que no hi ha usuaris. En diverses ocasions s'ha demanat de parlar de tots aquests temes amb la consellera i mai no ha estat possible, només a nivell de director general, amb el qual no s'han pogut prendre decisions, i encara ara el consell té dificultats per tractar aquest conveni amb la consellera de Presidència i Esports, i ho podríem estendre a altres matèries que no són de joventut.

Tan bo de fer que ho té el president Matas i cert conseller de reunir-se amb un alcalde quan el tema el toca de prop. En definitiva, hem de lamentar la manca de comunicació i de diàleg de la conselleria amb el Consell Insular de Menorca que fan que l'atribució de les competències en matèria de joventut i lleure es faci de qualsevol manera. Benvinguda sigui la transferència, però les ombres enfosqueixen un fet positiu com aquest.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Bosch. Torns a favor? Torns en contra? El Sr. Rubio té la paraula.

Sr. Bosch? Sr. Bosch, si és tan amable! Moltes gràcies.

El Sr. Rubio té la paraula.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Volem donar, des del Grup Parlamentari Popular, també la benvinguda al conseller d'Educació i Cultura del Consell Insular de Menorca, també al seu director insular, al president del Consell de la Joventut de les Illes Balears i també a la consellera d'Educació d'Eivissa i Formentera, a la qual fins ara havia donat la benvinguda, per tant enhorabona i benvinguda també a vostè.

(Alguns aplaudiments i remor de veus a la sala)

Des del Grup Parlamentari Popular volem agafar amb satisfacció aquesta aprovació d'aquesta llei, la qual, si tot va bé, es farà efectiva en aquesta sessió parlamentària i, com no podia ser d'altra manera, doncs també lamentar que el consell

insular no s'hagi volgut adherir a aquest traspàs de competències en matèria de joventut. Consideram que el compromís que ha tengut el Govern s'ha complert, s'ha complementat amb tota una sèrie d'inversions a les illes de les nostres Illes Balears d'una manera justa i equilibrada, tenint en compte criteris importantíssims, no només com és el percentatge que s'ha d'invertir en cada jove, sinó també criteris molt importants com el de la insularitat, en el cas de Formentera triple insularitat, per això crec que la inversió ha de ser major. I també el criteri de la doble insularitat de Menorca i d'Eivissa.

Històricament aquesta llei estarà ben dotada en termes de càrrega financera neta, Menorca rep un 70% addicional; Eivissa i Formentera, un 40% més, i a Mallorca es feia una inversió molt important, aproximadament 600.000 euros més, els quals no han estat acceptats per part del Consell Insular de Mallorca i que suposava el doble del que el Govern en aquests moments destinava a la gestió de les competències en matèria de joventut; per tant, era incrementar molt considerablement aquestes inversions. Clar que ens agradaria invertir més per a Mallorca, però també més per a Menorca, per a Eivissa i per a Formentera, clar que sí, el que passa és que els doblers són limitats i si nosaltres hem de donar més a Mallorca haurem de llevar a Menorca o haurem de llevar a Eivissa i Formentera i per tant, clar, és que per a nosaltres ...

(Alguns aplaudiments a la sala i remor de veus)

... per a nosaltres és molt important el criteri de la solidaritat a les nostres illes, com Menorca, Eivissa i Formentera, per a nosaltres el fet insular és molt important i efectivament hem de tenir en compte que les inversions per jove a Menorca, a Eivissa i Formentera han de ser majors, precisament per aquests inconvenients de la insularitat i per aquest criteri de solidaritat. Per tant, aquest històric desavantatge que suposen les deseconomies d'escala, pròpies d'una situació de perifèria, s'han de veure compensades i, per tant, des del nostre govern, des del govern del Partit Popular s'ha tengut una especial sensibilitat amb aquesta situació, tant per l'illa de Menorca, com d'Eivissa i de Formentera, les quals seran vertaderes protagonistes amb la gestió de les polítiques de joventut i lleure. I insistir, a nosaltres ens hagués agradat, per descomptat, aquesta incorporació del Consell de Mallorca, el qual no ha volgut aquestes competències, i per tant nosaltres consideram que aquesta llei és positiva pel que fa referència a les illes que les han demanat.

Amb aquestes transferències la Llei integral de joventut, ja en vigor, també una proposta del nostre partit i del nostre grup parlamentari, ja a la passada legislatura i amb aquesta iniciativa que ha tengut el Govern de les Illes Balears podem modernitzar les polítiques de joventut i apropar-les als seus beneficiaris finals els quals són els joves de les Illes Balears. Consideram que han estat molt importants les modificacions introduïdes a la Comissió Tècnica Interinsular, el tema de la potestat reglamentària normativa; jo crec que aquesta és una facultat importantíssima la qual converteix les illes de Menorca, d'Eivissa i Formentera en protagonistes d'aquesta gestió, ja que tendran la potestat reglamentària normativa en joventut i lleure, i no només la potestat reglamentària d'execució, com ocorria a la resta de transferències. És la primera vegada en la història

que això es fa així i per tant ho consideram una passa endavant en l'autogovern dels consells insulars. Per tant, crec que és un motiu de satisfacció per al nostre partit i per als nostres consells insulars.

Quant al que s'ha argumentat de l'Alberg de sa Vinyeta; inicialment no es preveia transferir-lo al Consell de Menorca, per tractar-se d'una instal·lació de titularitat municipal que estava cogestionada amb el Govern de les Illes Balears. Però es va fer una proposta molt interessant i era que, per una major agilitat en la gestió d'aquest alberg, es fes aquest traspàs al Consell Insular de Menorca, però, efectivament, dèiem que la gestió era doble: per una banda, l'ajuntament, i per altra banda, la institució autonòmica, que ara serà el Consell Insular de Menorca. Per tant, quant a aquest traspàs competencial això està molt clar.

I quant a aquelles coses que vostès apuntaven que havien quedat obscures, bé, doncs jo crec que ha quedat ben clar que el Govern pagarà el préstec de les obres de sa Vinyeta, per tant també es fa front a aquestes despeses que farà efectiu el desenvolupament d'aquesta gestió. No és la transferència que s'ha fet a mitges, la transferència s'ha fet com s'havia de fer, el que s'ha fet és que després hi haurà un conveni de col·laboració específic el qual regularà aquesta gestió entre l'ajuntament i el Consell Insular de Menorca.

L'articulació de la representació de les Illes Balears davant l'Administració de l'Estat consideram que ha estat una passa endavant, el Govern de les Illes Balears haurà de procurar facilitar la participació dels consells insulars davant els òrgans de deliberació i decisió de l'Administració de l'Estat en matèria de joventut. I quan això no sigui possible per les normes de funcionament de l'òrgan en qüestió, el representant del Govern haurà de defensar davant Madrid la postura que unànimement s'hagi adoptat en el si de la Conferència Sectorial de Joventut de les Illes Balears, la qual reuneix el Govern i els consells insulars amb la competència transferida. També consideram important, i també va ser una qüestió tractada dins la Comissió Tècnica Interinsular, aquesta gestió que també faran els consells insulars del Carnet Jove, la qual fins ara era gestionada per la comunitat, i que ara, doncs, efectivament, la comunitat mantindrà una posició de col·laborador.

La tramitació parlamentària, des del nostre grup consideram que ha estat satisfactòria, pràcticament el 99% de les esmenes presentades pels diferents grups de l'oposició han estat acceptades, per tant aquesta llei neix amb un esperit de consens i amb un esperit de col·laboració parlamentària entre totes les forces polítiques. Insistesc que el Grup Parlamentari Popular ha acceptat el 99% de les esmenes presentades pels diferents partits de l'oposició.

Jo crec que aquestes són qüestions que fan que es miri amb optimisme i amb bons ulls el traspàs de competències cap als Consells de Menorca i d'Eivissa i Formentera; efectivament, s'han retirat, amb molt de seny, aquelles esmenes que feien referència a la dotació al Consell Insular de Mallorca, però per una qüestió tècnica molt clara i és que el Consell Insular de Mallorca ja va deixar ben clar que es rebutjaven aquestes competències, per tant aquestes esmenes de donar una major dotació financera al Consell Insular de Mallorca caia pel seu

propi pes, si ja estaven rebutjades pel Consell de Mallorca, aquestes esmenes que feien referència al Consell de Mallorca no tenien cap sentit. Per tant, insistir que ha estat doncs un encert que es retirin perquè, insistesc, ara per ara no tenien cap sentit i estaven doncs fora de lloc.

Sí que també volem comentar que en aquest sentit repetir que a nosaltres ens hagués agradat que hi hagués una major finançació, però com a totes les lleis, el que passa és que hem de tenir aquesta especial sensibilitat amb les illes menors, amb l'illa de Menorca, amb les illes d'Eivissa i Formentera, les quals necessiten aquest impuls de les institucions i aquesta major protecció pel que suposa el fet diferencial de viure a unes illes que tenen doble i triple insularitat. I consideram que és una qüestió de solidaritat, i crec que és molt important que no només siguin solidaris els diputats d'Eivissa i de Menorca pel que afecta a les seves competències, nosaltres, des del Partit Popular, feim una crida a tots els diputats autonòmics, també de Mallorca, perquè donin suport a aquest fet diferencial i que donin suport a la insularitat de les illes de Menorca i d'Eivissa i Formentera. I aquesta llei serà beneficiosa per a ells, per tant el que és bo per a aquestes illes també és bo per als diputats de Mallorca i per tant nosaltres volem donar aquesta empenta i aquest suport.

I quant a una transacció que nosaltres, des del nostre grup parlamentari, vàrem oferir a les distintes forces polítiques i que al final no va ser acceptada, era la que feia referència a la supressió de l'apartat 1 de l'article 16, el qual feia referència a la potestat reglamentària. Aquesta proposta que nosaltres feim és que s'accepti, es reconegui aquesta potestat reglamentària del Govern però amb els límits que estableix el capítol 10; per tant no donam atribucions de potestat reglamentària usurpant competències als consells, sinó que reconeixem la potestat reglamentària als consells insulars, però, efectivament, la comunitat autònoma, el Govern de les Illes Balears es reserva per a qüestions generals o per qüestions de coordinació aquesta potestat reglamentària, insistesc, amb els límits que estan establerts al capítol 10 d'aquesta mateixa llei. Per tant, esperam que puguin acceptar aquesta transacció i si l'accepten haurem donat una passa més perquè aquest acord sigui, doncs, si no unànimе al cent per cent, pràcticament així.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rubio. Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, en torn de rèplica. Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Sí, gràcies, Sr. President. Sí, acceptam aquesta transacció.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc vull demanar disculpes a la consellera d'Educació del Consell d'Eivissa i Formentera i assegurar-li que si no l'he saludada no era per mala intenció, sinó per desconeixement, desconeixement que tindrè molt de gust de rectificar si me la presenten. Gràcies.

Contestant al Sr. Rubio, en primer lloc, parlant de sa Vinyeta, vostè ens ha dit que la gestió és doble -ja ho sabíem, d'acord-; ens ha dit que el Govern pagaria el préstec, -faltaria més, fins aquí podríem arribar-; el problema no és ni el préstec ni com és la gestió, el problema és que s'han pres decisions, com ja he dit, des de la Conselleria de Presidència que afecten la gestió futura. Sense un pla de viabilitat s'ha fet contractació de persones, no sabem si en excés, no hi ha un pla de viabilitat i no ho podem saber, i per tant ens trobam que el tema de sa Vinyeta potser que dugui problemes. Per tant, crec que la solució és ben clara: com que hi ha un conveni que preveu finançament, simplement que el Govern de les Illes Balears financï les seves pròpies decisions i el problema solucionat. Ara esperarem la seva resposta i sobretot la resposta de la consellera de Presidència a l'hora de firmar el conveni.

Respecte de la transacció que vostè me proposa, jo supòs, Sr. Rubio, que vostè ha escoltat la meua intervenció i jo crec que tota la meua intervenció traspua una gran desconfiança davant aquest Govern, desconfiança que és ben lògica si tenim en compte les reiterades invasions competencials que ha patit el Consell de Menorca al llarg d'aquests gairebé quatre anys. Farem un acte de fe, ja que vostè ens proposa una transacció, la qual no soluciona el problema però que millora un poquet el redactat, i com que, tanmateix, si no li accept, definitivament quedarà el redactat actual, farem un acte de fe i acceptarem aquesta petita millora, amb el benentès i amb l'esperança, sobretot amb l'esperança, que amb aquesta llei vostès actuïn diferent de com han actuat en altres, l'esperança mai no es perd, sigui el darrer que dic.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Riudavets. Sr. Bosch.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President. També saludar, encara que sigui tard, la consellera d'Educació, sigui benvinguda a aquest plenari. En relació amb les esmenes crec que sí que hi ha hagut un ampli consens, s'han acceptat esmenes importants que han millorat, especialment per allò que fa a la potestat reglamentària, la qual, com ha dit el Sr. Rubio, efectivament és un element important que millora aquesta llei. I també en aquest sentit, amb aquest esperit de consens, acceptaríem la transacció que ens proposava a l'article 16.1.

Dir-li, però, que en relació amb la transferència de joventut al Consell de Mallorca, crec que era important que aquí, en el plenari, es manifestàs realment la voluntat d'aquest plenari en relació amb les transferències al Consell de Mallorca, i és en aquest sentit que nosaltres reiteram, ni que sigui de manera testimonial, l'esmena que proposàvem en relació amb els 3 milions de Mallorca, encara que sigui de caràcter testimonial

creim que l'hem de mantenir perquè sigui el plenari que es manifesti en relació amb aquesta esmena.

D'altra banda, per allò que dèiem també en relació amb sa Vinyeta, nosaltres hem de lamentar, i ja ho he dit a la meua anterior intervenció, la manca de diàleg que hi ha hagut amb la conselleria. No posam en qüestió que hi hagi d'haver o no un conveni, allò que sí posam en qüestió és la voluntat de diàleg i la voluntat d'arribar a acords, previ a l'atribució de competències que, com deia, es farà a partir de dia primer de gener i que per tant estam ja a les portes de realitzar aquesta transferència sense haver arribat a un consens, fins i tot sense haver tengut l'oportunitat real de poder dialogar, de poder consensuar i de poder acordar un conveni satisfactori per a totes les parts. És en aquest sentit que nosaltres lamentam, no ja el contingut de la llei que globalment la valoram positivament, sinó l'actitud per part del Govern en relació amb la possibilitat de dialogar i de consensuar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Bosch. Sr. Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Sí, gràcies. Nosaltres el que lamentam és efectivament que no s'hagi produït aquest consens, però no l'actitud del Govern, perquè l'actitud del Govern era la d'arribar a un acord i, a més, amb un augment del doble del finançament que en aquests moments el Govern de les Illes Balears destina en matèria de joventut dins l'illa de Mallorca. Per tant, efectivament, hagués estat una bona notícia que les tres illes estiguessin incloses dins aquesta llei de transferència de joventut; el tarannà del Govern ha estat en tot cas d'arribar a aquest acord, però si al final no ha estat possible, doncs evidentment obligar no es pot obligar ningú.

Si dir que si vostès defensen i mantenen que s'han d'invertir 3 milions per a l'illa de Menorca, a qui hem de llevar aquests doblers, a Menorca, a la seva illa, Sr. Bosch? A Eivissa, a les illes menors, vostès volen que llevem doblers a les illes que ho necessiten per la seva insularitat doble i triple? Aquesta falta de solidaritat crec que no ha de ser la situació.

(Remor de veus a la sala)

Per tant, nosaltres insistim que aquesta vocació del Grup Parlamentari Popular és més solidaritat, sí a la insularitat, donar suport a la insularitat, a les persones i joves que tenen problemes per aquesta doble i triple insularitat i tenir un caràcter més solidari, el més solidari possible. Si abans el Govern gastava 3,7 ara gastarà 4,8, els quals es traspassen al Consell Insular de Mallorca. I el que no pot ser és que vostès, des del Partit Socialista, vagin a apar la seva disciplina de vot només per interessos possibles per a futurs pactes, això és el que és inacceptable des de la seva formació política; no ho han fet per als joves, ho han fet pel seu futur o per a un possible pacte que puguin fer a altres legislatures, i això és inacceptable.

(Alguns aplaudiments, remor de veus i petit aldarull a la sala)

Només, reiterar que nosaltres ens alegrem d'aquest acord unànime, ens alegrem per aquesta tasca d'autogovern en els consells insulars i dir que literalment la nostra proposta de transacció ...

(Pausa de l'intervinent)

EL SR. PRESIDENT:

Sí, continuï, continuï.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Gràcies, Sr. President. La nostra proposta de transacció és potestat reglamentària amb els termes i amb les limitacions fixades al capítol 10.

(Alguns aplaudiments, remor de veus i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rubio. Sra. Mulet, per a fixació de posicions.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc, voldria saludar la consellera d'Eivissa, el conseller de Menorca, el president del Consell de la Joventut de les Illes Balears, moltes gràcies, com he dit.

Vull ser amb la meua intervenció molt breu i molt clara: Unió Mallorquina està en contra de la discriminació que el Govern de les Illes Balears ha provocat en contra dels ciutadans de Mallorca, especialment amb els joves. Quan aquesta proposta va venir al Parlament, Unió Mallorquina ja es va manifestar contrària a la seva presa en consideració; teníem dos motius per fer-ho: el primer era l'embull jurídic que es podia crear i el segon era la gran discriminació de Mallorca en tota aquesta qüestió. Des d'Unió Mallorquina pensàvem que entre tots fariem un esforç de responsabilitat i de coherència per millorar aquesta proposició, però la realitat ha estat radicalment diferent, aquesta proposició és avui pitjor que quan va entrar, aquesta proposició ja no discrimina, sinó que simplement ha eliminat la transferència de competències al Consell de Mallorca. Quan aquesta proposició va entrar en aquesta cambra oferia unes transferències als consells que les podríem resumir de la següent manera: per a Eivissa i Formentera, 25 euros per jove; per a Menorca, 38 euros per jove; per a Mallorca, només 14 euros per jove; Unió Mallorquina, davant aquesta discriminació tan clara va presentar una esmena i aquesta esmena demanava més aportació econòmica al Consell de Mallorca, i així amb aquesta esmena aconseguíem equilibrar la despesa que cadascun dels consells podia fer per als seus joves.

Però la responsabilitat del Partit Popular no la va acceptar, no la va acceptar ni la va discutir, simplement va callar, el Partit Popular va decidir suprimir totes les referències a Mallorca d'aquesta proposició, Mallorca no rebrà les competències en matèria de joventut. I la veritat és que, si me

permeten la sinceritat, des d'Unió Mallorquina ens alegrem i ens alegrem perquè ens estimam molt més no rebre una competència que rebre-la mal dotada. Ens estimam més dir no a la discriminació que pretenia aprovar el Govern de les Illes Balears per als ciutadans de Mallorca, per a Unió Mallorca els joves de Mallorca no es mereixen ser maltractats per aquest govern; nosaltres ens estimam més ser coherents i responsables, en canvi, uns altres, quan se'n van a Madrid reclamau i exigiu justícia, però quan són ells els que governen apliquen criteris que no són sempre justs.

Alguns, quan se'n van a Madrid es queixen de la manca d'igualtat i critiquen la discriminació de les Illes Balears, però quan són ells els que governen fan parts i quarts i discriminen els mallorquins. Unió Mallorquina ha estat en tot moment oberta al diàleg, hem mantengut la nostra esmena fins al darrer moment, però no hem rebut resposta. Per tant, volem deixar molt clar que estam contents que Menorca, Eivissa i Formentera rebin aquestes competències, volem que les rebin les competències i desitjam que tinguin els recursos necessaris per donar el millor servei possible, per això avui no votarem en contra d'aquesta proposició, si els joves de Menorca, Eivissa i Formentera han de rebre millor atenció benvinguda sigui aquesta proposició, nosaltres seguirem oberts al diàleg i a l'acord, com hem fet sempre. Però no s'oblidin que aquell que vulgui arribar a un acord amb nosaltres haurà de tractar els ciutadans de Mallorca amb justícia i respecte, sense privilegis, però també sense discriminacions, i la seva actuació en les transferències de joventut al Consell de Mallorca han estat injustes i clarament discriminatòries, aquesta és la trista realitat d'avui en aquest Parlament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mulet. Senyores i senyors diputats, si cap grup no demana votació separada, faríem votació conjunta de les esmenes 6347, 6468, 6471 i 6473, ja que les 6231 i 6352 han estat retirades i la 6259 ha estat transaccionada. Per tant, votam les quatre esmenes que queden vives, torn a repetir, 6347, 6468, 71 i 73.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Si no ho tenc malentès, la 6347 havia proposat transacció el Grup Parlamentari Popular i jo li he acceptada, me puc confondre, però me sembla que era aquesta.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rubio, per favor, si ens ho vol aclarir.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Sí, gràcies, Sr. President. Si és la mateixa esmena que feia referència a la del Partit Socialista i a Esquerra Unida i Els Verds, nosaltres hem fet la transacció efectivament en aquest sentit.

EL SR. PRESIDENT:

Per tant, passam a votar la 6468, 6471 i 6473. Senyores i senyors diputats passam a la votació.

24 vots a favor; 27 en contra; cap abstenció.

Passam a la votació dels articles que s'hi mantenen esmenes i, si cap grup no demana votació separada, faríem la votació conjunta dels articles 1, 16, 17, 23 i 24. Passam a la votació.

31 vots a favor; 20 en contra i cap abstenció.

Finalment, passam a la votació de l'articulat que no s'hi mantenen esmenes. Senyores i senyors diputats passam a la votació.

Unanimitat, 51 vots a favor.

Procedeix ara, en compliment de l'article 24.6 de l'Estatut d'Autonomia, efectuar una votació final única per tal que la majoria suficient s'assoleixi pel vot favorable, computat de manera separada, dels parlamentaris que representin si més no dues illes diferents.

En conseqüència, senyores i senyors diputats de l'illa de Mallorca que votin a favor. Mallorca.

18 vots a favor; 9 abstencions i cap vot en contra.

Senyores i senyors diputats de l'illa de Menorca que votin a favor.

12 vots a favor.

Senyores i senyors diputats de l'illa d'Eivissa que votin a favor.

11 vots.

Sr. Diputat de l'illa de Formentera, si vota a favor.

(Remor de veus i rialles a la sala)

Bé, està clar que només en computarem un de vot.

Senyores i senyors diputats de les illes de Mallorca, Menorca i d'Eivissa que votin en contra o que s'abstinguin poden passar a votació, que voten en contra o que s'abstinguin, Mallorca, Menorca i d'Eivissa que votin en contra o que s'abstinguin.

(Remor de veus a la sala)

A veure, senyores i senyors diputats, un momentet, ja sé que hi ha molta alegria per l'aprovació d'aquesta llei, però ens centrarem en el final. Sí, però jo he de seguir el Reglament, no,

Sra. Barceló, abans havíem votat per illes que votassin a favor i ara hem de donar la possibilitat als altres diputats de les illes que no hagin votat a favor que votin en contra o que s'abstinguin.

Per tant, senyores i senyors diputats que votin ..., perdonin, és que sempre hem de tenir la mateixa discussió. Sí, per favor.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

No, és que ens sorprèn moltíssim que cada votació per illes es faci d'una manera diferent i no hi ha manera en aquesta comunitat de tenir un criteri clar a l'hora de votar per illes. Quan interessa una cosa, només es vota favor, quan interessa una altra cosa, es vota d'una altra manera. I demanaria a la presidència que d'una vegada per totes mantingués un únic criteri a l'hora de votar per illes, simplement.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, és igual, no és el moment de discutir. Senyores i senyors diputats, passam a votar els diputats de l'illa de Mallorca, Menorca i d'Eivissa, que ara ja ho tenim regulat així, que votin en contra o que s'abstinguin, passam a la votació.

9 vots d'abstenció. Moltíssimes gràcies.

Atesos els resultats de la votació, aquesta presidència proclama que l'aprovació d'aquesta llei ha obtingut la majoria qualificada establerta a l'article 24.6 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. I per tant, es faculen els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions ... -demanaria un poquet de silenci, per favor, almanco per respecte a la cambra, al president rai, però almanco a la cambra.

Es faculen el serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent. Aquesta presidència, en conseqüència, proclama aprovada la Llei d'atribució de competències als consells insulars de Menorca i d'Eivissa i Formentera en matèria de joventut i lleure.

(Aplaudiments a la sala)

Declaració institucional contra la violència cap a les dones.

Senyores i senyors diputats, un cop finalitzat el debat de tots els punts de l'ordre del dia, sotmetrem a la consideració de la cambra la declaració institucional contra la violència cap a les dones, la qual ha estat consensuada amb tots els grups parlamentaris de la cambra.

Senyor secretari primer, vol llegir la declaració institucional, per favor?

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Declaració institucional contra la violència cap a les dones.

Per resolució de l'Assemblea General de l'Organització de les Nacions Unides, el 25 de novembre fou designat Dia

internacional per a l'eliminació de violència contra la dona, resolució 54/134, de 17 de desembre del 1999.

Amb el suport de més de 60 governs la resolució fou el resultat d'un creixent moviment internacional per acabar amb una epidèmia tràgica que devasta la vida de les dones, nines i filletes, trenca comunitats i és una barrera per al desenvolupament a totes les nacions.

La xifra de dones assassinades i víctimes de maltractaments, o les conseqüències de les desestructuracions familiars, especialment per als menors, no admeten cap mena de dubte. La tasca constant dels agents socials i dels mitjans de comunicació ha servit de manera impagable com a factor de visualització del conflicte i ha aconseguit que, d'una manera o altra, tots els partits polítics hagin introduït finalment a les seves agendes la recerca de solucions al que, sens dubte, ja és el problema més greu que té plantejat la nostra societat dins el marc de la convivència democràtica.

Però, a més les dones pateixen un altre tipus de violència molt greu també, les agressions sexuals que desgraciadament han incrementat notablement i que fan necessari un requeriment especial a tota la societat, especialment a les administracions, de treballar intensament per eradicar-la.

Per tot açò, el Parlament de les Illes Balears declara que, perquè les iniciatives contra la violència contra les dones demostrin la seva eficàcia, considera fonamental:

Primer. Dotar de recursos econòmics i humans suficients qualsevol iniciativa que:

a) Tengui com a finalitat treballar en la prevenció i eliminació de situacions susceptibles de conduir a actes que puguin tenir com a resultat un dany o patiment físic, sexual o psicològic per a les dones, així com les amenaces de dur a terme aquests actes, la coacció o la privació arbitrària de la llibertat, tant si es produeixen en la vida pública com en la vida privada.

b) Iniciativa també que suposi atenció a les víctimes.

Segon. Posar en marxa un protocol que faci possible i faciliti, a més de l'atenció a les víctimes violacions i agressions sexuals, la denúncia i persecució dels agressors, així com un registre actualitzat de totes les actuacions que facilitin les actuacions de prevenció.

Tercer. Sotmetre a una avaluació periòdica totes les mesures d'eradicació de la violència, tan física com psíquica, en l'àmbit familiar i fer-ne públics els resultats.

Quart. Comptar amb la col·laboració de tots aquells grups socials directament implicats en la solució del conflicte.

Així mateix, el Parlament de les Illes Balears manifesta el seu compromís ètic de sumar esforços i no restar-los per raons partidistes, en una demostració de responsabilitat i honestat, de manera que la vida, la salut, la qualitat de vida i les expectatives de rehabilitació de milers de persones, especialment dones, siguin considerades prioritàries i que no

s'utilitzaran sota cap pretext com a element de confrontació política.

A la seu del Parlament, a 5 de desembre del 2006.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS